

บทบาทการแสดงศิลปะของครูสุภณา รุ่งเรือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ภาควิชานาฏศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PERFORMANCE STYLE OF MASTER SAKUNA RUNGRUANG IN LIKAY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Thai Dance
Department of Dance
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
Chulalongkorn University
Academic Year 2020
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	บทบาทการแสดงลิเกของครูสุภณา รุ่งเรือง
โดย	น.ส.วรรณวิภา วงวาน
สาขาวิชา	นาฏยศิลป์ไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.อนุกุล โจรจนสุขสมบูรณ์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.บุษกร ปิณฑสันต์)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ศักดา ปั่นแห่งเพ็ชร)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.อนุกุล โจรจนสุขสมบูรณ์)	
.....	กรรมการ
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลินี อาชายุทธการ)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวณิต วิงวอน)	

วรรณวิภา วรวาน : บทบาทการแสดงลิเกของครูสุกุนา รุ่งเรือง. (PERFORMANCE STYLE OF MASTER SAKUNA RUNGRUANG IN LIKAY) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.อนุกุล โจรนุสุขสมบูรณ์

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทบาทการแสดงนางลิเกของครูสุกุนา รุ่งเรือง โดยใช้กระบวนการวิจัยคือ ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์และสังเกตการแสดงลิเก จากวิดีโอทัศน์ ฝึกกระบวนการทำรำจากครูสุกุนา รุ่งเรืองเพื่อเรียบเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล มีประเด็นในการศึกษาบทบาทการแสดงลิเกแบ่งออกเป็น 7 รูปแบบ ได้แก่ บทบาทนางเอก บทบาทนางร้าย บทบาทนางตลก บทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย บทบาทการรำเกี่ยวเข้าพระ-เข้านาง บทบาทการรำออกตัว บทบาทการรำอาวุธ

จากการศึกษาพบว่าครูสุกุนา รุ่งเรืองมีคุณสมบัติเป็นครูลิเกโดยมีคุณลักษณะแบ่งออก 7 ลักษณะได้แก่ 1. การประพันธ์บทและการกำกับการแสดง เนื่องจากมีประสบการณ์การแสดงตั้งแต่วัยเด็ก 2. การด้นกลอนและการเจรจาเป็นส่วนสำคัญของการแสดงลิเก ผู้แสดงสามารถด้นกลอนสดได้โดยใช้คำที่สัมผัสคล้องจองทั้งตัดแปดแปลงโทนเสียงตามลักษณะตัวละคร 3. การออกแบบเครื่องแต่งกาย ผู้ออกแบบมีแนวคิดและจินตนาการที่โดดเด่นเป็นลักษณะเฉพาะเข้ากับผู้สวมใส่ 4. การแต่งหน้า เป็นงานประณีตที่ต้องอาศัยสมาธิและความชำนาญ 5. แสดงได้ทุกบทบาท เนื่องจากได้ฝึกหัดบทบาทของนางลิเกมา 6. ร้องและรำเป็น มีพื้นฐานมาจากละครรำ 7. แสดงลิเกได้ทั้งคืนโดยมีเสียงที่สม่ำเสมอ ซึ่งได้ฝึกฝนการขับร้องและเรียนรู้กลวิธีในการขับร้องเพื่อให้มีกระแสเสียงสม่ำเสมอ เห็นได้ว่าครูสุกุนา รุ่งเรืองมีการพัฒนาบทบาทการแสดงลิเกอย่างต่อเนื่อง นับเป็นองค์ความรู้ที่ทรงคุณค่าสามารถต่อยอดความรู้ต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา นาฏยศิลป์ไทย
ปีการศึกษา 2563

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6280034635 : MAJOR THAI DANCE

KEYWORD: Likay, Sakuna Rungrueng

Wanwipa Wongwan : PERFORMANCE STYLE OF MASTER SAKUNA RUNGRUANG IN LIKAY. Advisor: Assoc. Prof. ANUKOON ROTJANASUKSOMBOON, Ph.D.

This thesis has been done to study the Likay (Thai traditional dramatic performance) female role of Master Sakuna Rungruang. The processes of the thesis are studying from documents or related books, interviews, Likay media observations including the movement of Master Sakuna. After an arrangement and an analysis, there are seven patterns of Thai traditional dramatic performance roles. These are the main actress, villain, comedian, women transformed into men, flirting dancing, opening dancing, and weapon dancing.

According to the studies, Master Sakuna has seven characteristics of a Thai traditional dramatic performance teacher. 1. Writing and directing the performance as she has her childhood experiences 2. Impromptu poems and negotiation are some of the essential elements of Likay. The performer is needed to be able to produce a poem with the perfect verse and tone by the characters. 3. Costumes need to be under the notion and remarkable imagination of which suits the characters. 4. Makeup is a very delicate job because it needs to be very concentrated, professional. 5. The ability to be able to get into any role as she has been practiced accordingly. 6. Singing and dancing are fundamental of dancing drama, and also is one of the essential elements of Likay The way Master Sakuna is able to perform Likay with a consistent voice since she practiced and learned to produce a consistent voice by drawing out the note clearly.

Field of Study: Thai Dance

Student's Signature

Academic Year: 2020

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ บทบาทการแสดงลิเกของครูสุกญา รุ่งเรือง สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ได้รับความอนุเคราะห์จากครูสุกญา รุ่งเรือง ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องในการทำวิจัยฉบับนี้ โดยเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ สาทิตกระบวนท่ารำและการด้นกลอนลิเก ทั้งอนุเคราะห์ในการถ่ายภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ตลอดจนการถ่ายทอดกระบวนการด้นกลอน กระบวนท่ารำของครูสุกญา รุ่งเรือง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อนุกุล โจรนสุขสมบูรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาในแนวคิด วิธีการวิจัยและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งติดตามงานวิจัยให้เป็นไปตามแผนงาน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ศักดา ปั่นแห่งเพชร ประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้แนวทางในการเขียนงาน แนะนำและให้ข้อคิดในแง่มุมต่างๆ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์ กรรมการในการสอบ ที่ให้ความรู้ แนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทั้งแนวทางการเขียนงานเชิงวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลินี อาชายุทธการ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบข้อมูลวิทยานิพนธ์และให้ความคิดเห็น ชี้แนะในการเขียนงาน รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวณิต วิงวอน กรรมการภายนอก ที่ให้ความอนุเคราะห์สละเวลา ทั้งให้คำแนะนำในการพัฒนางานวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และทุกท่านที่ให้การส่งเสริมด้านทุนทรัพย์ ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงและหวังว่าวิทยานิพนธ์นี้จะเป็นประโยชน์กับผู้ที่มีความสนใจทางด้านลิเกไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วรรณวิภา วรวาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญรูปภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตในการวิจัย.....	3
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ความเป็นมาของลิเก.....	7
2.2 พัฒนาการของลิเก.....	10
2.3 การฝึกหัดการแสดงลิเก.....	11
2.4 การรำ.....	13
2.5 ดนตรีและเพลงที่ใช้ในการแสดงลิเก.....	16
2.6 ชีวิตประวัติครูสุกญา รุ่งเรือง.....	17
2.7 ผลงานของครูสุกญา รุ่งเรือง.....	26
2.8 รางวัลที่ได้รับของครูสุกญา รุ่งเรือง.....	40

บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	45
3.1 ขอบเขตในการวิจัย	45
3.1.1 รูปแบบวิธีการวิจัย	45
3.1.2 พื้นที่การวิจัย	45
3.1.3 ระยะเวลาในการวิจัย	46
3.2 วิธีดำเนินงานวิจัย	48
3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
3.2.2 การตรวจสอบข้อมูล	52
3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	52
บทที่ 4 บทบาทต่าง ๆ ในการแสดงศิลปะของครูสุภณา รุ่งเรือง	53
4.1 บทบาทนางเอก	53
4.2 บทบาทนางร้าย	69
4.3 บทบาทนางตลก	81
4.4 บทบาทนางเอกปลอมเป็นชาย	91
4.5 บทบาทรำเกี้ยวเข้าพระเข้านาง	101
4.6 บทบาทการออกตัวของตัวนาง	141
4.7 บทบาทการรำอาวุธ	149
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	259
บรรณานุกรม	266
ภาคผนวก	267
ประวัติผู้เขียน	272

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เหตุการณ์สำคัญของครูสุภณา รุ่งเรือง.....	24
ตารางที่ 2 แผนการดำเนินงานวิจัย.....	46
ตารางที่ 3 สัมภาษณ์นางลิเก โดยครูสุภณา รุ่งเรือง.....	50
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์กระบวนการทำรำในบทบาทนางเอก	66
ตารางที่ 5 การวิเคราะห์กระบวนการทำรำในบทบาทนางร้าย	79
ตารางที่ 6 การวิเคราะห์กระบวนการทำรำในบทบาทนางตลก	89
ตารางที่ 7 การวิเคราะห์กระบวนการทำรำในบทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย.....	99
ตารางที่ 8 วิเคราะห์การขับร้องและกระบวนการรำเกี่ยวพระ-นาง เพลงทุ่งแสงทอง	138
ตารางที่ 9 การวิเคราะห์กระบวนการรำการรำออกตัวของตัวนาง	147
ตารางที่ 10 วิเคราะห์กระบวนการรำการรำดาบ.....	172
ตารางที่ 11 การวิเคราะห์กระบวนการรำการรำทวน	253

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองในการแต่งกายลิเก	19
ภาพที่ 2 ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองร่วมแสดงลิเกโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 9	19
ภาพที่ 3 ได้รับการประพันธ์บทลิเกจากครูแจ่ม ชาวไร่.....	21
ภาพที่ 4 ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดทำรำจากครูฉัตร ทับทิมธรรมนาถ.....	21
ภาพที่ 5 ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองถ่ายทอดการแสดงลิเกให้กับนางสาวไวยวริญท์ โอสถานนท์	23
ภาพที่ 6 ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองถ่ายทอดการแสดงลิเกให้กับนางสาวพลอยปภัส วรพิสิษฐ์กุล.....	23
ภาพที่ 7 นักแสดงละครโทรทัศน์เรื่องลิเกลิเก โดยครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองร่วมประพันธ์.....	27
ภาพที่ 8 นักแสดงลิเกสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองร่วมประพันธ์.....	27
ภาพที่ 9 ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองประพันธ์และสอนขับร้องลิเกผู้พิการร้องทางสายตา	28
ภาพที่ 10 ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองร่วมแสดงลิเกเรื่องพระอภัยมณี รับบทเป็นนางละเวง	29
ภาพที่ 11 ร่วมแสดงรายการซอแปดบั้งทางโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 3.....	30
ภาพที่ 12 ร่วมแสดงในรายการเป็นไทยทางโทรทัศน์ไทยทีวี ช่อง 3.....	31
ภาพที่ 13 ร่วมแสดงลิเกในงานฉลองข้าว100 ปี อาจารย์หอมหวล.....	32
ภาพที่ 14 ร่วมแสดงมหกรรมลิเกการกุศล เรื่องเมืองราย สายน้ำ	33
ภาพที่ 15 ร่วมแสดงงานสังคีตสราญรมย์ครั้งที่ 5	34
ภาพที่ 16 ครูสุกฤษฎา ร่วมแสดงลิเกรวมดาราดูชะลิตต ตอนกลับตองอุ	35
ภาพที่ 17 ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองร่วมแสดงมหกรรมลิเกไทย เรื่องผู้ชนะสิบทิศ ตอนมังตราพิโรธ	36
ภาพที่ 18 ร่วมแสดงมหกรรมลิเกการกุศลเรื่องเลือดแค้น นางพญา.....	37
ภาพที่ 19 ร่วมแสดงงานสังคีตสราญรมย์ครั้งที่ 61	38
ภาพที่ 20 ร่วมแสดงงานสังคีตสราญรมย์ครั้งที่ 135.....	39
ภาพที่ 21 ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองร่วมรับโล่งานการกุศลร่วมแสดงงานสร้างตึกศิริราชร้อยปี	40

ภาพที่ 22	ครูสุภณา รุ่งเรืองร่วมรับรางวัลเกียรติยศเพื่อหนึ่งสตรี.....	41
ภาพที่ 23	ครูสุภณา รุ่งเรืองรับรางวัลดาวเมขลา	42
ภาพที่ 24	รางวัลดาราวอร์ด.....	43
ภาพที่ 25	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง ชีวิตแม่สาวชาวป่า	54
ภาพที่ 26	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง อยู่ตามประสาแม่สอน.....	55
ภาพที่ 27	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง งานบ้านก็ทำซ้ำซ้อน	56
ภาพที่ 28	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง ตื่นตั้งแต่ตอนยามสาม.....	57
ภาพที่ 29	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง อยู่ท้องนาป่าไร่	58
ภาพที่ 30	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง นึกอยากจะไปเมืองหลวง	59
ภาพที่ 31	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง เกิดเป็นสตรีที่น่าเป็นห่วง	60
ภาพที่ 32	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง พ่อแม่คอยหวงคอยห้าม.....	61
ภาพที่ 33	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง ถ้าพ่อฉันไม่เข้มงวด.....	62
ภาพที่ 34	กระบวนทำรำของบทบาทนางเอก คำร้อง อยากไปประกวดนางงาม	63
ภาพที่ 35	กระบวนทำรำของบทบาทนางร้าย คำร้อง เศรษฐีใหม่ใจดี.....	70
ภาพที่ 36	กระบวนทำรำของบทบาทนางร้าย คำร้อง เศรษฐีนิดาภิคา.....	71
ภาพที่ 37	กระบวนทำรำของบทบาทนางร้าย คำร้อง ฉันทชอบเสริมสวยโสกา.....	72
ภาพที่ 38	กระบวนทำรำของบทบาทนางร้าย คำร้อง แม่ดาภิคาคนโก้.....	73
ภาพที่ 39	กระบวนทำรำของบทบาทนางร้าย คำร้อง ชอบแต่งหน้า.....	74
ภาพที่ 40	กระบวนทำรำของบทบาทนางร้าย คำร้อง ทาเล็บ	75
ภาพที่ 41	กระบวนทำรำของบทบาทนางร้าย คำร้อง และฉายเซฟ	76
ภาพที่ 42	กระบวนทำรำของบทบาทนางร้าย คำร้อง เดินโชว์.....	77
ภาพที่ 43	กระบวนทำรำของบทบาทนางตลก คำร้อง ฉันทเกิดเป็นสาวชาววัง	82
ภาพที่ 44	กระบวนทำรำของบทบาทนางตลก คำร้อง ฉันทแต่งตัวออกมาฉิ่ง	83
ภาพที่ 45	กระบวนทำรำของบทบาทนางตลก คำร้อง อยู่ที่ข้างฉากหลีบ.....	84

ภาพที่ 46 กระบวนทำรำของบพบาทนางตลก คำร้อง ตั้งแต่ฉันทโศ	85
ภาพที่ 47 กระบวนทำรำของบพบาทนางตลก คำร้อง เป็นสาว	86
ภาพที่ 48 กระบวนทำรำของบพบาทนางตลก คำร้อง ตูณฉันทยาวตั้งคืบ	87
ภาพที่ 49 กระบวนทำรำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง ดุสิตขั้วหรือไม้ขั้ว	92
ภาพที่ 50 กระบวนทำรำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง เมื่อกมาแต่งตัวเป็นชาย	93
ภาพที่ 51 กระบวนทำรำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง แต่ส่วนลึกในหัวใจ	94
ภาพที่ 52 กระบวนทำรำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง ไม่มีอะไรเพียบพร้อม	95
ภาพที่ 53 กระบวนทำรำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง คนอื่นเขาย้อมปลอมแบงค์	96
ภาพที่ 54 กระบวนทำรำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง แต่เรามาแต่งตัวปลอม	97
ภาพที่ 55 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง 1	103
ภาพที่ 56 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง 2	104
ภาพที่ 57 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง 3	105
ภาพที่ 58 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ทุ่งแสงทอง	106
ภาพที่ 59 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง แสงสาดส่องอาบนภา	107
ภาพที่ 60 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง อาบผิวหน้ากลิ่นแกมมวลชวนโลมลูบ	108
ภาพที่ 61 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ลมโชยชีว	109
ภาพที่ 62 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง กลิ่นแกมปลิวหิววู	110
ภาพที่ 63 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ชายได้จูบมวลปรางค์แสนชานคารม	111
ภาพที่ 64 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ช่างสรรเสก	112
ภาพที่ 65 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง เหมือนพระเอกในนิยาย	113
ภาพที่ 66 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง อวดลวดลายใช้เชิงชายหมายเซยชม	114
ภาพที่ 67 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง หล่อลากดิน	115
ภาพที่ 68 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ไข่มลึนคารม	116
ภาพที่ 69 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ใจหมายข่ม	117

ภาพที่ 70 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง อารมณีสัมมอรา.....	118
ภาพที่ 71 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง โลกเขาสร้าง	119
ภาพที่ 72 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง มวลดอกไม้คู่ภุมร.....	120
ภาพที่ 73 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ฟ้าอัมพร.....	121
ภาพที่ 74 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ทินกรคู่จันทรา.....	122
ภาพที่ 75 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง จมูกแหลม ๆ	123
ภาพที่ 76 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง คู่พวกแก้มสกุณา	124
ภาพที่ 77 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ใจกล้ำกล้า.....	125
ภาพที่ 78 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ขอเพชรเม็ดเท่ามือ	126
ภาพที่ 79 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง หนุ่มเอ๋ยหนุ่มต้องกลุ้มใจไม่เคยเจอ... ..	127
ภาพที่ 80 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ซื่อ.....	128
ภาพที่ 81 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง แสนเชื่อ.....	129
ภาพที่ 82 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง มาจุมพิตคิดไม่ซื่อ	130
ภาพที่ 83 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง จูบจุมพิต	131
ภาพที่ 84 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง คิดอย่างไรอายคนลือ	132
ภาพที่ 85 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ยอมเสียซื่อ	133
ภาพที่ 86 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง อย่านะ	134
ภาพที่ 87 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง เตี้ยวจะอายแฟน	135
ภาพที่ 88 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง 1	136
ภาพที่ 89 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง 2	137
ภาพที่ 90 กระบวนทำรำทำออกตัว 1	141
ภาพที่ 91 กระบวนทำรำทำออกตัว 2	142
ภาพที่ 92 กระบวนทำรำทำออกตัว 3	143
ภาพที่ 93 กระบวนทำรำทำออกตัว 4	144

ภาพที่ 94 กระบวนท่ารำท่าออกตัว 5	145
ภาพที่ 95 กระบวนท่ารำท่าออกตัว 6	146
ภาพที่ 96 กระบวนท่ารำการรำดาบ 1	150
ภาพที่ 97 กระบวนท่ารำการรำดาบ 2	151
ภาพที่ 98 กระบวนท่ารำการรำดาบ 3	152
ภาพที่ 99 กระบวนท่ารำการรำดาบ 4	153
ภาพที่ 100 กระบวนท่ารำการรำดาบ 5	154
ภาพที่ 101 กระบวนท่ารำการรำดาบ 6	155
ภาพที่ 102 กระบวนท่ารำการรำดาบ 7	156
ภาพที่ 103 กระบวนท่ารำการรำดาบ 8	157
ภาพที่ 104 กระบวนท่ารำการรำดาบ 9	158
ภาพที่ 105 กระบวนท่ารำการรำดาบ 10	159
ภาพที่ 106 กระบวนท่ารำการรำดาบ 11	160
ภาพที่ 107 กระบวนท่ารำการรำดาบ 12	161
ภาพที่ 108 กระบวนท่ารำการรำดาบ 13	162
ภาพที่ 109 กระบวนท่ารำการรำดาบ 14	163
ภาพที่ 110 กระบวนท่ารำการรำดาบ 15	164
ภาพที่ 111 กระบวนท่ารำการรำดาบ 16	165
ภาพที่ 112 กระบวนท่ารำการรำดาบ 17	166
ภาพที่ 113 กระบวนท่ารำการรำดาบ 18	167
ภาพที่ 114 กระบวนท่ารำการรำดาบ 19	168
ภาพที่ 115 กระบวนท่ารำการรำดาบ 20	169
ภาพที่ 116 กระบวนท่ารำการรำดาบ 21	170
ภาพที่ 117 กระบวนท่ารำการรำดาบ 22	171

ภาพที่ 118 กระบวนท่ารำการรำทวน 1.....	174
ภาพที่ 119 กระบวนท่ารำการรำทวน 2.....	175
ภาพที่ 120 กระบวนท่ารำการรำทวน 3.....	176
ภาพที่ 121 กระบวนท่ารำการรำทวน 4.....	177
ภาพที่ 122 กระบวนท่ารำการรำทวน 5.....	178
ภาพที่ 123 กระบวนท่ารำการรำทวน 6.....	179
ภาพที่ 124 กระบวนท่ารำการรำทวน 7.....	180
ภาพที่ 125 กระบวนท่ารำการรำทวน 8.....	181
ภาพที่ 126 กระบวนท่ารำการรำทวน 9.....	182
ภาพที่ 127 กระบวนท่ารำการรำทวน 10.....	183
ภาพที่ 128 กระบวนท่ารำการรำทวน 11.....	184
ภาพที่ 129 กระบวนท่ารำการรำทวน 12.....	185
ภาพที่ 130 กระบวนท่ารำการรำทวน 13.....	186
ภาพที่ 131 กระบวนท่ารำการรำทวน 14.....	187
ภาพที่ 132 กระบวนท่ารำการรำทวน 15.....	188
ภาพที่ 133 กระบวนท่ารำการรำทวน 16.....	189
ภาพที่ 134 กระบวนท่ารำการรำทวน 17.....	190
ภาพที่ 135 กระบวนท่ารำการรำทวน 18.....	191
ภาพที่ 136 กระบวนท่ารำการรำทวน 19.....	192
ภาพที่ 137 กระบวนท่ารำการรำทวน 20.....	193
ภาพที่ 138 กระบวนท่ารำการรำทวน 21.....	194
ภาพที่ 139 กระบวนท่ารำการรำทวน 22.....	195
ภาพที่ 140 กระบวนท่ารำการรำทวน 23.....	196
ภาพที่ 141 กระบวนท่ารำการรำทวน 24.....	197

ภาพที่ 142	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 25.....	198
ภาพที่ 143	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 26.....	199
ภาพที่ 144	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 27.....	200
ภาพที่ 145	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 28.....	201
ภาพที่ 146	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 29.....	202
ภาพที่ 147	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 30.....	203
ภาพที่ 148	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 31.....	204
ภาพที่ 149	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 32.....	205
ภาพที่ 150	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 33.....	206
ภาพที่ 151	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 34.....	207
ภาพที่ 152	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 35.....	208
ภาพที่ 153	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 36.....	209
ภาพที่ 154	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 37.....	210
ภาพที่ 155	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 38.....	211
ภาพที่ 156	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 39.....	212
ภาพที่ 157	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 40.....	213
ภาพที่ 158	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 41.....	214
ภาพที่ 159	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 42.....	215
ภาพที่ 160	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 43.....	216
ภาพที่ 161	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 44.....	217
ภาพที่ 162	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 45.....	218
ภาพที่ 163	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 46.....	219
ภาพที่ 164	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 47.....	220
ภาพที่ 165	กระบวนการทำรายการรื้อทวน 48.....	221

ภาพที่ 166 กระบวนท่ารำการรำทวน 49.....	222
ภาพที่ 167 กระบวนท่ารำการรำทวน 50.....	223
ภาพที่ 168 กระบวนท่ารำการรำทวน 51.....	224
ภาพที่ 169 กระบวนท่ารำการรำทวน 52.....	225
ภาพที่ 170 กระบวนท่ารำการรำทวน 53.....	226
ภาพที่ 171 กระบวนท่ารำการรำทวน 54.....	227
ภาพที่ 172 กระบวนท่ารำการรำทวน 55.....	228
ภาพที่ 173 กระบวนท่ารำการรำทวน 56.....	229
ภาพที่ 174 กระบวนท่ารำการรำทวน 57.....	230
ภาพที่ 175 กระบวนท่ารำการรำทวน 58.....	231
ภาพที่ 176 กระบวนท่ารำการรำทวน 59.....	232
ภาพที่ 177 กระบวนท่ารำการรำทวน 60.....	233
ภาพที่ 178 กระบวนท่ารำการรำทวน 61.....	234
ภาพที่ 179 กระบวนท่ารำการรำทวน 62.....	235
ภาพที่ 180 กระบวนท่ารำการรำทวน 63.....	236
ภาพที่ 181 กระบวนท่ารำการรำทวน 64.....	237
ภาพที่ 182 กระบวนท่ารำการรำทวน 65.....	238
ภาพที่ 183 กระบวนท่ารำการรำทวน 66.....	239
ภาพที่ 184 กระบวนท่ารำการรำทวน 67.....	240
ภาพที่ 185 กระบวนท่ารำการรำทวน 68.....	241
ภาพที่ 186 กระบวนท่ารำการรำทวน 69.....	242
ภาพที่ 187 กระบวนท่ารำการรำทวน 70.....	243
ภาพที่ 188 กระบวนท่ารำการรำทวน 71.....	244
ภาพที่ 189 กระบวนท่ารำการรำทวน 72.....	245

ภาพที่ 190 กระบวนท่ารำการรำทวน 73.....	246
ภาพที่ 191 กระบวนท่ารำการรำทวน 74.....	247
ภาพที่ 192 กระบวนท่ารำการรำทวน 75.....	248
ภาพที่ 193 กระบวนท่ารำการรำทวน 76.....	249
ภาพที่ 194 กระบวนท่ารำการรำทวน 77.....	250
ภาพที่ 195 กระบวนท่ารำการรำทวน 78.....	251
ภาพที่ 196 กระบวนท่ารำการรำทวน 79.....	252
ภาพที่ 197 สัมภาษณ์บทบาทการแสดงลิเกของครูสุภณา รุ่งเรือง	268
ภาพที่ 198 ได้รับการถ่ายทอดท่ารำการรำทวน.....	268
ภาพที่ 199 ได้รับการถ่ายทอดท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง เพลงฟุ้งแสงทอง.....	269
ภาพที่ 200 ครูสุภณา รุ่งเรือง ปฏิบัติท่ารำการรำออกตัว.....	269
ภาพที่ 201 ครูสุภณา รุ่งเรือง ปฏิบัติท่ารำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย.....	270
ภาพที่ 202 ครูสุภณา รุ่งเรือง ปฏิบัติท่ารำการรำในบทบาทนางเอก.....	270
ภาพที่ 203 ครูสุภณา รุ่งเรือง ปฏิบัติท่ารำการรำในบทบาทนางร้าย	271
ภาพที่ 204 ครูสุภณา รุ่งเรือง ปฏิบัติท่ารำในบทบาทนางตลก.....	271

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ลิเกเป็นการแสดงพื้นบ้านที่มีพัฒนาจากการแสดงของชาวมุสลิมในภาคใต้ มีเอกลักษณ์ ประกอบด้วยการพูด การร้อง การรำ การแสดงกิริยาต่างๆ ใช้วงปี่พาทย์ในการดำเนินเรื่อง ซึ่งลิเกแบ่ง ออกเป็น 2 สาย ได้แก่ สายที่วิวัฒนาการไปเป็นลำตัดและสายที่วิวัฒนาการเป็นลิเกทรงเครื่อง ต่อมา ได้เกิดการวิวัฒนาการต่อโดยไม่หยุดยั้ง ทั้งมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนในรูปแบบด้านการแต่งกาย ด้านการร้อง ด้านดนตรี และมีภาพยนตร์เข้ามามีบทบาทในสังคมทำให้ลิเกมีความนิยมลดลงเนื่องด้วย ภาพยนตร์มีการดำเนินเรื่องที่เร็ว ใช้เวลาสั้น แต่ลิเกดำเนินเรื่องช้า มีการร้อง การรำ ซึ่งในปัจจุบัน ลิเกได้มีการพัฒนาโดยการสร้างองค์ประกอบของการแสดงเพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้ชม ได้แก่ ฉาก แสง สี เสียง ดนตรี การรำ เครื่องแต่งกาย ทำให้ปัจจุบันยังเป็นที่นิยมในสังคมอีกครั้ง การแสดงลิเก เป็นการแสดงที่ให้ความบันเทิง โน้มน้าวอารมณ์ผู้ชมให้คล้อยตาม เริ่มเข้ามามีบทบาทการแสดงสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) โดยชาวมุสลิมในกรุงเทพมหานครร่วมกัน แสดงลิเกถวายหน้าพระที่นั่งเนื่องในโอกาสงานพระราชพิธีบำเพ็ญพระราชกุศลพระบรมศพสมเด็จพระเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์¹ ทั้งเป็นการแสดงพื้นบ้านที่มีต้นกำเนิดมาจากการสวดทางศาสนาของฮิรฎุ เรียกว่า ซากูฮฺ เป็นการน้อมสมาธิสวดสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าและมีการนำเข้ามาประเทศไทยโดยชาวมุสลิมในสมัยกรุงศรีอยุธยา จากการกำเนิดมาจากประเพณีสวดแขกในศาสนาอิสลามและประเพณี สวดพระมาลัยของไทยผสมผสานเข้าด้วยกัน จึงเกิดการนำมาปรับเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหาการแสดง ของละครร้อง ละครรำเป็นพื้นฐานสำคัญ ทำให้เกิดการแสดงชนิดใหม่ที่เรียกว่าเยเก หรือลิเก ซึ่งลิเก ถือได้ว่าเป็นผลผลิตของของวัฒนธรรมประชานิยมหรือวัฒนธรรมตลาดในสังคมสมัยใหม่ ยังสะท้อน ให้เห็นถึงพัฒนาการของศิลปะ กระบวนการสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมด้านความบันเทิงและ รสนิยมในการพักผ่อนหย่อนใจ²

¹ สุจริต บัวพิมพ์, มรดกไทย (กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์ไอดีเอสโตร์, 2538), หน้า 23-24.

² สุรียา สมุทคุปต์, แต่งองค์ทรงเครื่อง ลิเก ในวัฒนธรรมประเทศไทย (นครราชสีมา: โรงพิมพ์สมบุญการพิมพ์, 2541), หน้า 51.

ลิเกเป็นการแสดงที่จัดแสดงในงานมหกรรมต่างๆ เช่น งานประจำปี งานบวช งานศพ งานแก้บน งานขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น เป็นการแสดงเพื่อสร้างความบันเทิงและสร้างอาชีพ สร้างรายได้กับผู้แสดง ซึ่งจัดเป็นนาฏกรรมพื้นบ้านที่ได้พัฒนารูปแบบอย่างต่อเนื่อง ให้ข้อคิดสอนใจ มีการปรับเปลี่ยนเรื่องราวตามยุคตามสมัย อีกทั้งในปัจจุบันผู้แสดงลิเกไม่เพียงแต่จัดแสดงบนเวที แต่ได้นำประสบการณ์การแสดงลิเกมาพัฒนาตนเองประพันธ์และกำกับบทลิเก ได้แก่ครูสุภณา รุ่งเรือง

ครูสุภณา รุ่งเรือง เกิดเมื่อ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2510 อายุ 53 ปี มีพี่น้อง 5 คน เป็นบุตรคนที่ 2 ของนายพินิจ รุ่งเรืองและนางระเบียบ มีสะอาด ในอดีตเริ่มต้นจากการถ่ายเทอดลิเกมาจากครอบครัวของนายพินิจ รุ่งเรืองโดยการตั้งคณะในครอบครัวคือลิเกราชาฉากสด มีลูกศิษย์ในคณะ 50 คน ซึ่งได้ออกมาตั้งคณะของตนเอง ได้แก่ คณะดาวลอย รุ่งเรือง คณะเล็ก รุ่งเรือง คณะทุเรียน รุ่งเรือง คณะสำอากค์ รุ่งเรืองและคณะเทพบัญชา นาคศิริ อีกทั้งรับการถ่ายทอดจากนางระเบียบ มีสะอาดผู้ดูแลคณะลิเกธิดาไวศุค จึงทำให้ครูสุภณา รุ่งเรืองได้เริ่มฝึกหัดและฝึกฝนการแสดงลิเก ในช่วงอายุ 9 ปี โดยเริ่มจากการเต้นระบำแขก ต่อมาจึงหาประสบการณ์การแสดงบทบาทตัวประกอบ นางตลก นางร้าย นางปลอมและนางเอก จนกระทั่งอายุ 13 ปี จึงเริ่มต้นหาประสบการณ์การแสดงลิเกจากโดยการร่วมแสดงในคณะอื่นๆ ในช่วงอายุ 15 ปี เริ่มต้นแสดงลิเกประจำคณะเทพบัญชา หอมหวล 2 เริ่มแสดงในบทบาทนางเอกเป็นครั้งแรกและเมื่อลิเกประจำไม่มีผู้ว่าจ้างการแสดงจึงได้รับเชิญเป็นศิลปินร่วมแสดงในคณะนพพร จันทร์เพชร คณะพงศ์ศักดิ์ สวนศรีและคณะวิชาญน้อย ลูกธนบุรี เป็นต้น จนได้รับโอกาสในการเข้าร่วมแสดงลิเกโทรทัศน์ออกอากาศในปี พ.ศ. 2528 ไทยทีวีสีช่อง 9 เป็นเวลา 15 ปี ภายหลังหยุดการออกอากาศเป็นเวลา 3 ปี แต่เนื่องเป็นที่ต้องการและเป็นที่น่าสนใจของผู้ชม จึงออกอากาศทางโทรทัศน์อีกครั้งในปีพ.ศ. 2523 ทางไทยทีวีสีช่อง 5 ทำให้เป็นที่รู้จัก มีชื่อเสียงและได้รับรางวัลอันทรงเกียรติ อีกทั้งด้านของกระบวนการขับร้องและกระบวนการทำของครูสุภณา รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดจากครู อาจารย์ทางด้านลิเกและนาฏศิลป์ไทยหลายท่าน ได้แก่ ครูระเบียบ มีสะอาด (มารดา) ครอบครัวหอมหวล ครูระเบียบ มีสะอาด ครูเทียนชัย สายเพชร ครูสมคิด ลูกพระร่วง ครูดำรง ชื่นสมทรง ครูฉัตร ทัมทิมธรรมนาถ ครูสวอง นาคศิริ ครูสวาท นาคศิริ ครูมะสะลุม นาฏวทรirk ครูแจ่ม ชาวไร่ ครูบุญเลิศ นาคพินิจและครูวิโรจน์ วีรพัฒนานนท์ เนื่องด้วยครูสุภณา รุ่งเรืองมีความสนใจ ใฝ่รู้ทางด้านลิเกจึงทำให้สามารถเก็บกระบวนการการร้อง กระบวนการรำ กิริยาและลีลาในการแสดงของบทบาทต่างๆได้เป็นอย่างดีและตั้งคณะลิเกเป็นของตนเองโดยใช้ชื่อสุภณา รุ่งเรือง

ในขณะที่ครูสุภณา รุ่งเรืองได้รับบทบาทตัวละครนางลิเกในบทบาทต่างๆจนมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านลิเกและได้นำมาพัฒนาตนเองเป็นผู้ประพันธ์ กำกับการแสดงลิเกจนเป็นที่รู้จัก และมีชื่อเสียงในวงการลิเก กระทั่งในปีพ.ศ.2527 ได้รับมอบการประพันธ์บทลิเกจากครูแจ่ม ชาวไร่

และในปีพ.ศ. 2544 ได้รับมอบการประพันธ์บทละครของกรมพระสุรัสวดี นาฏวรรดิกล โดยในปัจจุบัน ครูสุกฤษา รุ่งเรืองได้ถ่ายทอดกระบวนการขับร้องและกระบวนการรำให้กับบุตรสาวคือคุณศรีธัญญา นาคศิริ เพื่อร่วมอนุรักษ์และเผยแพร่เอกลักษณ์ของครูสุกฤษา รุ่งเรืองและความเป็นไทยให้อยู่ควบคู่กับ วงการลิเกสืบต่อไป

จากการศึกษาพบว่าครูสุกฤษา รุ่งเรืองเป็นศิลปินที่ให้ความบันเทิงกับผู้ชม มีบทบาทสำคัญทางด้านลิเก ทั้งด้านการแสดงหน้าเวที การแสดงทางโทรทัศน์ การเป็นวิทยากร ผู้สอน ผู้ฝึก กระบวนการร้องกระบวนการรำในบทบาทการแสดงของตัวละครต่าง ๆ และการประพันธ์บท กำกับ การแสดงลิเก ซึ่งเป็นศิลปินที่มีความสามารถหลายด้าน ได้รับรางวัลอันทรงเกียรติและเป็นที่ยอมรับของวงการลิเกไทย มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะในฐานะนางลิเกด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษา เรื่องบทบาทการแสดงลิเกของครูสุกฤษา รุ่งเรือง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาบทบาทการแสดงนางลิเกของครูสุกฤษา รุ่งเรือง

1.3 ขอบเขตในการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องบทบาทการแสดงลิเกของครูสุกฤษา รุ่งเรือง ผู้วิจัยมุ่งศึกษาบทบาทต่างๆ ในการแสดงลิเกของครูสุกฤษา รุ่งเรือง โดยศึกษาจากเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สื่อ อิเล็กทรอนิกส์และข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ครูสุกฤษา รุ่งเรือง

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยดำเนินการค้นหาโดยการรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การเก็บ ข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ งานวิจัย บทความต่างๆที่เกี่ยวข้องและการเก็บรวบรวมข้อมูล ภาคสนาม

1.1 การเก็บและรวบรวมเอกสาร

การเก็บและรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการ และบทความต่างๆที่เกี่ยวข้องและการลงพื้นที่หาข้อมูลเพื่อการศึกษา โดยค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลดังนี้

- 1.1.1 สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 1.1.2 ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
- 1.1.3 หอสมุดแห่งชาติ

ศึกษาค้นคว้าจากหนังสืออันได้แก่

- 1.1.4 มรดกไทย โดยสุจริต บัวพิมพ์ กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของการแสดงลิเก
- 1.1.5 แต่งองค์ทรงเครื่อง โดยสุรียา สมุทคุปดี กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของการแสดงลิเก
- 1.1.6 ลิเก โดยสุรพล วิรุฬห์รักษ์ กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของการแสดงลิเก
- 1.1.7 ลิเก การแสดงและการฝึกหัด โดยอนุกุล วิจารณ์สุขสมบูรณ์ กล่าวถึงประเภทของการแสดงลิเก
- 1.1.8 ลิเก โดยนงนุช ไพรพิบูลยกิจ กล่าวถึงประเภทของการแสดงลิเก
- 1.1.9 ลิเกเกียรติยศแห่งสยาม พญาภักขพญาพานแห่งสุวรรณภูมิ โดยโรงละครแห่งชาติ กล่าวถึงการแต่งกายการแสดงลิเก
- 1.2 การเก็บรวบรวมจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - 1.2.1 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม
 - 1.3.1 สัมภาษณ์ครูสุกฤษ รุ่งเรือง ในบทบาทนางลิเกและกระบวนการรำและบันทึกข้อมูลด้วยการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร บันทึกภาพนิ่ง บันทึกภาพเคลื่อนไหว บันทึกแถบเสียง

2. รวบรวมข้อมูลวิเคราะห์และสรุปผล นำเสนอผลงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีแนวทางการแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ
- 1.2 วัตถุประสงค์
- 1.3 ขอบเขตการวิจัย
- 1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 ความเป็นมาของลิเก
- 2.2 พัฒนาการของลิเก
- 2.3 การฝึกหัดการแสดงลิเก
- 2.4 การรำ
- 2.5 ดนตรีและเพลงที่ใช้ในการแสดงลิเก
- 2.6 ชีวิตประวัติครูสุภณา รุ่งเรือง
- 2.7 ผลงานของครูสุภณา รุ่งเรือง
- 2.8 รางวัลที่ได้รับของครูสุภณา รุ่งเรือง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

- 3.1 ขอบเขตในการวิจัย
 - 3.1.1 รูปแบบวิธีวิจัย
 - 3.1.2 พื้นที่การวิจัย
 - 3.1.3 ระยะเวลาในการวิจัย
- 3.2 วิธีดำเนินงานวิจัย
 - 3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.2.2 การตรวจสอบข้อมูล
 - 3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 บทบาทต่าง ๆ ในการแสดงลิเกของครูสุภณา รุ่งเรือง

- 4.1 บทบาทนางเอก
- 4.2 บทบาทนางร้าย
- 4.3 บทบาทนางตลก
- 4.4 บทบาทนางเอกปลอมเป็นชาย
- 4.5 บทบาทการรำเกี่ยวเข้าพระ-เข้านาง

4.6 บทบาทการร้ออกตัว

4.7 บทบาทการร้ออาวุธ

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับการแสดงลิเกและการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะในฐานะนางลิเกแบบพื้นบ้านที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย

1.5.2 เป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการและวิชาชีพได้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ลิเกเป็นศิลปะการแสดงที่ถือกำเนิดและเติบโตขึ้นมาท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสมัยใหม่ เป็นศิลปะการแสดงของชาวบ้าน โดยมีการเริ่มต้นจากการผสมผสานประเพณีสวดแขกศาสนาอิสลาม และประเพณีสวดศพของไทยเข้าด้วยกัน จึงได้นำมาปรับเปลี่ยนรูปแบบเนื้อหาการแสดงของละครรำ และละครร้องมาเป็นพื้นฐาน ทั้งนี้ลิเกมีการปรับเปลี่ยน พัฒนามาอย่างต่อเนื่องและเป็นการแสดงที่ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมทั้งการแสดงบนเวทีและการแสดงที่ผ่านสื่อต่างๆ เช่น Social media วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ทั้งนี้มีศิลปินลิเกที่มีชื่อเสียงเป็นที่เลื่องลือในอดีตจนถึงปัจจุบันมีการแสดงลิเกผ่านสื่อต่างๆ ทั้งด้านผลงานและการรับรางวัลเป็นจำนวนมาก ซึ่งตัวอย่างศิลปินที่มีชื่อเสียงได้แก่ครูสุภณา รุ่งเรือง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ การอนุรักษ์เผยแพร่ลิเกไทย รวมถึงความเป็นมาของศิลปินท่านดังกล่าวที่ได้รับรางวัลและมีชื่อเสียง สามารถแบ่งตามลำดับหัวข้อดังนี้

- 2.1 ความเป็นมาของลิเก
- 2.2 พัฒนาการของลิเก
- 2.3 การฝึกหัดการแสดงลิเก
- 2.4 การรำ
- 2.5 ดนตรีและเพลงที่ใช้ในการแสดงลิเก
- 2.6 ชีวิตประวัติครูสุภณา รุ่งเรือง
- 2.7 ผลงานของครูสุภณา รุ่งเรือง
- 2.8 รางวัลที่ได้รับของครูสุภณา รุ่งเรือง

2.1 ความเป็นมาของลิเก

ลิเกเป็นนาฏกรรมพื้นบ้านของไทยที่ได้รับความนิยมมาถึงปัจจุบัน ได้เผยแพร่และพัฒนา รูปแบบการแสดงมาตามลำดับ มีการถ่ายทอดจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งยังคงได้รับความนิยมในสังคมไทยปัจจุบัน เนื่องด้วยเป็นการแสดงที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ผสมผสานศิลปะหลายแขนง เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดเป็นการแสดงที่มีความสมบูรณ์ โดยได้สันนิษฐานความเป็นมาของลิเกจาก นักวิชาการดังนี้

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ได้กล่าวว่า ลิเกเป็นพิธีการสวดบูชาพระอัลล่าห์ของชาวฮีบรูหรือที่เรียกว่า ซากูธ ซึ่งเป็นการนั่งสมาธิด้วยจิตใจที่มุ่งมั่นไปยังพระอัลล่าห์ผู้เป็นพระเจ้า ร่างกายของผู้สวดโยกตัว ทั้งมีการสวดที่ออกเสียง เรียกว่า ซิกิริจาลิ (Zikr Jali) และการสวดภายในใจ เรียกว่า ซิกิริ คาฟี (Zikr Khafi) ภายหลังจากได้มีการออกเสียงเปลี่ยนไปคือดฮิกร (Dhikir) และเปลี่ยนแปลงจากการนั่งโยกตัวมาเป็นยืนหมุนตัว กระทั่งเท้า ใช้เครื่องดนตรีเข้าผสมวงเพิ่มขึ้น เช่น กลอง รำมะนา ซอเรอบาบ โดยใช้ภัตตาคารเป็นสถานที่ในการแสดง ทั้งนี้ดฮิกรได้รับการเผยแพร่จากชาวอิหร่านที่นำเข้ามายังอินเดียทำให้เกิดการเผยแพร่ในเกาะสุมาตรา เกาะชวา แหลมมลายูและเข้ามาในภาคเหนือจนถึงภาคใต้ของประเทศไทยได้แก่ จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล ทำให้เกิดการเรียกใหม่ว่า ดจิก แต่เมื่อมีชาวมุสลิมนำเข้ามาแสดงในกรุงเทพมหานครจึงมีการปรับเปลี่ยนชื่ออีกครั้งว่า ยี่เก แต่เกิดการผันเสียงในหลักของนิรุกติศาสตร์จึงได้เรียกว่า ลิเก อีกทั้งสมัยจอมพล ป.พิบูลสงครามมีการปรับเปลี่ยนจากลิเก เป็น นาฏดนตรี แต่เมื่อเวลาผ่านไปประชาชนก็ยังคงกลับมาใช้ชื่อ ลิเก จนถึงปัจจุบัน³

ณรงค์ข พุทธิพิบูลย์กิจ กล่าวว่า ลิเกเป็นการแสดงพื้นบ้านของไทยที่มีกำเนิดจากพิธีสวดทางศาสนาอิสลามที่เรียกว่า ซากูธ (Zakhar) หรือ ซิกิริ (Zikir) เป็นการสวดเพื่อสรรเสริญพระอัลล่าห์ พระผู้เป็นเจ้าของในสุเหร่าด้วยการนั่งสวดโยกตัวโดยใช้สมาธิที่มีจิตมุ่งไปยังส่วนต่างๆของร่างกาย คือ 1. สี่ข้างซ้ายและลำคอ 2. หัวเข่าขวา สี่ข้างซ้ายและอก 3. หัวเข่าขวาและสี่ข้างซ้าย 4. หน้าท้องและหัวไหล่ซ้าย 5. สี่ข้างซ้าย 6. ศีรษะ

ซากูธ (Zakhar) หรือ ซิกิริ (Zikir) ได้เกิดการปรับเปลี่ยนจากการออกเสียงที่เพี้ยนไปจากเดิมเป็น ดฮิกร (Dhikir) ทั้งนี้ประเทศตุรกีและอียิปต์ได้มีการปรับเปลี่ยนการสวดจากการนั่งโยกตัวสวดเป็นการยืนหมุนตัวกระแทกเท้าและผู้สวดที่เป็นบุคคลธรรมดา ก็เปลี่ยนเป็นผู้ปฏิบัติที่มีหน้าที่เฉพาะที่เรียกว่า เดอเวซ (Derwesh) ภายหลังจากชาวอิหร่านได้มีการนำดฮิกรเข้ามาในประเทศอินเดียจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในด้านของเครื่องแต่งกาย สถานที่แสดง การนำเครื่องดนตรีสากลผสมกับเครื่องดนตรีอาหรับและนำมาเผยแพร่ให้กับหมู่เกาะชวา เกาะสุมาตรา แหลมมลายูและเข้ามาในประเทศไทยทางภาคเหนือจนถึงภาคใต้ในชื่อ ดจิก ได้แก่จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล แต่เมื่อได้เผยแพร่เข้ากรุงเทพเกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นยี่เก และกลายเป็นลิเกโดยนักภาษาศาสตร์

³ สุรพล วิรุฬห์รักษ์, ลิเก (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539), หน้า 1.

ตามหลักนิรุกติศาสตร์ที่เกิดจากการผันเสียง เช่น เยียงผาเป็นเสียงผา การออกเสียง ย เป็น ล ซึ่งพบหลักฐานว่าพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวใช้คำว่า ลิเก (Like) ในพระราชวรรณาธิบายละครไทยเป็นภาษาอังกฤษในปีพ.ศ. 2454 และมีการปรับใช้ นาฏดนตรี ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม แต่ไม่เป็นที่นิยมจึงเรียก ลิเก มาจนถึงปัจจุบัน⁴

ศูนย์สังคีตศิลป์ ได้กล่าวว่า ลิเกมาจากภาษาฮีบรู เป็นการสวดของศาสนายูดาห์เพื่อสรรเสริญผู้เป็นเจ้าของในอดีต ภายหลังจากชาวอาหรับได้เรียกว่า ซิกิร (Zikr) ซิกิร (Zikir) ที่ใช้การโยกตัวในขณะที่สวดมุ่งจิตไปในส่วนต่างๆของร่างกายจนได้เข้ามาเผยแพร่สู่ประเทศอินเดียและมีการเรียกว่า ดฮิกิร (Dhikir) มีการใช้กลองร่ามะนาร่วมในการสวดโดยชาวอิหร่านที่เป็นผู้นำเข้ามาจนมีการเผยแพร่สู่ประเทศไทยจึงเกิดชื่อใหม่เรียกว่า ดิเก (Dikay) จิเก (Jikay) แต่เมื่อได้เข้ามาสู่กรุงเทพมหานครมีการเรียกว่า ยิกหรือยี่เก(Yikay) จนพบหลักฐานปรากฏในสมัยพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในปี พ.ศ. 2452 ใช้ชื่อว่า ลิเก และมีการเปลี่ยนชื่อตามพระราชกฤษฎีกากำหนดทางวัฒนธรรมอีกครั้งในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ในปีพ.ศ.2485 เรียกว่า นาฏดนตรี แต่ไม่เป็นที่นิยมจึงทำให้กลับมาใช้ลิเกเช่นเดิม⁵

จากการกล่าวข้างต้นถึงความเป็นมาของลิเก สรุปได้ว่ามีต้นกำเนิดจากการสวดบูชาพระอัลลาห์ของศาสนาอิสลาม หรือเรียกว่าซากูรหรือซิกิร ภายหลังจากได้มีการปรับเปลี่ยนชื่อมาตามลำดับจากการเผยแพร่เข้าสู่ประเทศไทย ซึ่งได้เกิดการนำเครื่องดนตรีสากลเข้ามาผสมผสานจนเข้ามาเผยแพร่ในหมู่เกาะชวา เกาะสุมาตรา แหลมมลายูและเข้ามาในประเทศไทยทางภาคเหนือจนถึงภาคใต้ ภายหลังจากเริ่มเข้ามากรุงเทพมหานคร จึงเกิดการปรับเปลี่ยนชื่อตามการออกเสียงจากประเทศและกลุ่มชนนั้น ๆ ดังนั้น ซากูร ดฮิกิร ดิเก จิเก ยี่เก ลิเก และนาฏดนตรี แต่เมื่อชื่อนาฏดนตรีไม่เป็นที่นิยมจึงทำให้กลับมาใช้คำว่าลิเกจนถึงปัจจุบัน

⁴ นงคันุช ไพบูลย์กิจ, ลิเก (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอสทีพีเวลด์มีเดีย, 2541), หน้า 9-12.

⁵ กรมศิลปากร, ลิเกเกียดยศแห่งสยามพญาวง-พญาพานแห่งสุวรรณภูมิ (กรุงเทพฯ: ไม่มีสถานที่พิมพ์, 2546), หน้า 53.

2.2 พัฒนาการของลิเก

ศูนย์สังคีตศิลป์ ได้กล่าวถึงพัฒนาการลิเกที่ได้มีการปรับเปลี่ยนตามบริบทของสังคมไทย เป็นศิลปะการแสดงของไทยที่อนุรักษ์ สืบทอดและเผยแพร่รุ่นสู่รุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ยุค ดังนี้

1. ยุคการสวดแขก คือยุคที่ชาวไทยมุสลิมเข้ามาตั้งถิ่นฐานที่กรุงเทพมหานครในสมัยสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้นำการสวดสรรเสริญพระเจ้าเป็นภามลาโยโดยใช้เครื่องดนตรีรำมะนา ประกอบการสวดเข้ามาในเข้ามาโดยใช้ภาษาไทย ใช้ผู้แสดงชายนั่งล้อมเป็นวงกลมและมีผู้ตีรำมะนาในลักษณะของเสียงทุ้มและเสียงแหลม

2. ยุคลิเกออกภาษา คือเพลงที่มีภาษาล้อเลียนชาวต่างชาติ การใช้ภาษาปะปนกันหลายภาษา เป็นการนำการสวดคฤหัสถ์ในสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและเพลงออกภาษาของปี่พาทย์เข้ามาใช้ในการแสดงลิเก ในการแสดงจะแสดงตลกขุดขันๆ โดยเริ่มต้นจากสวดแขกเป็นชุดออกภาษาและเข้าเรื่องเป็นละคร

3. ยุคลิเกทรงเครื่อง คือลิเกที่เกิดขึ้นในสมัยพระยาเพชรปราณีในปีพ.ศ.2440 ซึ่งจัดปิดวิกแสดงในโรงละคร ภายหลังได้นำเนื้อเรื่องของละครมาใช้แสดงในเรื่องอิเหนา และในปีพ.ศ. 2485 ได้เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้ประสบปัญหาการขาดแคลนวัสดุและอุปกรณ์ในการประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย ทั้งได้เกิดเพลงรานิเกลิงขึ้นโดยนายดอกดิน เสือสง่า ซึ่งต่อมานายหอมหวล นาคศิริจึงได้นำเพลงรานิเกลิงร้องต้นกลอนสด ทำให้เป็นที่รู้จักแห่งวงการลิเกไทย

4. ยุคลิเกลูกบท คือยุคที่มีการแต่งกายลิเกแบบชาวบ้านและมีการปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องการแสดงโดยอาศัยพื้นฐานบทละครนอกและละครพื้นทาง

5. ยุคลิเกเพชร คือมีการปรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้เกิดความแพรวพราว ซึ่งผู้ชายแต่งกายสวมเสื้อกั๊กปักเพชรทับเสื้อคอกลม นุ่งโจมกระเบน สวมสนับเพลา สวมถุงน่องสีขาว ทำสังเวียนคาดศีรษะที่ประกอบด้วยเครื่องเพชร ประดับขนนกสีขาวคาดสะเอวเพชร ผู้หญิงชุดราตรียาวและเครื่องประดับเช่น มงกุฎ กำไล สร้อยคอ ต่างหู เป็นต้น ทั้งมีการนำการเต้นอะโกโก้ ร้องเพลงร้องทุ่ง การนำม้าม้าขี่ใช้ในการเดินทาง การใช้ฉากสามมิติ เข้ามาแสดงเพื่อดึงดูดผู้ชมให้เกิดความสนใจ

6. ยุคลิเกลอยฟ้า คือการปรับเปลี่ยนรูปแบบการตั้งเวที ซึ่งเดิมปีพาทย์จะอยู่ทางขวาได้ปรับเปลี่ยนอยู่ด้านบนยกพื้นหลังเวทีการแสดง ในขณะที่แสดงผู้แสดงจะอยู่เวทีส่วนล่าง ในส่วนของ

เครื่องแต่งกายมีการเติมแต่งเครื่องแต่งกายให้แพรวพราวมากขึ้น ต่อมาในปีพ.ศ. 2540 ก็เริ่มนำเรื่องผู้ชะลิบทิศเข้ามาร่วมแสดง⁶

สรุปได้ว่าลิเกมีการพัฒนามาตามลำดับแบ่งออกเป็น 6 ยุคหลักได้แก่ ยุคสวดแขก ยุคลิเกออกภาษา ยุคลิเกทรงเครื่อง ยุคลิเกลูกบท ยุคลิเกเพชรและยุคลิเกลอยฟ้า เป็นต้น ในแต่ละยุคได้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยของสังคมเพื่อให้เกิดเป็นศิลปวัฒนธรรมไทยสมัยใหม่ ซึ่งในปัจจุบันจะพบว่ามีการออกแบบเครื่องแต่งกายให้แพรวพราวมากขึ้น ทั้งมีการปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องตามยุคสมัย ทั้งนี้ในการปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องการแสดงแต่ละครั้ง ต้องมีการฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของการแสดงและทำให้ผู้แสดงได้ฝึกซ้อมบทบาทของตนเพื่อเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้เป็นอย่างดี

2.3 การฝึกหัดการแสดงลิเก

การแสดงลิเกเป็นการรวมศิลปะหลายแขนงเข้าด้วยกัน ทำให้การแสดงลิเกมีความเป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกความเป็นลิเกและมีจุดเด่นของลิเกได้อย่างชัดเจน ได้แก่ การร้องและการด้นกลอน ซึ่งผู้แสดงลิเกจะต้องได้รับการฝึกหัดเบื้องต้นทั้งการร้อง การเจรจาและการรำ ทั้งต้องหมั่นฝึกฝนพัฒนาตนเพื่อให้เกิดความชำนาญจึงจะสามารถร่วมแสดงในบทบาทต่างๆ โดยได้มีการอธิบายกระบวนการฝึกหัดลิเกดังต่อไปนี้

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ได้กล่าวว่ลิเกเป็นการแสดงที่มีการผสมผสานละครรำและละครร้องเข้าด้วยกัน ซึ่งมีการรวบรวมศิลปะหลายแขนง ผู้ที่แสดงลิเกจะต้องมีความสามารถในการร้อง การรำและการเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครในบทบาทที่ได้รับ ซึ่งในขณะที่แสดงจะต้องเป็นผู้ที่มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและมีทักษะความจำได้เป็นอย่างดี โดยผู้แสดงลิเกจะต้องได้รับการฝึกหัดก่อนจะร่วมแสดงลิเกเพื่อให้เกิดความราบรื่นในขณะที่ทำการแสดง ซึ่งการฝึกหัดลิเกจึงมีการแบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่ การหัดจากครูผู้เป็นบิดา มารดาและการหัดจากตนเอง โดยจำในวิธีการแสดงของคนอื่นและนำมาฝึกซ้อมทั้งในด้านของการรำ การร้องและการด้นกลอนสด การฝึกร้องจะเริ่มด้วยเพลงไทยสองชั้นที่ใช้กันในวงการลิเกได้แก่ หงส์ทอง ตะลุ่มโปง สองไม้และรานีเกลิง มีการใช้ถ้อยคำที่ชัดเจน มีจังหวะในการขับร้อง ซึ่งการร้องลิเกจะมีการร้องที่มีลูกเอื้อน การใช้เสียงเล่นลูกคอและใช้ไหวพริบปฏิภาณในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ โดยจะเป็นการสรรหาถ้อยคำ บทกลอนต่าง ๆ มาด้นกลอนสดทั้งจะต้องให้การลงกลอนมีความคล้องจองกันหรือที่เรียกว่ากลอนลีและกลอนลา

⁶ กรมศิลปากร, ลิเกเกียติยศแห่งสยามพญาวง-พญาพานแห่งสุวรรณภูมิ (กรุงเทพฯ: ไม่มีสถานที่พิมพ์, 2546), หน้า 54-59.

ในการด้นกลอนแบ่งออก 3 ประเภทคือการด้นกลอนสดพบในศิลปนิพนธ์ที่มีความชำนาญ การด้นกลอนท่อนเป็นการด้นกลอนที่จำคำลงลิเกก่อนปีพาทย์จะทำการบรรเลง คำทำยในแต่ละวรรคจะสัมพันธ์กันในเพลงรานีเกลิงและเพลงหงส์ทอง

ในด้านของการฝึกหัดเข้าเรื่องของการแสดงลิเกนั้น จะมีโครงเรื่องซึ่งจะไม่มีบทแสดงที่ชัดเจน มีการลักจำนำมาเล่นและเล่นเรื่องซ้ำ ลักษณะของเนื้อเรื่องมักจะมีการนำมาจากวรรณคดี วรรณกรรมพื้นบ้าน พงศาวดารและปรุงแต่งจากเรื่องเดิม มาสร้างสรรค์เป็นเรื่องใหม่ แต่ต่อมามีการแต่งขึ้นจากชีวิตจริงในการใช้ชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน ซึ่งเนื้อเรื่องของการแสดงลิเกจะแสดงในลักษณะของบทความรัก โศกเศร้า ต่อสู้ ในแต่ละเรื่องจะมีทุกอรรถรสเพื่อให้การแสดงเกิดความน่าสนใจและดึงดูดผู้ชม⁷

นางนุช ไพโรพบูลย์กิจ ได้กล่าวว่าการฝึกหัดลิเกจะแบ่งการฝึกหัดเป็น 2 วิธี คือ 1.การฝึกหัดโดยตรงจากคนในครอบครัว บิดา มารดา ซึ่งถือว่าเป็นครูที่อยู่ใกล้ตัว 2.การหัดด้วยตนเองจากการจดจำและนำมาฝึกซ้อมในการเข้าถึงบทบาทตัวละคร ร้อง รำ ด้นกลอนสด เป็นการสั่งสมประสบการณ์นำมาพัฒนาตนเอง การหัดร้องและรำจะหัดไปในวันหยุดที่ถือว่าเป็นวันครู ก่อนการฝึกหัดจะต้องมีการคำนับครูเพื่อสื่อถึงการเป็นลูกศิษย์กันโดยจะต้องมีเงินกำนัน 6 บาท ดอกไม้ธูปเทียน ผ้าขาว ชันโลหะ เมื่อทำพิธีแล้วจึงสามารถฝึกหัดการแสดงลิเกได้ ซึ่งจะเริ่มต้นการฝึกหัดรำในเพลงเบื้องต้นตามลำดับคือ เพลงช้า เพลงเร็ว แม่บท รำอาวุธ เพลงหน้าพาทย์และมีการศึกษาภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยเพื่อใช้ในการตีบทร้อง บทเจรจา ทั้งนี้จึงจะเข้าสู่การเรียนรู้ด้านการฝึกร้อง โดยเริ่มต้นจากการขับร้องเพลงไทยอัตรา 2 ชั้น ฝึกทักษะการหายใจ การออกเสียงในการร้องให้เกิดความชัดเจน เรียนรู้ทำนองในบรรเลงเพลงของลิเกและการลงกลอนในกลอนสี่ กลอนลา⁸

จากการกล่าวข้างต้นได้สรุปถึงการฝึกหัดของลิเกว่าให้เกิดการผสมผสานละครรำและละครร้องเข้าด้วยกันจึงทำให้เกิดเป็นพื้นฐานของการแสดงลิเก ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงการฝึกหัดที่มีการแบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่ การฝึกหัดโดยตรงจากครอบครัวและการหัดด้วยตนเอง เป็นการลักจำและนำมาฝึกหัดกับตนเองทั้งในด้านการร้อง การรำ ฝึกรับรู้และหาประสบการณ์จากผู้ร่วมงาน ทั้งนี้สุรพล วิรุฬห์รักษ์ได้กล่าวถึงการฝึกหัดในการเข้าเรื่องลิเก มีการนำเนื้อเรื่องของวรรณกรรม วรรณคดีและการใช้ชีวิตจริงมาใช้ในการแสดง อีกทั้งนางนุช ไพโรพบูลย์กิจได้กล่าวการเริ่มต้นของการฝึกหัดลิเก

⁷ สุรพล วิรุฬห์รักษ์, ลิเก (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539), หน้า 90.

⁸ นางนุช ไพโรพบูลย์กิจ, ลิเก (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอสทีพีเวิลด์มีเดีย, 2541), หน้า 9-12.

โดยมีการคำนับครูเพื่อเป็นสิริมงคลและเป็นการบอกกล่าวถึงการรับเป็นลูกศิษย์ เพื่อให้การฝึกซ้อมประสบความสำเร็จด้วยดี

2.4 การรำ

ลิเกเป็นการแสดงที่ผสมผสานการการพูด การร้อง การรำเข้าด้วยกัน การรำจึงเป็นส่วนสำคัญของการแสดงในการใช้ตีบท การรำเข้าพระ-นาง โดยมีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงการรำ ดังนี้

อนุกุล โรจนสุขสมบูรณ์ กล่าวถึง การแสดงลิเกในอดีตไม่มีการรำรำ มีเพียงการร้องและเจรจา ภายหลังมีการนำองค์ประกอบส่วนต่างๆของละครนำมาใช้ในการแสดงลิเก เช่น การนำเนื้อเรื่องของการแสดงละครเข้ามาเพื่อปรับเปลี่ยนใช้ในการแสดงลิเกและการใช้ปี่พาทย์บรรเลงประกอบการแสดง จึงทำให้เป็นการริเริ่มของการรำในการแสดงลิเกโดยมีแบบแผนการรำละคร หากพิจารณาความแตกต่างของกระบวนการรำแบบละครและลิเกจะพบว่ามีคำจำกัดความว่า “ละครรำเป็นท่า ลิเกรำเป็นที่” ส่วนของละครรำเป็นท่าหมายความว่าละครรำครบกระบวนการรำที่กำหนดไว้ตามแบบแผนของนาฏศิลป์ไทย ใช้การเน้นลีลาการรำเป็นสำคัญ มีเพลงหน้าพาทย์ อีกทั้งลูกคู่ข้างเวทีร้องกำกับจึงต้องรำตามแบบแผนอย่างเคร่งครัด และส่วนของลิเกรำเป็นที่หมายความว่า ลิเกนั้นรำพอเป็นกิริยาไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องของท่ารำตามแบบแผนของนาฏศิลป์ไทย ซึ่งมีการตัดทอนท่ารำเพื่อให้เกิดความรวดเร็วกว่าการแสดงละคร เนื่องด้วยลิเกให้ความสำคัญกับการร้องและเจรจามากกว่าการรำแต่ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้แสดงลิเก โดยมีการฝึกรำดังนี้

1. รำเพลงช้าเพลงเร็วและแม่บท คือเพลงเบื้องต้นในการฝึกหัดการรำ มีท่ารำจากท่านาฏยศัพท์ทางนาฏศิลป์ไทย ซึ่งเป็นการเรียนรู้การใช้ร่างกายให้เกิดความสอดคล้องกันเพื่อให้เกิดความสมดุลในขณะปฏิบัติท่ารำ

2. รำใช้บท คือการรำตามบทร้องและบทเจรจา โดยใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยเพื่อสื่อความหมายในคำร้องและการเจรจา

3. รำหน้าพาทย์ คือเพลงที่ใช้บรรเลงในการแสดงโขน ละคร แต่เมื่อมีการนำวงปี่พาทย์เข้ามาบรรเลงในการแสดงลิเกจึงเกิดเพลงหน้าพาทย์ในขณะแสดง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือหน้าพาทย์ใช้ในการประกอบกิริยา เช่น เพลงเชิดใช้สำหรับการเดินทาง เพลงโอดใช้สำหรับอาการโศกเศร้าเสียใจ เพลงร่ำใช้สำหรับการต่อสู้ เพลงเสมอสำหรับการออกมาของตัวละครกษัตริย์และตัวเอก

4. ราชูต คือการรำที่นำมาจากกรมศิลปากรและการสร้างสรรค์ชิ้นใหม่ ซึ่งอาจจะมีการดัดแปลงจากต้นแบบเพื่อให้เกิดความกระชับในการแสดง⁹

นางคณูช ไพโรพลยกิจ กล่าวว่า ลิเกแต่เดิมไม่ใช้การรำ ใช้การร้องและเจรจาเป็นหลัก แต่ภายหลังในปลายสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เริ่มนำเอาเนื้อเรื่องของละครมาจัดแสดงในลิเก ทั้งนำปี่พาทย์ร่วมบรรเลงในการแสดงลิเกและนำการรำของละครเข้ามาสู่ลิเกโดยไม่ยึดตามแบบแผนของนาฏศิลป์ไทย มีการตัดตอนของท่ารำ ต่อมาเมื่อปฏิวัติวัฒนธรรมจึงถูกบังคับให้รำตามแบบแผนในปี พ.ศ. 2486 เนื่องจากศิลปินลิเกในสมัยนั้นต้องสอบผ่านการรำในแบบของละคร ทำให้ได้รับวุฒิเทียบเท่าศิลปินและสามารถประกอบอาชีพลิเกได้

การแสดงลิเกยังคงให้ความสำคัญกับการร้องและเจรจา จึงทำให้ภายหลังการรำในลิเกจึงมีการปรับเปลี่ยนให้กระชับขึ้น เพื่อให้ดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็ว จึงมีผู้เชี่ยวชาญด้านละครรำได้ให้ความหมายของลิเกและละคร คือ ละครรำเป็นท่า ลิเกรำเป็นที่ ซึ่งความหมายของละครรำเป็นท่าจะหมายถึงการรำตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย แต่ลิเกรำเป็นที่หมายถึงการรำที่มีการตัดทอนให้มีความกระชับและเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของการเล่นได้อย่างชัดเจน โดยมีการแบ่งการรำลิเก ได้ 3 แบบ ดังนี้

1. การรำใช้บท คือการรำรำที่มีการนำภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยเข้ามาใช้ประกอบกับการตีบทคือ ท่ารัก ท่าโศกเศร้า ท่าโอด ท่าซึ้ง ท่าพาดนิ้ว ท่ามา ท่าไป ท่าตาย ท่าโกรธ ท่าคู่ครอง

2. การรำเข้าออก คือลิเกปัจจุบันไม่นิยมรำเพลงเสมอในการเข้าและออกขณะทำการแสดง และใช้ตัวพระรำเท่านั้น ในอดีตเมื่อเพลงขึ้นลิเกจะรำออกมาหน้าเวทีด้วยกระบวนท่ารำของละครตามจังหวะกลองทัดและเดินไปนั่งเตียงพร้อมกบยกมือขึ้นป้องหน้าเพื่อเป็นสัญญาณการบอกกล่าวให้ปี่พาทย์ลงเพลง

3. การรำชูด คือการรำรำเพลงในชุดต่าง ๆ เช่นระบำเบิกโรง ระบำสลัษฉากและระบำประกอบเรื่อง ซึ่งการรำมีการลักจำจากกรมศิลปากรและการคิดสร้างสรรค์ของบุคคลที่มีความสามารถทางนาฏศิลป์ไทยภายในคณะ ทำให้ท่ารำมีการเปลี่ยนแปลงไปจากแบบแผนของนาฏศิลป์ไทย¹⁰

⁹ อนุกุล โรจนสุขสมบูรณ์, ลิเก: การแสดงและการฝึกหัด (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559), หน้า 102-105.

¹⁰ นางคณูช ไพโรพลยกิจ, ลิเก (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอสทีพีเวิลด์มีเดีย, 2541), หน้า 40-51.

สุภาวดี บริบูรณ์นางกูร กล่าวถึงการรำลิเก ซึ่งมีกระบวนการร่ายรำตามแบบแผนของนาฏศิลป์ไทย เป็นท่ารำที่มีการสืบทอดและถ่ายทอดกันมาโดยยึดแบบแผนของการแสดงที่ประณีต แต่ปัจจุบันความประณีตแบบดั้งเดิมลดลงตามสถานการณ์ในการแสดง จึงทำให้การรำมีการปรับเปลี่ยนเพื่อความกระชับและรวดเร็วขึ้น ซึ่งจะแบ่งออกการรำเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. รำเพลง คือการรำเบื้องต้นที่มีการกำหนดท่ารำตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย เช่น เพลงช้า เพลงเร็ว เพลงเสมอ เป็นต้น
2. รำใช้บท คือการรำประกอบท่าทางการร้องและเจรจา โดยใช้ภาษาทำนาฏศิลป์ไทย เช่น ท่ารัก ท่าโกรธ ท่าปฏิเสธ ท่าฟาดมือ ท่ามา ท่าตาย ท่าคู่ครอง ท่าเข้าพระเข้านาง เป็นต้น
3. รำชุด คือการร่ายรำเป็นชุดที่มีแบบอย่างมาจากกรมศิลปากร อาจมีการดัดแปลงและสร้างสรรค์กระบวนการท่ารำให้สั้นลงเพื่อเกิดความกระชับในการแสดงลิเก เป็นการสร้างความสนใจและเป็นที่จดจำของผู้ชมติดตามผลงานและผู้ว่าจ้าง¹¹

สรุปได้ว่าแต่เดิมไม่มีการรำมีแต่การร้องและการเจรจา ภายหลังในสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้นำเอาเนื้อเรื่องละครมาจัดแสดงในลิเกและใช้ปีพาทย์ในการร่วมบรรเลงประกอบการแสดงและมีผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงข้อแตกต่างของลิเกของละคร คือละครรำเป็นท่า ลิเกรำเป็นที่ ซึ่งละครรำเป็นท่าหมายถึงการรำตามแบบแผนของกรมศิลปากร และลิเกรำเป็นที่หมายถึงการรำที่มีการสร้างสรรค์หรือดัดดัดการแสดงของกรมศิลปากรให้มีความกระชับมากขึ้น ทั้งนี้ในการแสดงยังคงให้ความสำคัญทั้งการร้องและการรำ ซึ่งอนุกุล โรจนสุขสมบูรณ์ได้ให้การรำแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ รำเพลงช้า เร็ว แม่บท รำใช้บท รำหน้าพาทย์ รำชุด เป็นต้น นงคันุช ไพโรพลยกิจได้แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ รำใช้บท รำเข้าออก การรำชุด เป็นต้น และสุภาวดี บริบูรณ์นางกูรได้แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ รำเพลง รำใช้บท รำชุด เป็นต้น ซึ่งนักวิจัยได้แบ่งประเภทแตกต่างกัน แต่ยังคงมีการเริ่มต้นด้วยการร้องและเจรจาทันทีเป็นหลักเหมือนกัน

¹¹ สุภาวดี บริบูรณ์นางกูร, การแสดงลิเกในจังหวัดฉะเชิงเทรา (กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2559), หน้า 103-112.

2.5 ดนตรีและเพลงที่ใช้ในการแสดงลิเก

ดนตรีสำหรับการแสดงลิเกเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องอยู่ควบคู่กัน เนื่องจากในการแสดงลิเกตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่องจะใช้ปี่พาทย์ในการบรรเลงร่วมในการร้องและการรำอยู่เสมอเพื่อให้มีบรรยากาศในการแสดง ทั้งเพลงที่ใช้จะต้องมีความสอดคล้องกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของอารมณ์ตัวละครนั้น โดยมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของดนตรีและเพลง ดังนี้

สุภาวดี บริบูรณ์างกูร ได้กล่าวว่าดนตรี บทเพลงบรรเลงและดนตรีประกอบการร้องเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญของลิเก มีทำนองเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ลิเกคือเพลงรานีเกลิง ซึ่งในการบรรเลงเริ่มจากการโหมโรงก่อนทำการแสดงและใช้บรรเลงร่วมกับการร้องและการรำประกอบอิริยาบถตัวละครขณะเคลื่อนไหว โดยเรียกว่า วงปี่พาทย์ การบรรเลงปี่พาทย์ประกอบการแสดงช่วยสร้างรสชาติอารมณ์ของตัวละครในบทต่าง ๆ ปี่พาทย์จะบรรเลงให้เหมาะสมกับโอกาสของการรำ มักใช้ทำนองเพลงสองชั้น แต่ในการร้องบางครั้งมีการทำนองเพลงหนึ่งชั้นและสองชั้น โดยวงปี่พาทย์จะต้องบรรเลงรับให้สอดคล้องกับผู้ร้อง ทั้งยังมีการบรรเลงปี่พาทย์เป็นเพลงลูกทุ่งเนื่องจากเป็นที่นิยมและคุ้นเคยของผู้ชม ซึ่งเพลงที่ลิเกนิยมใช้กัน คือ เพลงออกแขก เพลงร้องตัน เพลงกริยา เพลงตามใจ และเพลงตามบทเป็นการร้องเพลงไทยเดิมอัตรา 1 หรือ 2 ชั้น ดังนี้

- บทโศก ใช้เพลงพญาโศก ลาวครวญ เสภา สังขารา สดายง เกริ่นลาว ธรณีกรรมแสง ขวัญอ่อน สร้อยสน มอญครวญ รานีเกลิง มอญครวญ พม่าไชยา ทอยยญวน มอญอ้อยอิง ดาวทอง

- บทรัก ใช้เพลง มะลิซ้อน กล่อมณารี รานีเกลิง ผังโงง สาลิกาแก้ว พม่าเขว ตะลุ่มโปง เสี่ยงเทียน โนเน

- บทโกรธ ใช้เพลง รานีเกลิง สองไม้ หงส์ทองฯ

- บทดีใจ ใช้เพลง สองไม้ แหกหนัง เขมรไล่ควาย รานีเกลิง พม่ารำชวาน ต้นวรเชษฐ์

สรุปได้ว่าดนตรีและเพลงที่ใช้ในการแสดงลิเกเป็นสิ่งที่ควบคู่กัน เนื่องด้วยการแสดงจะใช้ปี่พาทย์ร่วมบรรเลงประกอบการแสดงตลอดต้นจนจบการแสดง มีทำนองเพลงที่มีเอกลักษณ์คือ รานีเกลิง ซึ่งในการบรรเลงปี่พาทย์แต่เดิมบรรเลงโหมโรง การร้อง การรำ ภายหลังจากได้บรรเลง

เป็นเพลงเพิ่มขึ้น ในการแสดงลิเกมักนิยมใช้จังหวะอัตรา 1 หรือ 2 ชั้น ทั้งในบทโศก บทรัก บทโกรธ บทดีใจ โดยมีท่วงทำนองของเพลงที่แตกต่างกันออกไป¹²

2.6 ชีวิตประวัติครูสุภณา รุ่งเรือง

ครูสุภณา รุ่งเรืองเกิดเมื่อวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2510 ปัจจุบันอายุ 54 ปี เป็นบุตรของนาย พินิจ รุ่งเรืองและนางระเบียบ มีสะอาด มีพี่น้อง 5 คน เป็นบุตรคนที่ 2 อาศัยอยู่บ้านเลขที่ 132/135 หมู่ 8 ตำบลหน้าไม้ อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นนางลิเกที่มีชื่อเสียงในอดีตมาจนถึง ปัจจุบัน โดยมีการสืบทอดการแสดงลิเกจากครอบครัวของบิดามารดาคือครอบครัวของนายพินิจ รุ่งเรืองมีคณะลิเกราชาฉากสดและมีการสืบทอดลิเกมาตามลำดับ ภายหลังลิเกราชาฉากสดเริ่มซบเซา ทำให้ผู้ร่วมแสดงในคณะได้ริเริ่มตั้งคณะเป็นของตนเอง ได้แก่ คณะดาวลอย รุ่งเรือง คณะเล็ก รุ่งเรือง คณะทุเรียน รุ่งเรือง คณะสำอังก์ รุ่งเรือง และคณะเทพบัญชา นาคศิริ อีกทั้งครูสุภณา รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดจากนางระเบียบ มีสะอาด ผู้ควบคุมดูแลลิเกคณะธิดาไวศุค

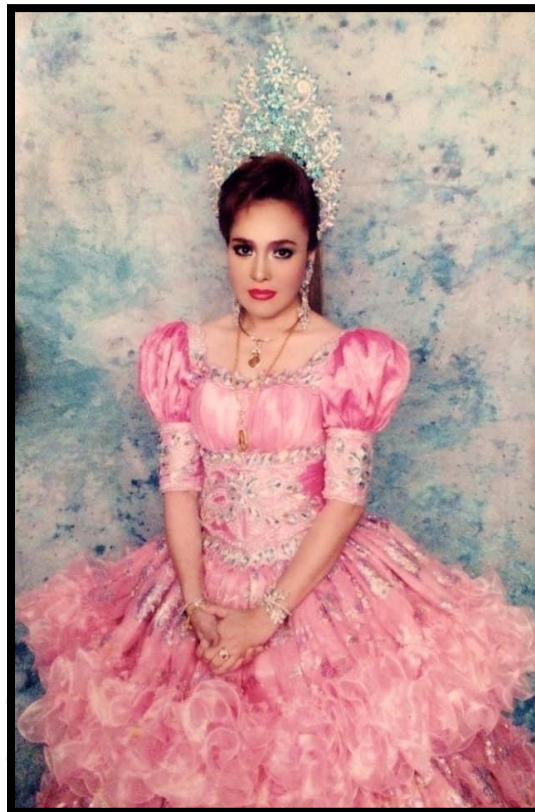
ในปี พ.ศ. 2519 นางระเบียบ มีสะอาดเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลและได้กลับมารักษาตัวที่บ้านทำให้ครูสุภณา รุ่งเรืองได้ลาออกจากโรงเรียนเพื่อดูแลมารดาและเริ่มต้นฝึกหัดการแสดงลิเก ทั้งรับร้องเพลงในร้านอาหารเพื่อหารายได้ให้กับครอบครัว การฝึกหัดการแสดงลิเกได้เริ่มต้นจากการเต้นระบำแขกเมื่อมารดาหายจากการป่วยจึงได้ชักชวนครูสุภณา รุ่งเรืองไปร่วมแสดงลิเกในคณะธิดาไวศุคและร่วมแสดงในคณะอื่นๆเพื่อหาประสบการณ์ทางด้านการแสดงลิเกนำมาพัฒนาตนเอง กระทั่งในปี พ.ศ. 2520 ได้ร่วมแสดงลิเก ณ โรงละครแห่งชาติ จึงเริ่มเป็นที่รู้จักในวงการลิเกและได้ริเริ่มฝึกหัดบทบาทของตัวละครนางตลก นางร้าย ผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย ทั้งในด้านบทบาท กระบวนการรำ การเดินกลอน ทั้งเรียนรู้และจดจำการแสดงจากการดูละคร การดูนำมาปรับใช้ในการแสดง เพื่อทำการดำเนินเรื่องของการแสดงลิเกมีความสุขสนุกสนาน ทันสมัยและเข้าถึงเหตุการณ์สังคมในปัจจุบัน

ในปีพ.ศ. 2524 ได้แสดงลิเกประจำคณะอัศวินหอมหวลหนุ่ม เรื่องเพชรร่วงกลางสลัม ได้รับบทบาทนางเอกครั้งแรก ภายหลังได้มีการปรับเปลี่ยนชื่อคณะลิเกคือเทพบัญชาหอมหวล 2 โดยเป็นคณะลิเกที่สืบทอดจากคณะอัศวินหอมหวลหนุ่มปรับเปลี่ยนชื่อคณะมาตามลำดับได้แก่ 1. อัศวินหอมหวลหนุ่ม 2. เทพบัญชาหอมหวล 3. เทพบัญชา สุภณา รุ่งเรือง ซึ่งการปรับเปลี่ยนชื่อคณะเทพ

¹² สุภาวดี บริบูรณ์นางกูร, การแสดงลิเกในจังหวัดฉะเชิงเทรา (กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2559), หน้า 100-102.

บัญชา สุกุณา รุ่งเรือง ได้รับการสนับสนุนจากสำนักข่าวไทยรัฐให้เป็นลิเกโรงใหญ่ ต่อมาในปีพ.ศ. 2550 ครูสุกุนา รุ่งเรืองได้แยกทางกับสามีคือนายเทพบัญชา นาคศิริ และมาตั้งคณะลิเกสุกุนา รุ่งเรือง แต่เมื่อมีศิลปินลิเกเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากทำให้เป็นตัวเลือกให้แก่ผู้ว่าจ้างเพิ่มขึ้นและมีงานการแสดงลดลง จึงเป็นศิลปินรับเชิญและร่วมแสดงลิเกคณะต่างๆ ได้แก่ คณะนพรัตน์ จันทร์เพ็ญ คณะพงศ์ศักดิ์ สวนศรีและคณะวิชาน้อยลูกธนบุรี เป็นต้น

กระทั่งในปี พ.ศ. 2527 ครูสุกุนา รุ่งเรืองได้รับมอบการประพันธ์บทลิเกจากครูแจ่ม ชาวไร่ และในปีพ.ศ. 2528 ครูสุกุนา รุ่งเรือง ได้รับเชิญแสดงลิเกของคุณวิญญู จันทร์เจ้าออกอากาศทางโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 9 เป็นระยะเวลา 15 ปี ภายหลังจากออกอากาศเป็นระยะเวลา 3 ปี แต่ด้วยเป็นที่ต้องการของผู้ชมที่ชื่นชอบการแสดงลิเกจึงจัดแสดงอีกครั้งทางโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 5 เป็นระยะเวลา 14 ปี และมีผลงานการแสดงลิเกออกอากาศทางโทรทัศน์ในรายการเกมโชว์ ศิลปินรับเชิญ ลิเกรวมดาวมหกรรมลิเก ลิเกการกุศล ทำให้ครูสุกุนา รุ่งเรืองมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในวงการลิเกไทย และหมั่นฝึกฝนพัฒนาตนเองทั้งด้านการประพันธ์บท ด้านการแสดงทำให้ปีพ.ศ. 2544 ครูมะสะลุม นาฎวรดิฐ ได้มอบการประพันธ์บทการแสดงลิเกเพื่อให้นำไปปรับใช้และต่อยอดทางด้านการแสดงลิเก ภายหลังปีพ.ศ. 2555 ได้มีภาระหน้าที่ดูแลมารดา ทั้งมีผู้ให้ความสนใจทางด้านอาชีพลิเกเพิ่มขึ้นจำได้ปรับเปลี่ยนจากผู้แสดงเป็นผู้ประพันธ์บทและผู้กำกับการแสดงลิเก เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ที่สนใจ อีกทั้งมีผลงานและรางวัลอันเกียรติเป็นที่ยอมรับ เนื่องด้วยเป็นศิลปินแบบอย่างที่ดี อนุรักษ์ความเป็นไทย มีเสียงเป็นอัตลักษณ์และแสดงได้ทุกบทบาทโดยให้เกียรติผู้ร่วมงาน ทำให้มีชื่อเสียงจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 1 ครูสุกฤณา รุ่งเรืองในการแต่งกายลิเก
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

ภาพที่ 2 ครูสุกฤณา รุ่งเรืองร่วมแสดงลิเกโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 9
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

2.6.1 ผู้ถ่ายทอดกระบวนท่ารำและการขับร้อง

ครูสุภณา รุ่งเรืองเป็นศิลปินที่ได้รับการถ่ายทอดทั้งในด้านการขับร้องและกระบวนท่ารำจากครูด้านนาฏศิลป์ไทยและการแสดงลิเก จึงทำให้เป็นศิลปินลิเกที่มีกระบวนท่ารำและเสียงในการขับร้องที่เป็นเอกลักษณ์เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชม โดยมีการแบ่งการถ่ายทอดเป็น 2 รูปแบบ ได้ดังนี้

1. กระบวนท่ารำ

ในปีพ.ศ. 2519 ได้รับการถ่ายทอดจากครอบครัวหอมหวล
 ในปีพ.ศ. 2519 ได้รับการถ่ายทอดจากครูระเบียบ มีสะอาด
 ในปีพ.ศ. 2521 ได้รับการถ่ายทอดจากครูเทียนชัย สายเพชร
 ในปีพ.ศ. 2524 ได้รับการถ่ายทอดจากครูสมคิด ลูกพระร่วง
 ในปีพ.ศ. 2525 ได้รับการถ่ายทอดจากครูสรวง นาคศิริ
 ในปีพ.ศ. 2527 ได้รับการถ่ายทอดจากครูดำรง ชื่นสมทรง
 ในปีพ.ศ. 2530 ได้รับการถ่ายทอดจากครูฉัตรฯ ทัมทิมธรรมนาถ

2. การขับร้อง

ในปีพ.ศ. 2519 ได้รับการถ่ายทอดจากครอบครัวหอมหวล
 ในปีพ.ศ. 2519 ได้รับการถ่ายทอดจากครูระเบียบ มีสะอาด
 ในปีพ.ศ. 2525 ได้รับการถ่ายทอดจากครูสวาท นาคศิริ
 ในปีพ.ศ. 2525 ได้รับการถ่ายทอดจากครูมะสะลุม นาฎวรรดิรัก
 ในปีพ.ศ. 2527 ได้รับการถ่ายทอดจากครูแจ่ม ชาวไร่
 ในปีพ.ศ. 2532 ได้รับการถ่ายทอดจากครูบุญเลิศ นาคพินิจ
 ในปีพ.ศ. 2533 ได้รับการถ่ายทอดจากครูวิโรจน์ วีรพัฒนานนท์

ภาพที่ 3 ได้รับการประพันธ์บทليจากครูแจ่ม ชาวไร่
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

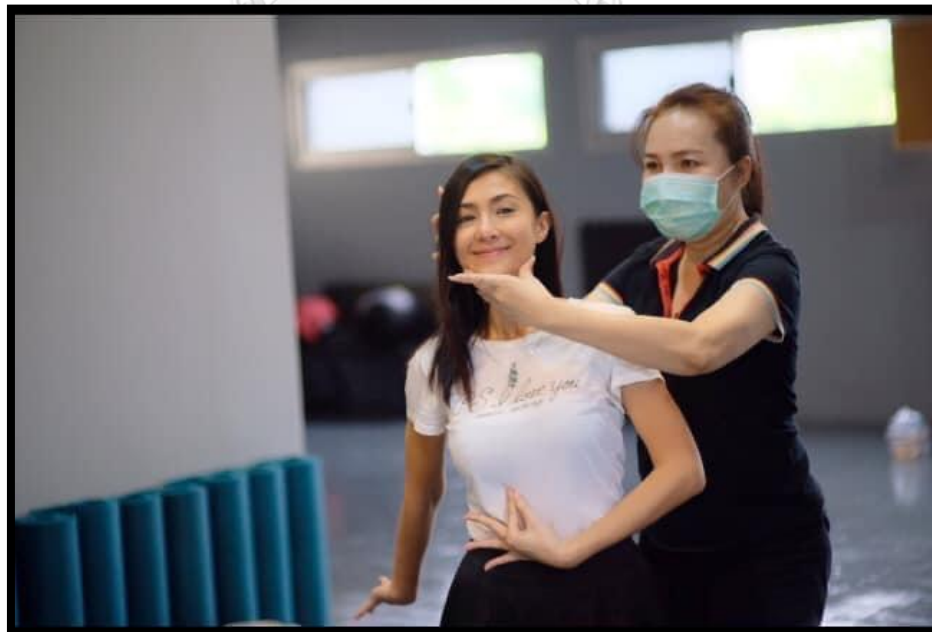
ภาพที่ 4 ครูสุกฤณา รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดท่ารำจากครูฉัตรดา ทับทิมธรรมนาถ
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

2.6.2 ผู้ได้รับการถ่ายทอดการแสดงลิเกของครูสุภณา รุ่งเรือง

1. คุณสุธีราช วงเทวีญ
2. นางสาววิรดา วงศ์เทวีญ
3. นางสาวพรพิมล เพ็องฟุ้ง
4. นางสาวพิมรตา เดชอุดม
5. นางสาวไอลยวิญท์ โอสถานนท์
6. นายศรราม เทพพิทักษ์
7. นายสหัสรัฐ หิรัญญ์ธนภูวดล
8. นางสาวกรวรรณ ไตรสุทธีวงษ์
9. นายนพรัตน์ ไม้หอม
10. นายเดชิต บรรจงอักษร
11. นางสาวลักษณา ทรัพย์สาคร
12. นางสาวกฤษณา อัมพูช
13. นางสาวกษมา ทองอร่าม
14. นางสาวอาภัสรา นกออก
15. นางสาวพลอยปภัส วรพิสิษฐ์กุล
16. นายสรศาสตร์ ชื่นอ่วม

ภาพที่ 5 ครูสุกฤณา รุ่งเรืองถ่ายทอดการแสดงลิเกให้กับนางสาวไอยาริษย์ โอสถานนท์
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

ภาพที่ 6 ครูสุกฤณา รุ่งเรืองถ่ายทอดการแสดงลิเกให้กับนางสาวพลอยปภัส วรพิสิษฐ์กุล
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

2.6.3 พระเอกโลกที่ร่วมแสดงโลกกับครูสุภณา รุ่งเรือง

1. นายเทพบัญชา นาคศิริ
2. นายพงศักดิ์ สวนศรี
3. นายนพพร จันทร์เพ็ชร
4. นายสมมาส ราชสีมา
5. นายนพรัตน์ ไม้หอม
6. นายสุทธิราช วงศ์เทวีญ
7. นายวิโรจน์ ธนานนท์
8. นายพรเทพ พรทวี
9. นายปกรณ์ พรพิสุทธ์
10. นายวัฒนา ศรีอนันต์
11. นายศรรัก นางพินิจ

2.6.4 เหตุการณ์สำคัญของครูสุภณา รุ่งเรือง

ตารางที่ 1 เหตุการณ์สำคัญของครูสุภณา รุ่งเรือง

ลำดับที่	ปีพ.ศ.	ช่วงอายุ	เหตุการณ์สำคัญ
1.	พ.ศ. 2510	-	ปีเกิดของครูสุภณา รุ่งเรือง
2.	พ.ศ. 2519	9 ปี	ครูสุภณา รุ่งเรืองฝึกหัดการแสดงโลก เริ่มต้นจากการเต้นระบำแขก ได้รับการถ่ายทอดจากครูทัศนีย์ ขุนทอง
3.	พ.ศ. 2519	9 ปี	ครูสุภณา รุ่งเรืองฝึกหัดการรำออกตัว โดยนางระเบียบ มีสะอาด
4.	พ.ศ. 2520	10 ปี	ครูสุภณา รุ่งเรืองแสดงโลกในโรงละครแห่งชาติเป็นครั้งแรกในบทบาทนางสนม

ลำดับที่	ปีพ.ศ.	ช่วงอายุ	เหตุการณ์สำคัญ
5.	พ.ศ. 2521	11 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองฝึกฝนและเริ่มแสดงลิเกในบทบาทนางตลก
6.	พ.ศ. 2521	11 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองฝึกหัดการรำอาวูธ โดยครอบครัวหอมหวลและพ่อสมคิด ลูกพระร่วง
7.	พ.ศ. 2522	12 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองฝึกฝนและเริ่มแสดงลิเกในบทบาทนางร้าย
8.	พ.ศ. 2523	13 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองฝึกฝนและเริ่มแสดงลิเกในบทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย
9.	พ.ศ. 2523	13 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองฝึกฝนและเริ่มแสดงลิเกในบทบาทคนสูงวัย
10.	พ.ศ. 2524	14 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองฝึกฝนและเริ่มแสดงลิเกในบทบาทนางเอก
11.	พ.ศ. 2524	14 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองฝึกฝนและเริ่มแสดงลิเกในบทบาทคนป่วยทางจิต
12.	พ.ศ. 2527	17 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองได้รับมอองการประพันธ์บทลิเกจากครูแจ่ม ชาวไร่
13.	พ.ศ. 2528	18 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองแสดงลิเกทางโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9
14.	พ.ศ. 2531	21 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองรับรางวัลโล่งานการกุศลร้อยปีศิริราช
15.	พ.ศ. 2534	24 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองตั้งคณะลิเก เทพบัญชา สุกฤษฎา รุ่งเรือง
16.	พ.ศ. 2544	34 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองรับมอองการประพันธ์บทลิเกจากครูมะสะลุม นามวรรดิติก
17.	พ.ศ. 2547	37 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองแสดงลิเกทางโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 5
18.	พ.ศ. 2550	40 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองตั้งคณะลิเก สุกฤษฎา รุ่งเรือง
19.	พ.ศ. 2555	45 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองได้ประพันธ์และกำกับการแสดงลิเก
20.	พ.ศ. 2557	47 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองได้รับรางวัลเกียรติยศเพื่อหนึ่งสตรี

ลำดับที่	ปีพ.ศ.	ช่วงอายุ	เหตุการณ์สำคัญ
21.	พ.ศ. 2559	49 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองได้รับรางวัลดาวเมขลา
22.	พ.ศ. 2561	51 ปี	ครูสุกฤษฎา รุ่งเรืองได้รับรางวัลดาราวอร์ด

2.7 ผลงานของครูสุกฤษฎา รุ่งเรือง

ครูสุกฤษฎา รุ่งเรือง เป็นศิลปินลิเกที่เริ่มการแสดงลิเกตั้งแต่ช่วงวัยเด็ก มีการเก็บประสบการณ์และนำมาพัฒนาตนเองจากการแสดงลิเก การเรียนกับครูทางด้านนาฏศิลป์ไทยจนเป็นที่รู้จัก ซึ่งได้มีผลงานทั้งทางด้านการเล่น กำกับลิเกและด้านการแสดง โดยได้อธิบายไว้ดังนี้

2.7.1 ผลงานด้านการประพันธ์และกำกับลิเก

1. ประพันธ์บทลิเกในการแสดงลิเกการกุศล เรื่อง บาสะลองคลั่งรัก ในปีพ.ศ. 2550
2. ประพันธ์บทลิเกในการแสดงมหรรมลิเกการกุศล เรื่อง เลือดแค้นนางพญา ในปีพ.ศ. 2556
3. ประพันธ์บทลิเกในการแสดงบทลิเกเรื่อง เมืองราย สายน้ำ ในปีพ.ศ. 2557
4. ประพันธ์บทลิเกและร่วมกำกับการแสดงละครโทรทัศน์ เรื่องลิเกลิเก ในปีพ.ศ.2557
5. ประพันธ์บทลิเกและร่วมกำกับการแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในปี พ.ศ. 2557
6. ประพันธ์บทลิเกและร่วมสอนลิเกผู้ที่บกพร่องทางสายตาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในปีพ.ศ. 2559
7. ประพันธ์บทลิเกในการแสดงบทลิเกเรื่อง เลือดรักดาวทะเล ในปี พ.ศ. 2561
8. ประพันธ์บทลิเกในการแสดงรายการสังคีตสรายุกรรมโดยกรมศิลปากร จัดแสดงสถาบันคึกฤทธิ์(ซอขงามดูพลี) เรื่อง สุปสวรรค์ ในปีพ.ศ. 2561

ภาพที่ 7 นักแสดงละครโทรทัศน์เรื่องลิเกลิเก โดยครูสุกญา รุ่งเรืองร่วมประพันธ์

และกำกับลิเก

ที่มา : ครูสุกญา รุ่งเรือง

ภาพที่ 8 นักแสดงลิเกสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยครูสุกญา รุ่งเรืองร่วมประพันธ์

และกำกับลิเก

ที่มา : ครูสุกญา รุ่งเรือง

ภาพที่ 9 ครูสุกฤณา รุ่งเรืองประพันธ์และสอนขับร้องลิเกผู้พิการทางสายตา
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

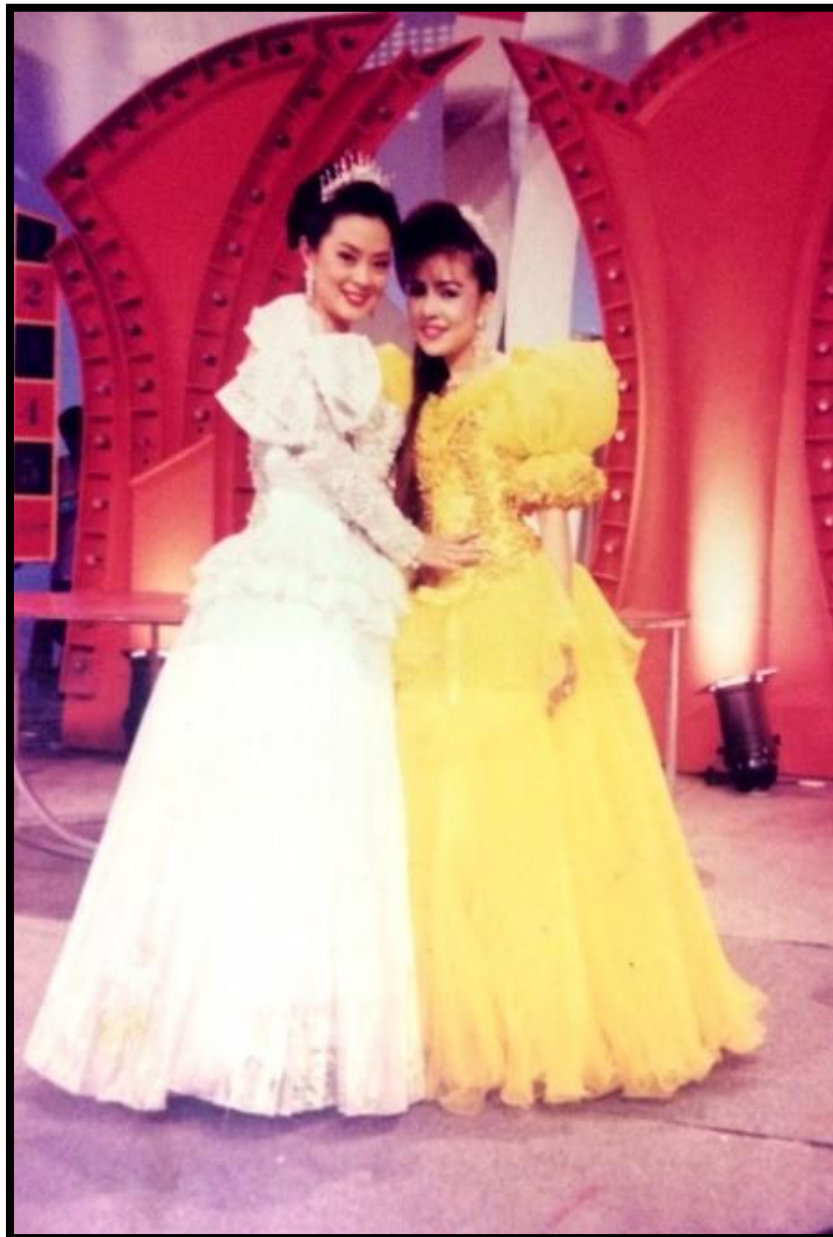
2.7.2 ผลงานด้านการแสดง

1. ร่วมแสดงลิเกเรื่องพระอภัยมณี เฉพาะพระพักตร์สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี จัดแสดงที่โรงละครแห่งชาติ ในปีพ.ศ. 2528

ภาพที่ 10 ครูสุกฤณา รุ่งเรืองร่วมแสดงลิเกเรื่องพระอภัยมณี รับบทเป็นนางละเวง
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

2. ร่วมแสดงรายการซ้อปแชมป์ทางโทรทัศน์ไทยทีวี ช่อง3

ภาพที่ 11 ร่วมแสดงรายการซ้อปแชมป์ทางโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง 3
ที่มา : ครูสุกญา รุ่งเรือง

3.ร่วมแสดงในรายการเป็นไทยทางโทรทัศน์ไทยทีวี ช่อง3

ภาพที่ 12 ร่วมแสดงในรายการเป็นไทยทางโทรทัศน์ไทยทีวี ช่อง 3
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4. รับเชิญแสดงลิเกในงานฉลองข่าวงาน 100 ปี อาจารย์หอมหวล ในปี พ.ศ. 2546

ภาพที่ 13 ร่วมแสดงลิเกในงานฉลองข่าวงาน 100 ปี อาจารย์หอมหวล
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

5. ร่วมแสดงมหกรรมลิเกการกุศล เรื่องเมืองราย สายน้ำ

ภาพที่ 14 ร่วมแสดงมหกรรมลิเกการกุศล เรื่องเมืองราย สายน้ำ
ที่มา : ครูสุกญา รุ่งเรือง

6.ร่วมแสดงงานสังคีตสราญรมย์ครั้งที่ 5 ในปีพ.ศ. 2555 ณ สถาบันศีกฤทธิ

ศูนย์สังคีตศิลป์ ฝ่ายการประชาสัมพันธ์
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
ขอเชิญชม

“ลีเกี้ยวหลง”

ครั้งที่ ๕

เรื่อง จอมใจ จอมทัพ

โดย คณะศกุนา รุ่งเรือง
ศิลปินรับเชิญ อาจารย์ปกรณ์ พรพิสุทธ์

ชมฟรี

วันเสาร์ที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕
เวลา ๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น.
ณ สถาบันศีกฤทธิ ซอยงามดูพลี ถนนพระราม ๔

ขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ ธนาคารกรุงเทพ
ศูนย์สังคีตศิลป์ ๐-๒๒๑๕-๖๕๓๖-๓๗
ฝ่ายการประชาสัมพันธ์ ๐-๒๒๓๐-๒๐๖๒, ๐-๒๒๒๖-๓๓๕๒

ตารางการแสดง “ลีเกี้ยวหลง” ประจำปี ๒๕๕๕
ณ สถาบันศีกฤทธิ ซอยงามดูพลี ถนนพระราม ๔
จัดแสดงวันเสาร์แรกของทุกเดือน เวลา ๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น.

วันเสาร์ที่	คณะ
๒ มิถุนายน	คณะมะพร้าวหวาน
๗ กรกฎาคม	คณะนพพย ปฐมพร
๔ สิงหาคม	คณะอมรชัย วิทยหวาน
๑ กันยายน	คณะตึก เกิดเท็ง
๖ ตุลาคม	วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
๓ พฤศจิกายน	คณะกรรณ กัญจนรัตน์
๑ ธันวาคม	คณะไวโรจน์ วีระวัฒน์นันท์

ภาพที่ 15 ร่วมแสดงงานสังคีตสราญรมย์ครั้งที่ 5

ที่มา : ครูศกุนา รุ่งเรือง

7. ร่วมแสดงลิเกรวมดารา ผู้ชนะสิบทิศ ตอนกลับตองอู ที่โรงละครแห่งชาติ

ภาพที่ 16 ครูสกุนา ร่วมแสดงลิเกรวมดาราผู้ชนะสิบทิศ ตอนกลับตองอู

ที่มา : ครูสกุนา รุ่งเรือง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

8. ร่วมแสดงมหกรรมลิเกไทย เรื่องผู้ชนะสิบทิศ ตอนมั่งตราพิโรธ ที่โรงละคร

แห่งชาติ

ภาพที่ 17 ครูสุกฤณา รุ่งเรืองร่วมแสดงมหกรรมลิเกไทย เรื่องผู้ชนะสิบทิศ ตอนมั่งตราพิโรธ

ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

9.รวมแสดงลิเกการกุศลเรื่องเลือดแค้น นางพญา ณ โรงละครแห่งชาติ ในปีพ.ศ.

2556

ขอเชิญชมมหรหรรณลิเกการกุศล
วันศุกร์ ที่ 11 มกราคม 2556
ณ โรงละครแห่งชาติ กรุงเทพฯ เวลา 17.30 น.
พบกับ สีฉวีคุณภาพมากมาย.....

อุทยาน รุ่งเรือง...สร้างบท กำกับ และร่วมแสดง
ประพันธ์คำร้องโดย...อาจารย์แฉล้ม ชาตรี, อุณา รุ่งเรือง
ดงปีพาทย์คณะไฉตม รตนบรรเลง

เลือดแค้น นางพญา

อาจารย์ปกรณ์ พรพิสุทธิ์, อัฒนา อมรินทร์, อุณา รุ่งเรือง, ภัฏชลปกรณ์ แฉล้มทนาย, สิริอรณ ทอมทอ, เทพชนก พรพิทักษ์, ทิธา เทอเทร์, มานี ฤทม,
รุ่งดาว ปานพอล, อรสมนุ ไพรัช, อัมวิชัย พรประเสริฐ, มณีรัตน์ อมรินทร์, สจิต เจ้าพระยา, อัสนี แฉล้ม, อ่าง, ธานี อารี, อธิปไตย, ประทีป อมรินทร์, ดารา, อ้อย สุทธิ, เสกข์ นิยมศิริ, บ,
นงอภ, มณีรัตน์, มณีรัตน์, มณีรัตน์, และทีมงานแดนเศฎฐ์อัฒนา อมรินทร์

บัตรราคา 2,000 / 1,000 / 800 / 500 / 300 บาท

ดูบัตรได้ที่โรงละครแห่งชาติทุกวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 09.00น.-16.00น. โทร.02-224-1342 (คุณเป็ญ) หรือที่คณะอัฒนา อมรินทร์

ภาพที่ 18 ร่วมแสดงมหรหรรณลิเกการกุศลเรื่องเลือดแค้น นางพญา

ที่มา : ครูสุกญา รุ่งเรือง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

10 ร่วมแสดงงานสังคีตสราญรมย์ครั้งที่ 61 ปีพ.ศ. 2557 ณ สถาบันคึกฤทธิ์

ธนาคารกรุงเทพ

ศูนย์สังคีตศิลป์ ฝ่ายการประชาสัมพันธ์ ธนาคารกรุงเทพ ขอเชิญชม

สังคีตสราญรมย์

ครั้งที่ ๖๑

ณัฐบ้านสราญรมย์

พบกับคณะลิเกหัวใจเกินร้อย
ขวัญใจมหาชน

โดย
คณะสุกญา รุ่งเรือง
เรื่อง **ขุนพลสองแผ่นดิน**

วันเสาร์ที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๗
เวลา ๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ น.
ณ สถาบันคึกฤทธิ์
ซอยงามดูพลี ถนนพระราม ๔

เบปพี

ขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
ฝ่ายการประชาสัมพันธ์
โทร. ๐ ๒๒๓๐ ๒๐๖๒ ๐ ๒๖๒๖ ๓๓๕๒
ศูนย์สังคีตศิลป์ โทร. ๐ ๒๒๒๔ ๘๑๔๐-๑

ภาพที่ 19 ร่วมแสดงงานสังคีตสราญรมย์ครั้งที่ 61

ที่มา : ครูสุกญา รุ่งเรือง

11. ร่วมแสดงงานสังคีตสราญรมย์ครั้งที่ 135 ปีพ.ศ. 2561 ณ สถาบันศีกฤทธิ์

ภาพที่ 20 ร่วมแสดงงานสังคีตสราญรมย์ครั้งที่ 135

ที่มา : ครูศุภณา รุ่งเรือง

2.8 รางวัลที่ได้รับของครูสุกฤณา รุ่งเรือง

1. ครูสุกฤณา รุ่งเรืองได้รับโล่งานการกุศลร่วมแสดงงานสร้างตึกศิริราชร้อยปี พ.ศ.2531 เนื่องด้วยได้ร่วมแสดงลิเกในงานการกุศลสร้างตึกศิริราชร้อยปี จึงได้รับโล่ที่ระลึกเพื่อเป็นเกียรติในการร่วมแสดงในครั้งนี้

ภาพที่ 21 ครูสุกฤณา รุ่งเรืองร่วมรับโล่งานการกุศลร่วมแสดงงานสร้างตึกศิริราชร้อยปี
ที่มา : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

2. รางวัลเกียรติยศเพื่อหนึ่งสตรีคือรางวัลคุณภาพที่มอบให้กับผู้ที่ทำความดีเพื่อสังคม และการเป็นแบบอย่างแม่ที่ดีทั้งด้านกาย วาจา ซึ่งครูสุกญา รุ่งเรืองได้เข้ารับรางวัลเกียรติยศเพื่อหนึ่งสตรี ในปีพ.ศ. 2557

ภาพที่ 22 ครูสุกญา รุ่งเรืองร่วมรับรางวัลเกียรติยศเพื่อหนึ่งสตรี
ที่มา : ครูสุกญา รุ่งเรือง

3. รางวัลดาวเมขลาคือรางวัลที่คัดเลือกจากผู้ที่มีผลงานดีเด่น และเป็นที่ยอมรับทางโทรทัศน์ โดยการพิจารณาจากผลงานทุกรายการของแต่ละปีเพื่อคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมกับรางวัลดาวเมขลา ครูสุกญา รุ่งเรืองได้รับการคัดเลือกในการเข้ารับรางวัลดาวเมขลา เนื่องด้วยมีผลงานทางโทรทัศน์และได้รับความสนใจจากผู้ชม ในปีพ.ศ. 2559

ภาพที่ 23 ครูสุกญา รุ่งเรืองรับรางวัลดาวเมขลา
ที่มา : ครูสุกญา รุ่งเรือง

4. รางวัลดาราวอร์ดคือรางวัลที่มอบให้กับบุคคลที่ทำประโยชน์เพื่อสังคมในด้านต่างๆ ตั้งแต่ระดับจุลภาค ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น จนถึงระดับมหภาคคือสังคมไทยและสังคมโลก ซึ่งเป็นรางวัลที่มีคุณค่าและเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่มีคุณสมบัติในการรับรางวัลอีกด้วย ทั้งนี้ครูสุกญา รุ่งเรือง ได้เข้ารับรางวัลดาราวอร์ดในปี พ.ศ. 2561

ภาพที่ 24 รางวัลดาราวอร์ด

ที่มา : ครูสุกญา รุ่งเรือง

สรุป

จากข้อมูลข้างต้นจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยสรุปได้ว่าแต่เดิมลิเกมีต้นกำเนิดจากการสวดบูชาพระอัลล่าห์ ผู้เป็นพระเจ้าหรือที่เรียกว่ากูสร ฮิกร ต่อมาเข้ามาในประเทศไทยจึงเกิดการปรับเปลี่ยนชื่อมาตามลำดับ โดยชื่อจากซากูสร ดฮิกร ดจิกเก จิกเก ยี่เกและนาฏดนตรี ในปัจจุบันยังคงเรียกว่าลิเก ซึ่งลิเกเกิดการพัฒนาตามยุคตามสมัยเพื่อให้เท่าทันต่อสังคมในปัจจุบันโดยเริ่มต้นจากยุคสวดแขก ยุคลิเกออกภาษา ยุคลิเกทรงเครื่อง ยุคลิเกลูกบท ยุคลิเกเครื่องเพชรและยุคลิเกลอยฟ้า อีกทั้งในการแสดงมักใช้เรื่องวรรณคดี วรรณกรรมพื้นบ้าน พงศาวดารและปรุงแต่งจากเรื่องเดิม นำมาสร้างสรรค์เป็นเรื่องใหม่และการเกิดจากเรื่องราวของของมนุษย์ในปัจจุบัน ซึ่งในการแสดงมีการปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องใหม่และต้องได้รับการฝึกซ้อมก่อนการแสดงเพื่อให้ผู้แสดงจดจำเนื้อเรื่อง บทกลอน การร้องกระบวนกรำและเรียนรู้ลักษณะบุคลิกตัวละคร จะเห็นได้ว่าการร้องกระบวนกรำและการบรรเลงปีพาทย์เป็นศาสตร์หลายด้านที่นำมาวมกันเพื่อให้เกิดเป็นองค์ประกอบหลักในการแสดงลิเกที่มีความสมบูรณ์และมีความเป็นเอกลักษณ์ของลิเกไทย ทั้งนี้ในปัจจุบันการแสดงลิเกมีการพัฒนาหลายด้านและมีผู้คนผันตัวเองมาแสดงลิเกเพื่อหารายได้ ซึ่งในอดีตจะมีเพียงไม่กี่คณะและมีเอกลักษณ์ จุดเด่นที่แตกต่างกัน โดยครูสุภณา รุ่งเรือง เป็นบุคคลที่เลื่องลือด้านการแสดงลิเก เนื่องด้วยได้รับการถ่ายทอดการแสดงลิเกจากครอบครัวบิดา มารดา และได้รับการถ่ายทอดจากครู อาจารย์ด้านลิเกและด้านนาฏศิลป์ไทยหลายท่านจึงทำให้ครูสุภณา รุ่งเรืองมีความเชี่ยวชาญทางด้านลิเก ทั้งด้านการร้องกลอน การรำ การประพันธ์บท กำกับการแสดงลิเก จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการเป็นนักแสดงลิเกอย่างจริงจัง จึงได้รับโอกาสเป็นศิลปินรับเชิญในคณะอื่น ๆ และร่วมแสดงลิเกโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 และ ช่อง 5 เข้าร่วมรับรางวัลทางด้านการศึกษาจำนวนมากและเป็นที่รู้จักในวงการลิเกไทยตั้งแต่ปีพ.ศ. 2519 จนถึงปัจจุบัน

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้พรรณนาเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการทำวิจัยเรื่อง บทบาทการแสดงของครูสุภณา รุ่งเรือง ซึ่งได้เรียบเรียงและวิเคราะห์จากเอกสารและได้ลงภาคสนามในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์และการศึกษาศาสตร์ของครูสุภานุ รุ่งเรือง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์และการศึกษาศาสตร์ของครูสุภานุ รุ่งเรือง ผู้วิจัยได้ศึกษาและอธิบายผลการวิจัยตามขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

3.1 ขอบเขตในการวิจัย

3.1.1 รูปแบบวิธีวิจัย

3.1.2 พื้นที่การวิจัย

3.1.3 ระยะเวลาในการวิจัย

3.2 วิธีดำเนินงานวิจัย

3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.2 การตรวจสอบข้อมูล

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขอบเขตในการวิจัย

3.1.1 รูปแบบวิธีการวิจัย

การศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์และการศึกษาศาสตร์ของครูสุภานุ รุ่งเรือง ซึ่งมีการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ บทความ วิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์และรวบรวมข้อมูลภาคสนามด้วยการสังเกต สังเคราะห์ วิเคราะห์ สัมภาษณ์ บันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวเพื่อให้นักวิจัยมีความน่าเชื่อถือ

3.1.2 พื้นที่การวิจัย

พื้นที่ในการทำวิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะจง ได้แก่ บ้านเลขที่ 132/135 หมู่ 8 ตำบลหน้าไม้ อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี

3.1.3 ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการทำวิจัยฉบับนี้มีระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทางเอกสาร และรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยมีระยะเวลาในการดำเนินงานในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2562 – สิงหาคม 2564 ซึ่งจะแสดงตารางในการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 2 แผนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอน	ปีพ.ศ. 2562				พ.ศ. 2563							พ.ศ. 2564	
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ม.ค.	พ.ค.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ส.ค.	
1.กำหนดหัวข้อวิจัย	→												
2.เขียนโครงร่างงานวิจัย		→											
3.ศึกษาเอกสาร		→											
4.ลงพื้นที่ภาคสนาม			→										
5.จัดทำบทที่ 1 / ปรับแก้				→									
6. จัดทำบทที่ 2 / ปรับแก้					→								
7.จัดทำบทที่ 3 / ปรับแก้					→								
8. สอบโครงร่างงานวิจัยคณาจารย์							→						

3.2 วิธีดำเนินงานวิจัย

3.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมงานวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งมีการเก็บข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัย ดังนี้

3.2.1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยดำเนินการค้นหาโดยการรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การเก็บข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ งานวิจัย บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์และการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

(1) การเก็บและรวบรวมเอกสาร

การเก็บและรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการ และบทความต่างๆ โดยศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลดังนี้

- สำนักวิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
- หอสมุดแห่งชาติ

ศึกษาจากเอกสาร บทความ ดังนี้

นงนุช ไพรพิบูลยกิจ , ลิเก , กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์คอมแพคท์ปริ้นท์, 2541.

โรงละครแห่งชาติ , ลิเกเกียรติยศแห่งสยาม พญางงพญาพานแห่งสุวรรณภูมิ, กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์โรงละครแห่งชาติ, 2546.

สุจรีต บัวพิมพ์, มรดกไทย, กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์โอเอสพรีนติ้งเฮ้าส์, 2538.

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ , ลิเก , กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์คอมแพคท์ปริ้นท์, 2541.

สุรียา สมทคุปดี, แต่งองค์ทรงเครื่อง ลิเก ในวัฒนธรรมประเทศไทย, นครราชสีมา.โรงพิมพ์สมบูรณการพิมพ์, 2541.

อนุกุล โจนสุขสมบูรณ์, ลิเก การแสดงและการฝึกหัดลิเก, กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.

(2) การเก็บรวบรวมจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจากข้อมูลสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็น การวิวัฒนาการเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสื่อที่ทำให้เกิดเครือข่ายความรู้ เพิ่มขึ้น เข้าถึงได้ง่าย ทั้งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นได้ดี

(3) การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

การศึกษาวิจัยนางลิเก ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในการลงภาคสนาม เพื่อนำมาสร้างเป็น เครื่องมือในการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

- การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม จากการสังเกตเกี่ยวกับนางลิเก ด้านกระบวนการร้องและการรำ ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากครูสุกญา รุ่งเรือง ในการรวบรวมข้อมูล ในการทำวิจัย จึงได้เกิดการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมคือผู้วิจัยได้ทำการฝึกหัดลิเกและสนทนากับครู สุกญา รุ่งเรือง จดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร บันทึกภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวเพื่อเป็นฐานข้อมูล

- การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะจง

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนางลิเก ได้แก่ ครูสุกญา รุ่งเรือง เริ่มจาก แนะนำตัวเพื่อให้ผู้ที่ให้ข้อมูลเข้าใจถึงความเป็นมา วัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ จากนั้นจึงสัมภาษณ์ สอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนางลิเก ซึ่งเป็นคำถามในลักษณะปลายเปิด เมื่อผู้วิจัยเห็นถึงประเด็นที่ สำคัญจึงมีการสัมภาษณ์ข้อมูลแบบเจาะจง และทำการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรหรือใช้การ บันทึกเสียงในขณะสัมภาษณ์ ซึ่งในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ในตารางดังนี้

ตารางที่ 3 สัมภาษณ์นางลิเก โดยครูสุกญา รุ่งเรือง

วันที่สัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์	ประเด็นที่สัมภาษณ์
5 สิงหาคม 2563	ครูสุกญา รุ่งเรือง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประวัติส่วนตัว 2. ได้รับการถ่ายทอดจากใครบ้าง 3. ผู้สืบทอดต่อจากครูสุกญา รุ่งเรือง 4. จุดเริ่มต้นการแสดงลิเกของครูสุกญา รุ่งเรือง 5. รูปแบบการแสดงลิเกในอดีตและปัจจุบันแตกต่างกันอย่างไร 6. เคยแสดงร่วมกับคณะใดบ้าง/ใครบ้าง 7. มีผลงานและเคยได้รับรางวัลใดบ้าง. 8. จุดเด่นของสุกญา รุ่งเรือง 9. เข้าร่วมการแสดงลิเกโทรทัศน์ได้อย่างไร/ได้กระเสถอรับจากผู้ชมมากน้อยเพียงใด 10. บทบาทของตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างไร 11. ความโดดเด่นในบทบาทต่างๆของนางลิเก 12. เริ่มแสดงลิเกในบทบาทใดและแสดงบทบาทใดแล้วบ้าง 13. วิธีการในการประพันธ์บทลิเกและการสร้าง Character ตัวละคร 14. วิธีการด้นกลอนที่เป็นลักษณะเฉพาะของครูสุกญา รุ่งเรืองทำอย่างไร
16 สิงหาคม 2563	ครูสุกญา รุ่งเรือง	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเข้าถึงอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร 2. วิธีการฝึกหัดการร้องกลอนและการจำบท 3. บทประพันธ์ที่นำมาประพันธ์มีแนวคิดจากเรื่องใด 4. กระบวนการรำในแต่ละบทบาทแตกต่างกัน

วันที่สัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์	ประเด็นที่สัมภาษณ์
		<p>อย่างไร</p> <p>5. แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายนางลิเก</p> <p>6. การคัดเลือกผู้แสดงในแต่ละบทบาท</p>
29 ตุลาคม 2563	ครูสุกฤณา รุ่งเรือง	<p>1. ภาระบวน์ทำรำและบทบาทการแสดงในตัวละครนางเอก</p> <p>2. ภาระบวน์ทำรำและบทบาทการแสดงในตัวละครนางร้าย</p> <p>3. ภาระบวน์ทำรำและบทบาทการแสดงในตัวละครนางตลก</p> <p>4. ภาระบวน์ทำรำและบทบาทการแสดงในตัวละครผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย</p>
30 ตุลาคม 2563	ครูสุกฤณา รุ่งเรือง	<p>1. ภาระบวน์ทำรำการรำดาบ</p> <p>2. ภาระบวน์ทำรำการรำทวน</p> <p>3. ภาระบวน์ทำรำการรำออกตัว</p>
20 ธันวาคม 2563	ครูสุกฤณา รุ่งเรือง	<p>1. ถ่ายทอดการแสดงให้กับใครบ้าง</p> <p>2. เทคนิคและวิธีการด้นกลอน</p> <p>3. กิริยาและลีลาในการแสดงลิเกในบทบาทต่าง ๆ</p>
4 กุมภาพันธ์ 2564	ครูสุกฤณา รุ่งเรือง	<p>1. การเล่นหน้าเล่นตา ใช้สายตาในบทบาทต่าง ๆ</p> <p>2. รูปแบบการแสดงลิเกของครูสุกฤณา รุ่งเรือง</p>

3.2.2 การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ บทความ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการรวบรวมข้อมูลลงภาคสนาม ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้อง ดังนี้

1) การศึกษาเปรียบเทียบ โดยนำข้อมูลจากเอกสารหนังสือ บทความงานวิจัย ข้อมูลสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการลงภาคสนามมาเปรียบเทียบเพื่อให้ทราบข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และใกล้เคียงกัน

2) การศึกษาเพิ่มเติม เป็นการศึกษาข้อมูลในการลงภาคสนาม จากการสังเกตและการสัมภาษณ์แบบเจาะจงเพื่อได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ มีความชัดเจนในการเขียนงานวิจัยมากขึ้น

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยจากการเก็บรวบรวมเอกสาร ข้อมูลสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และการลงภาคสนาม เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ

1) วิเคราะห์ข้อมูลในเนื้อหา เป็นการศึกษาเอกสาร หนังสือ บทความและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งเรียงลำดับความสำคัญให้ชัดเจน

2) วิเคราะห์ข้อมูลสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการศึกษาข้อมูลจากเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สะดวกในการค้นคว้าและมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้เป็นอย่างดี

3) วิเคราะห์ข้อมูลในการลงภาคสนาม เป็นการได้ข้อมูลจากการสังเกต การจดบันทึก บันทึกภาพนิ่ง บันทึกภาพเคลื่อนไหว และการสัมภาษณ์ครูสุภณา รุ่งเรือง ซึ่งมีการเรียงลำดับความสำคัญไว้อย่างชัดเจน

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติตามขั้นตอนข้างต้นจนครบ จึงส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจเพื่อแก้ไขและได้นำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้วิจัยเกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

บทบาทต่าง ๆ ในการแสดงลิเกของครูสุภณา รุ่งเรือง

ในบทนี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึงบทบาทนางลิเกของครูสุภณา รุ่งเรือง ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์และได้รับการถ่ายทอดบทบาทการแสดงลิเกโดยครูสุภณา รุ่งเรือง ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 7 บทบาท ได้แก่

4.1 บทบาทนางเอก

4.2 บทบาทนางร้าย

4.3 บทบาทนางตลก

4.4 บทบาทนางเอกปลอมเป็นชาย

4.5 บทบาทการรำเกี่ยวเข้าพระ-เข้านาง

4.6 บทบาทการรำออกตัว

4.7 บทบาทการรำอาวุธ

4.1 บทบาทนางเอก

จุดประสงค์การใช้ : ใช้ในบทบาทของนางเอกตัวละครของชาวบ้านที่ดำเนินชีวิตในป่าหรือชนบท

เรื่อง : สาปสวรรค์

ตัวละคร : ซ่อเอื้อง

เนื้อเรื่อง : ชีวิตแม่สาวชาวป่า

อยู่ตามประสาแม่สอน

งานบ้านก็ทำซ้ำซ้อน

ตื่นตั้งแต่ตอนยามสาม

อยู่ท้องนาป่าไร่

นีกอยากจะไปเมืองหลวง

เมื่อเป็นสตรีที่หน้าเป็นห่วง

พ่อแม่คอยหวงคอยห้าม

ถ้าพ่อฉันไม่เข้มงวด

อยากไปประกวดนางงาม

สาเหตุการเลือกบทประพันธ์ : เป็นบทประพันธ์ที่เริ่มต้นประพันธ์ขึ้นครั้งแรกเพื่อใช้ในงานสังคีตสรณมณเฑาะว์ครั้งที่ 135 ร่วมแสดงโดยศิลปินสำนักการสังคีตกรมศิลปากรและผู้มีชื่อเสียงทางด้านลิเกไทย มีการประพันธ์เนื้อเรื่องที่กระชับและคัดเลือกผู้แสดงให้ตรงตามบทบาท เนื่องจากมีเวลาในการฝึกซ้อมที่น้อยและต้องเรียนรู้ได้รวดเร็ว ทั้งมีการแต่งตัวที่มีลักษณะเฉพาะของตัวละครสาวชาวบ้านตามบทบาทในเรื่อง

ผู้ถ่ายทอด : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

ผู้ได้รับการถ่ายทอด : นางสาววรรณวิภา วรวาน

อธิบายท่ารำ : ผู้วิจัยอธิบายท่าร่าดังตารางต่อไปนี้

ภาพที่ 25 กระบวนท่าร่าของบทบาทนางเอก คำร้อง ชีวิตแม่สาวชาวป่า

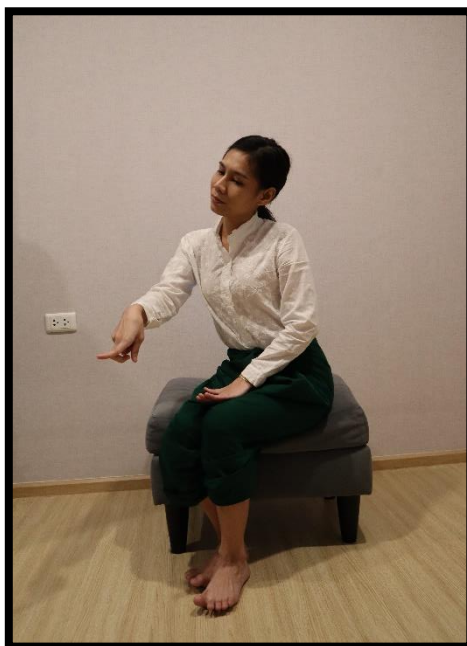
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
1	ชีวิตแม่สาวชาวป่า	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางที่หน้าขาขวา มือซ้ายจับเข้าหาอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 26 กระบวนท่ารำของบทบาทนางเอก คำร้อง อยู่ตามประสาแม่สอน
 ที่มา :นางสาววรรณวิภา วังวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
2	อยู่ตามประสาแม่ สอน	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือทั้งสองประสานไขว้กันด้านหน้า ระดับเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 27 กระบวนท่ารำของบพทบาทนางเอก คำร้อง งานบ้านก็ทำซ้ำซ้อน
ที่มา :นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
3	งานบ้านก็ทำ ซ้ำซ้อน	ทศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาชี้นิ้วไปด้านหน้าระดับเอว มือซ้ายวางที่หน้าขาซ้าย ศิริษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

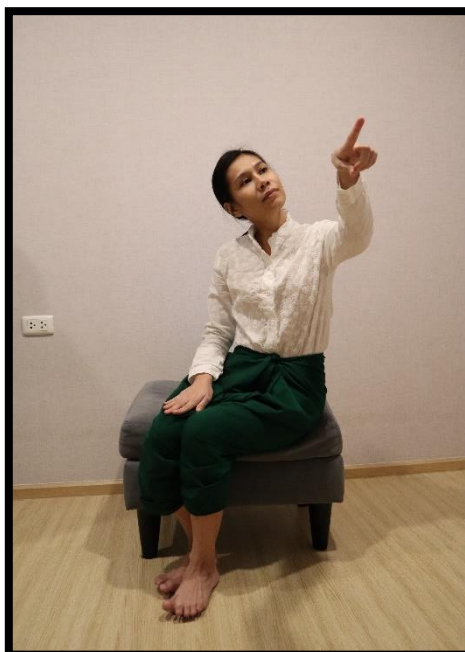
ภาพที่ 28 กระบวนท่ารำของบทบาทนางเอก คำร้อง ตื่นตั้งแต่ตอนยามสาม
ที่มา :นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
4	ตื่นตั้งแต่ตอนยาม สาม	ทศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางที่หน้าขาขวา มือซ้ายชี้ไปด้านหน้าระดับสายตา ศีรษะ : เอียงขวา	นั่งเดียว

ภาพที่ 29 กระทบนทํารำของบทบาทนางเอก คําร้อง อยู่ท้องนาป่าไร่
ที่มา :นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายทํารำ	หมายเหตุ
5	อยู่ท้องนาป่าไร่	ทศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาผายมือออกไปข้างลำตัว มือซ้ายวางที่หน้าขาซ้าย ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 30 กระบวนท่ารำของบทบาทนางเอก คำร้อง นึกอยากจะไปเมืองหลวง
 ที่มา :นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
6	นึกอยากจะไป เมืองหลวง	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางที่หน้าขาขวา มือซ้ายชี้ไปด้านหน้าระดับสายตา ศีรษะ : เอียงขวา	นั่งเดียว

ภาพที่ 31 กระบวนท่ารำของบทบาทนางเอก คำร้อง เกิดเป็นสตรีที่น่าเป็นห่วง
 ที่มา :นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
7	เกิดเป็นสตรีที่น่า เป็นห่วง	ทศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาางที่หน้าขวา มือซ้ายแตะฝ่ามือที่หน้าอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 32 กระบวนท่ารำของบทบาทนางเอก คำร้อง พ่อแม่คอยหวงคอยห้าม
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
8	พ่อแม่คอยหวง คอยห้าม	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือทั้งสองประนมมือที่อก ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 33 กระบวนท่ารำของบทบาทนางเอก คำร้อง ถ้าวัดฉันไม่เข้มงวด
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
9	ถ้าวัดไม่เคย เข้มงวด	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือทั้งสองกำมือที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 34 กระบวนท่ารำของบทบาทนางเอก คำร้อง อยากไปประกวดนางงาม
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
10	อยากไปประกวด นางงาม	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางที่หน้าขวา มือซ้ายใช้ฝ่ามือวางที่แก้มซ้าย ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

บทบาทนางเอกเป็นตัวละครที่มีหลากหลายรูปแบบ เช่น พระราชธิดาและสาวชาวบ้าน ซึ่งรูปแบบตัวละครมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันคืออุปนิสัยกล้าหาญ รักศักดิ์ศรี เก่งกล้า แต่ในบางเนื้อเรื่องจะมีความอ่อนโยน เรียบร้อย จิตใจดี และการแต่งกายจะแตกต่างกันคือบทบาทพระราชธิดา แต่งกายสวมมงกุฎเพชร เครื่องประดับเพชรที่แพรวพราว เพื่อบอกถึงเกียรติยศของตัวละคร ในบทบาทสาวชาวบ้านแต่งกายด้วยผ้าถุงจับจีบด้านหน้า ห่มสไบ ไม่ใส่เครื่องประดับที่แพรวพราว มีบุคลิกและอุปนิสัยที่กล้าหาญ นักสู้ มีจิตใจดี มีความนอบน้อม เรียบร้อย ซึ่งทั้ง 2 ลักษณะตัวละครมีรูปแบบอุปนิสัยคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ในการแสดงบทบาทนางเอกต้องมีคุณสมบัติเป็นที่ยอมรับคือหน้าตา บุคลิก ท่าทางกิริยา กระบวนท่ารำที่งดงาม เพื่อให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์และมาตรฐานของตัวละคร อีกทั้งเนื้อเรื่องที่ได้ประพันธ์ไว้ในบทบาทนางเอกนี้ ประพันธ์จากการนำวิถีชีวิตของมนุษย์มาปรับแต่ง ในการเล่าเรื่องเพื่อให้เกิดอรรถรส ข้อคิดกับผู้ชม

จากการศึกษากระบวนท่ารำบทบาทนางเอกของครูสุภณา รุ่งเรือง ผู้วิจัยได้นำมาทำการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ การประพันธ์บท การด้นกลอน กระบวนท่ารำ การแต่งกาย การแต่งหน้า การใช้สีหน้าและอารมณ์ โดยได้อธิบายไว้ดังนี้

1. การประพันธ์บท : ครูสุภณา รุ่งเรืองได้นำประสบการณ์จากการแสดงลิเกและรับการถ่ายทอดประพันธ์บทลิเกจากครูระเบียบ มีสะอาด ครูแจ่ม ชาวไร่และครูมะสะลุม นาฏวรรตติก มาปรับเปลี่ยน ต่อยอด ในการประพันธ์บทของตัวเอง พัฒนาหาความรู้ทางพงศาวดาร วรรณคดี วรรณกรรม นวนิยายและวิถีชีวิตของมนุษย์ นำมาสร้างสรรค์และประพันธ์ขึ้นใหม่เพื่อให้เกิดการเล่าเรื่องราวที่สามารถสร้างจินตนาการให้กับผู้ชมเห็นภาพผ่านตัวละครในรูปแบบของการแสดงลิเก มีความกระชับ สร้างความประทับใจ ทั้งนี้ในการประพันธ์ที่ยกตัวอย่างคือบทบาทนางเอกสาวชาวบ้านในเรื่อง สาปสรรค บทบาทของช่อเอื้อง ซึ่งในการประพันธ์คำร้องสามารถนำไปปรับใช้กับเนื้อเรื่องอื่นที่ตัวละครมีบทบาทคล้ายคลึงกันได้ ในการประพันธ์บทได้แบ่งการขับร้องและการเจรจาของตัวละครอย่างชัดเจน ทั้งอธิบายและแสดงตัวอย่างให้กับผู้รับการถ่ายทอด ประดิษฐ์คำร้องด้วยคำที่สัมผัสกัน เนื้อร้องเข้าใจง่ายและทำให้ตัวละครมีความโดดเด่น ซึ่งในการประพันธ์คำร้องผู้ประพันธ์จะสังเกตตามลักษณะงานที่นำไปแสดงและผู้แสดง เพื่อให้เหมาะสมกับผู้แสดงและระยะเวลาในการฝึกซ้อม ในบทร้องพรรณนาถึงความเป็นมาของตัวละคร เมื่อจบการขับร้องจะเป็นการเจรจาของตัวละคร มีการพูดคุย หยอกล้อระหว่างตัวละครทำให้ผู้ชมรู้จักตัวละครมากขึ้น การประพันธ์บทครูสุภณา รุ่งเรืองจะประพันธ์บทร้อง เจจจา แบ่งฉากในแต่ละบทบาทอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้แสดงได้ฝึกหัด ฝึกฝน อารมณ์ตัวละครที่ตัวเองได้รับ ทั้งสร้างลักษณะเด่นและCharacter ของตัวละครให้มีความโดดเด่นแตกต่างกันอย่างชัดเจน

2. การด้นกลอน : ผู้ขับร้องใช้ทักษะการจดจำบทกลอนหรือการด้นกลอนสด โดยมีปฏิภาณไหวพริบใช้ในการแก้ไขปัญหาระหว่างทำการแสดง การขับร้องของครูสุภณา รุ่งเรืองมีการเปล่งเสียงขับร้องเต็มเสียงด้วยถ้อยคำชัดเจน เสียงใส ก้องกังวาน จึงทำให้กระแสเสียงเป็นเครื่องมือในการโน้มน้าวผู้ชมให้เกิดความสนใจ โดยการขับร้องจะใช้เสียงสูงที่สูงกว่าปกติ ในการขึ้นกลอนจะขึ้นด้วยเสียงสูง สิ้นสุดของบทกลอนจะใช้เสียงต่ำเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการสิ้นสุดบทกลอนก่อนนั้น ดังคำร้อง “ฉันเกิดเป็นสาวป่า อยู่ตามประสาแม่สอน งานบ้านก็ทำซ้ำซ้อน ตื่นตั้งแต่ตอนยวสาม อยู่ท้องนาป่าไร่นี้ ก็อยากจะไปเมืองหลวง เกิดเป็นสตรีที่หน้าเป็นหวง ” ใช้เสียงสูงลากเสียงสั้น พร้อมกับลูกเอื้อนท้ายของแต่ละวรรค และในวรรค “คอยห้าม” ใช้เสียงกลางลากเสียงเอื้อนสั้น อีกทั้งในวรรค “ถ้าพ่อฉันไม่เข้มงวด อยากไปประกวด” ใช้เสียงสูง และคำว่า “นางงาม” ใช้เสียงต่ำลากเสียงเอื้อนสั้น โดยมีเทคนิคของการหายใจเพื่อลากเสียงสูง-ต่ำ ใช้เทคนิควิธีของการหายใจขณะด้นกลอนเพื่อให้ลมหายใจไม่ขาดและมีพลังเสียง การใช้เสียงเป็นการแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร ทั้งนี้การด้นกลอนของครูสุภณา รุ่งเรืองมีเสียงที่มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะทำให้ผู้ชมคล้อยตามจึงได้เป็นที่ยอมรับของวงการลิเกไทย

3. กระบวนการรำ : การรำใช้อวัยวะร่างกายในส่วนต่างๆ ได้แก่ ศีรษะ มือ เท้า ลำตัว ซึ่งศีรษะจะใช้ในการลัดคอหรือสลับเปลี่ยนเอียงศีรษะ มือจะใช้ในการแสดงออกท่าทางต่างๆ เท้าใช้ในการเหลื่อมเท้า ก้าวเท้า ประเท้า ลำตัวจะใช้ในการโยตัวหรือการกอดเอว นำมาผสมผสานเข้าด้วยกันทำให้เกิดเป็นกระบวนการรำที่เป็นภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย ซึ่งครูสุภณา รุ่งเรืองใช้ร่างกายในการรำที่เห็นได้ชัดเจนคือการกอดเอว กอดไหล่ ทั้งในการดำเนินเรื่องจะใช้การรำตามคำร้องเพื่อสื่อความหมายของบทกลอน เรียกว่า การรำตีบท โดยมีการนำภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยเข้ามาใช้เพื่อสื่อความหมายและใช้ท่าทางที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นใหม่นำมารำตามคำร้อง จึงทำให้ผู้ชมเกิดจินตนาการถึงตัวละครในบทบาทนางเอก ทั้งนี้ในกระบวนการรำในบทบาทดังกล่าวจะนั่งเหลื่อมเท้าและรำตามบทร้อง ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ศีรษะและมือเป็นภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยดังนี้

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์กระบวนการทำรำในบทบาทนางเอก

ลำดับ ที่	คำร้อง	อธิบายท่ารำ	ความหมายภาษา ท่าทางนาฏศิลป์ไทย	หมายเหตุ
1	ชีวิตแม่สาวชาวป่า	มือ : มือวางที่หน้าขา มือซ้ายจับเข้าหากอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าตัวเรา	นั่งเฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา
2	อยู่ตามประสาแม่ สอน	มือ : มือทั้งสองประสาน ไขว้กันระดับเอว ด้านหน้า ศีรษะ : เอียงขวา	ท่าร่วม,รวม	นั่งเฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา
3	งานบ้านก็ทำ ซ้าซ้อ	มือ : มือขวาชี้นิ้วไป ด้านหน้าระดับเอวหัก ข้อมือ ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าที่นี้	นั่งเฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา
4	ตื่นตั้งแต่ตอนยาม สาม	มือ : มือขวาวางที่หน้า ขา มือซ้ายชี้ไปด้านหน้า ระดับสายตา ศีรษะ : เอียงขวา	ท่าที่โน้น	นั่งเฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา
5	อยู่ท้องนาป่าไร่	มือ : มือขวามายมือ ออกไปข้างลำตัว มือซ้ายวางที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าท่านทั้งหลาย	นั่งเฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา
6	นึกอยากจะไปเมือง หลวง	มือ : มือขวาวางที่หน้า ขา มือซ้ายชี้ไปด้านหน้า ระดับสายตา ศีรษะ : เอียงขวา	ท่าที่โน้น	นั่งเฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา
7	เมื่อเป็นสตรีที่หน้า เป็นห่วง	มือ : มือขวาวางที่หน้า ขา มือซ้ายแตะฝ่ามือที่ หน้าอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าตัวเรา	นั่งเฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา

ลำดับ ที่	คำร้อง	อธิบายท่ารำ	ความหมายภาษา ท่าทางนาฏศิลป์ไทย	หมายเหตุ
8	พ่อแม่คอยหวงคอย ห้าม	มือ : มือทั้งสองประนม มือที่อก ศีรษะ : ศีรษะตรง	ท่าไหว้	นั่งเฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา
9	ถ้าพ่อฉันไม่เข้มงวด	มือ : มือทั้งสองกำมือที่ หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าเข้มแข็ง	เฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา
10	อยากไปประกวด นางงาม	มือวางที่หน้าขา มือ ซ้ายใช้ฝ่ามือวางที่แก้ม ซ้าย	ท่าอาย	นั่งเฉียงตัวไป ทางขวา 45 องศา

จากตารางข้างต้นสรุปได้ว่า กระบวนท่ารำในบทบาทนางเอกเป็นการรำที่มีการตีบทตามคำร้องของตัวละครและการเคลื่อนไหวร่างกายตามทำนองเพลง ปรับเปลี่ยนกระบวนท่ารำที่ซ้ำ มีการเก็บรายละเอียดการใช้ร่างกายในรำตีบทและนำความรู้พื้นฐานจากการเรียนร่ำมาปรับใช้กับการแสดงลักษณะของตัวเอง การรำไม่มีกระแทกจังหวะ มีการกดไหล่ เปลี่ยนเอียง โย้ตัวตามจังหวะการขับร้อง ท่ารำประณีต มีลีลา จริต และมีความสม่ำเสมอของจังหวะในการรำตลอดการขับร้อง ซึ่งจะใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยนำมาประกอบพร้อมกับการด้นกลอน เพื่อให้การแสดงดูมีความน่าสนใจทำให้ผู้ชมคล้อยตาม ซึ่งกระบวนท่ารำพบว่าใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย 9 กระบวนท่ารำ เป็นกระบวนท่ารำที่บอกความหมายของคำร้อง เช่น ท่าตัวเรคือจิบเข้าอก ท่าที่นี้คือการขึ้นนิ้วลงที่พื้น ที่โน้นคือการขึ้นนิ้วไปด้านหน้าระดับสายตา ท่าร่วมคือการประสานมือกันด้านหน้า ท่าท่านทั้งหลายคือผายมือออกไปด้านข้าง ท่าไหว้คือประนมมือ ท่าเข้มแข็งคือกำมือหน้าขา ท่าอายคือวางฝ่ามือที่แก้ม ผู้แสดงจะนั่งเหลื่อมเท้าซ้ายเฉียงไปทางขวา การนั่งเฉียงตัวทำให้สามารถมองเห็นศีรษะ สัดส่วนเพื่อให้ดูมีมิติ มีท่าทางบุคลิกที่โดดเด่นและสวยงาม บ่งบอกบุคลิกของตัวละครในบทบาทนางเอก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะบทบาทในเรื่องที่จะทำให้กระบวนท่ารำในบทบาทนางเอกมีการปรับเปลี่ยนตามบุคลิก โดยผู้แสดงมีการเรียนรู้บุคลิก อุปนิสัยของตัวละคร ฝึกฝน ฝึกซ้อมตามเนื้อเรื่องจนเกิดความชำนาญเพื่อสื่ออารมณ์และบุคลิกของตัวละครได้อย่างชัดเจน

4. การใช้สีหน้าและอารมณ์ : ในขณะที่ผู้แสดงขับร้องและเจรจา จะแสดงอารมณ์ผ่านทางเสียงร้อง สายตา สีหน้าและการยิ้ม เพื่อสื่ออารมณ์ของตัวละครให้ผู้ชมเกิดจินตนาการถึงความรู้สึกของตัวละครในแต่ละบทบาท ทั้งนี้บทกลอนของบทบาทนางเอกนี้มีการแสดงสีหน้า อารมณ์และสายตาของการตั้งความหวังกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ยังคงมีความกังวลใจ แต่ในบางบทบาทของนางเอกจะมีความใสซื่อ เรียบร้อย และความกล้าหาญ ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะเนื้อเรื่อง ทั้งนี้ครูสุกัญญา รุ่งเรืองได้เรียนรู้เกี่ยวอารมณ์ของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจนเกิดการจดจำนำมาฝึกหัด ฝึกฝนในการแสดงลิเกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ตนเองเข้าใจถึงความรู้สึกของตัวละครและสื่ออารมณ์ออกมาได้อย่างชัดเจน

5. การแต่งหน้า : การแต่งหน้าในการแสดงลิเกแต่งหน้าเข้ม เนื่องจากแสงไฟเป็นแสงที่มีผลต่อการแต่งหน้าอย่างมาก มีความสว่างสูงจึงทำให้การแต่งหน้าจำเป็นต้องชัดเจน ซึ่งในบทบาทนางเอกใช้การเปลี่ยนสีลิปสติกเพื่อบ่งบอกถึงบุคลิกและลักษณะของตัวละคร โทนสีที่ใช้ทาเปลือกตาใช้โทนสีเข้มคือสีม่วง เนื่องจากจะทำให้ตาหวานและคม สีลิปสติกที่ใช้จะใช้โทนสีชมพูหรือบานเย็น เพื่อให้หน้ามีความหวานละมุนตาม Character ของตัวละคร

6. เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ : การแต่งกายในบทบาทนางเอกสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ 1. พระราชธิดา มีเครื่องเพชรที่แพรวพราว ออกแบบชุดในลักษณะรัดรูปและกระโปรงทรงสู่ม แขนสั้น แขนยาว แขนตุ๊กตา ทั้งมีลักษณะการแต่งกายคล้ายคลึงกับละครพันทางในบางเรื่อง 2.สาวชาวบ้าน ใส่ผ้าถุงจับจีบ หม้อสไบ ไม่ใส่เครื่องประดับที่แพรวพราวเพื่อสื่อถึงบุคลิกของตัวละครชาวบ้านอย่างชัดเจน ซึ่งในการแต่งกายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการบอกถึง Character ของตัวละคร ทั้งนี้เครื่องแต่งกายได้ออกแบบและตัดเย็บด้วยตัวเอง ในบางครั้งจะนำการออกแบบของเสื้อผ้ามาให้ร้านตัดเย็บ จึงทำให้มีเครื่องแต่งกายที่โดดเด่นและเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชม อีกทั้งเกล้าผมสูงใส่ตะกร้อผมหรือสวมมงกุฎขนาดใหญ่

ภาพที่ 35 กระบวนท่ารำของบทบาทนางร้าย คำร้อง เศรษฐีใหม่ใจดี
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
11	เศรษฐีใหม่ใจดี	ทศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือวางที่หน้าขา มือซ้ายจับเข้าหาอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดี่ยว

ภาพที่ 36 กระบวนท่ารำของบทบาทนางร้าย คำร้อง เศรษฐีนิดาภิธา
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
12	เศรษฐีนิดาภิธา	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือทั้งสองวางที่หน้าขาขวา ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 37 กระบวนท่ารำของบทบาทนางร้าย คำร้อง ฉันทอบเสริมสวโยโสภา
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
13	ฉันทอบเสริมสวโยโสภา	ทศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางที่หน้าขาขวา มือซ้ายใช้ ฝ่ามือแตะที่แก้ม ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 38 กระบวนท่ารำของบทบาทนางรำย คำร้อง แม่ตาริกาคนโก้
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
14	แม่ตาริกาคนโก้	ทศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือทั้งสองวางที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 39 กระบวนท่ารำของบทบาทนางร้าย คำร้อง ชอบแต่งหน้า
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
15	ชอบแต่งหน้า	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางที่หน้าขา มือซ้ายใช้ฝ่ามือวางที่แก้มซ้าย ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 40 กระบวนท่ารำของบทบาทนางรำย คำร้อง ทาเล็บ

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
16	ทาเล็บ	ทศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาางที่หน้าขวา มือซ้าย คว่ำมือด้านหน้าและกรีดนิ้ว ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

ภาพที่ 41 กระบวนท่ารำของบทบาทนางร้าย คำร้อง และฉายเซฟ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
17	และฉายเซฟ	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาจับเข้าหาลำตัวและม้วนมือ ออกเป็นตั้งวง มือซ้ายวางที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงขวา	นั่งเตียง

ภาพที่ 42 กระบวนท่ารำของบทบาทนางร้าย คำร้อง เดินโซ่ว
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วจวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
18	เดินโซ่ว	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือทั้งสองกำมือด้านหน้าระดับเอว และสับดข้อมือไปทางขวา ศีรษะ : เอียงซ้าย	นั่งเดียว

จากกระบวนการทำรำกล่าวข้างต้นได้นำมาวิเคราะห์ในด้านของการประพันธ์บท การด้นกลอน กระทบทำรำ การแต่งกาย การแต่งหน้า การใช้สีหน้าและอารมณ์ดังต่อไปนี้

1. การประพันธ์บท : การประพันธ์บทบาทนางร้าย เป็นการกล่าวถึงความป็นมาของตัวละคร ผู้ประพันธ์บทต้องประพันธ์เนื้อเรื่องขึ้นตามประสบการณ์ที่ได้รับ สร้างจินตนาการและสร้างสรรค์เป็นบทลเก ทั้งสร้าง Character ของตัวละคร ซึ่งในบทบาทนางร้ายเป็นตัวละครผู้หญิงที่มีฐานะร่ำรวยเป็นเศรษฐีมีอายุ อุปนิสัยเสแสร้ง ดัดจริต จึงมีบทร้องที่โอ้อวดและมีความมั่นใจในตัวเอง เป็นตัวละครนางร้ายที่ยังคงแฝงความตลกขบขัน ประพันธ์บทร้องด้วยคำที่เข้าใจง่าย ในการแสดงจะใช้เสียงร้องในการแสดงอารมณ์ของตัวละครให้มีความโดดเด่น

2. การด้นกลอน : ครูสุกญา รุ่งเรืองมีทักษะในการจดจำคำร้องและมีปฏิภาณไหวพริบในขณะที่แสดงบนเวที มีเสียงเป็นอัตลักษณ์และมีความไพเราะทำให้ผู้ชมเกิดความคล้อยตาม ในการขับร้องบทกลอนมีการออกเสียงพยัญชนะและสระชัดเจน ใช้ลูกเอื้อนร่วมกับการทอดเสียง เป็นบทกลอนที่สามารถนำไปใช้ในเนื้อเรื่องอื่น ๆ ที่มีลักษณะบทบาทตัวละครในเรื่องที่คล้ายคลึงกัน ในบทบาทนางร้ายจะมีการตัดเสียงหรือการทอดเสียง มีจริตกิริยา วาจาที่ปรุงแต่งและบุคลิกที่เด่นชัด ในขณะที่ด้นกลอนจะเปล่งเสียงร้องและเสียงเจรจาเต็มเสียง ซึ่งอาจจะมีกระแสเสียงที่ขึ้นโพรงจุมหรือที่เรียกว่า นาลิก ทำให้มีเสียงร้องที่หวาน มีจังหวะการขับร้องที่เร็วปานกลางตลอดบทกลอน จะขึ้นบทด้วยเสียงที่สูงและกระแสเสียงที่ใส ก้องกังวาน ดังเนื้อร้อง “เศรษฐีใหม่ใจดี เศรษฐีนิดาริกา” ทำยวรรคจะใช้เสียงที่สูงมีพลังเสียงหนักแน่น ทอดเสียงหนักไปเบา ในบทร้อง “ฉันชอบเสริมสวยโสภ่า” ใช้เสียงสูง “แม่ดาริกาคนโก้” ใช้เสียงกลางลากมาเสียงต่ำและลากเสียงสั้น อีกทั้งในวรรค “ชอบแต่งหน้าทาเล็บ แล้วฉายเซฟเดินโชว์” ใช้เสียงสูง เน้นคำและลากเสียงยาว มีการเอื้อนเล็กน้อย ในการใช้เสียงจะมีเสียงที่สูง รู้เทคนิคการหายใจเพื่อไม่ให้คำขาดโดยมีการทอดเสียงที่ยาวกว่าปกติและเน้นคำร้อง

3. กระบวนการรำ : รำตีบทตามบทกลอน ใช้ส่วนต่างๆของร่างกายมาผสมผสานเป็นภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยเป็นการสื่อความหมายแทนคำพูดและความรู้สึก ในกระบวนการทำรำ การขับร้องแสดงออกอารมณ์ ความรู้สึก บุคลิกของบทบาทนางร้ายได้อย่างชัดเจน ซึ่งการรำจะมีการกระทบจังหวะที่เด่นชัด จังหวะกระชับ เพื่อให้เกิดความเร้าใจและมีการดำเนินเรื่องที่น่าติดตาม ผู้แสดงใช้ร่างกายในส่วนต่างได้อย่างคล่องแคล่ว โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กระบวนการทำรำที่มีการใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยเข้ามาร่วมประกอบการแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์กระบวนการทำรำในบทบาทนางรำ

ลำดับที่	คำร้อง	อธิบายท่ารำ	ความหมาย ภาษาท่าทาง นาฏศิลป์ไทย	หมายเหตุ
1	เศรษฐีใหม่ใจดี	มือ : มือวางที่หน้าขา มือซ้ายจับเข้าหอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	ทำตัวเรา	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา
2	เศรษฐีนิดาภิธา	มือ : มือทั้งสองวางที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย	ทำนั่งตัวนาง	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา
3	ฉันทชอบเสริมสวยโสภะ	มือ : มือขวาวางที่หน้าขา มือซ้ายใช้ฝ่ามือวางที่แก้ม ศีรษะ : เอียงซ้าย	ทำอาย	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา
4	แม่ดาภิธาคนโก้	มือ : มือทั้งสองวางที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย	ทำนั่งตัวนาง	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา
5	ชอบแต่งหน้าทาเล็บ	มือ : มือขวาวางที่หน้าขา มือซ้ายใช้ฝ่ามือวางที่แก้ม ศีรษะ : เอียงซ้าย	ทำอาย	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา
6	แล้วฉายเซฟ	มือ : มือขวาจิบเข้าหาลำตัว และม้วนมือออกเป็นตั้งวง มือซ้ายวางที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงขวา	ทำไป	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา
7	เดินโซ่ว	มือ : มือทั้งสองกำมือ ด้านหน้าระดับเอวและ สะบัดข้อมือไปทางขวา ศีรษะ : เอียงซ้าย	ทำเข้มแข็ง	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา

จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า กระบวนท่ารำในบทบาทของนางรำมีกระบวนท่ารำใช้ภาษา ท่าทางนาฏศิลป์ไทยประกอบกับการด้นกลอน ทั้งนี้ในกระบวนท่ารำจะสามารถปรับเปลี่ยนท่ารำได้ ขึ้นอยู่กับผู้แสดง แต่ยังคงความหมายของของคำร้องไว้โดยนำแบบแผนการแสดงลีลาจากละครรำ มีการใช้แขน ขา ศีรษะ ลำตัวมาผสมผสานเป็นกระบวนท่ารำ ใช้จังหวะการรำในระดับปานกลาง มีการกอดเอว กอดไหล่ โย้ตัวที่ชัดเจนเพื่อให้เห็นสรีระร่างกาย มีการเอียงศีรษะ ลักคอกและทำหน้า เยาะเย้ย การกระทบจังหวะที่เด่นชัด ใส่จริตการรำในการวาดแขนไปนอกลำตัวด้วยจังหวะที่กระชับ มีท่ารำที่กระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไว ใช้กระบวนท่ารำที่คล้ายคลึงกับการแสดงละครนอก

4. การใช้สีหน้าและอารมณ์ : เป็นตัวละครที่มีความมั่นใจ ใช้สายตา สีหน้า รอยยิ้มและเสียง ที่ปรับเปลี่ยนอารมณ์ได้รวดเร็วตามสถานการณ์ต่าง ๆ มีลักษณะที่ชอบโหวกเหวกโวยวาย สนทนาคนเดียวหรือในบางเรื่องจะมีลักษณะของอารมณ์ร้ายลึก ซึ่งในบทกลอนดังกล่าวจะใช้สีหน้าที่เด่นชัดในอารมณ์ของการโอ้อวดตนเอง ทั้งนี้ผู้แสดงต้องเข้าใจบทบาทของตัวละครและสื่อออกมาให้ผู้ชมเข้าถึง ตัวละครนางรำ

การแสดงอารมณ์ครุสุกฏมา รุ่งเรือง ใช้สีหน้า สายตาและปาก ที่สามารถบอกถึงความรู้สึก และบุคลิกตัวละคร ใช้การยิ้มที่จริงใจและการยิ้มเย้ยหยัน เสแสร้งที่เกิดจากการประดิษฐ์ขึ้นเอง ซึ่งการยิ้มเสแสร้งมักเป็นการที่กระตุ้นความรู้สึกด้านในหรืออาจจะคล้ายคนป่วยทางจิต อาจจะใช้ ใบหน้าที่มีรอยยิ้ม การยิ้มที่สามารถหัวเราะไปด้วย ในตัวละครบทบาทนางรำต้องมีการฝึกหัด ฝึกฝน และเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์จากการรับชมละคร สื่อต่าง ๆ หรือเรียนรู้จากบุคคลรอบข้างเพื่อนำมาปรับใช้ในการแสดงได้อย่างประสบผลสำเร็จ

5. การแต่งหน้า : การแต่งหน้าลักษณะจะแต่งหน้าในลักษณะเข้ม เขียนคิ้วสีน้ำตาล ทาเปลือกตา ด้วยสีเขียวหรือม่วง แต่จะใช้ลิปสติกสีแดงเพื่อบอกบุคลิกของผู้แสดงที่มีความเย้ายวน ทำให้รู้สึกหลงใหล

6. เครื่องแต่งกายเครื่องประดับ : แต่งกายด้วยเครื่องประดับเพชร เครื่องแต่งกายออกแบบด้วยตัวเอง ลักษณะเครื่องแต่งกายมีความเย้ายวน เช่น การผ่าหน้าหรือผ่าข้าง เป็นต้น อีกทั้งเกล้าผม สูงใส่ตะกร้อผมให้สูง

4.3 บทบาทนางตลก

จุดประสงค์การใช้ : ใช้ในบทบาทของนางตลกเพื่อสร้างสีสันในการแสดงให้เกิดความสนุกสนาน

เรื่อง : ชุนโจรเวจี

ตัวละคร : อามิน

เนื้อเรื่อง : ฉันทเกิดเป็นสาวชาววัง ฉันทแต่งตัวออกมานั่งอยู่ที่ข้างฉากหลืบ

ตั้งแต่ฉันทโตเป็นสาว ตูตฉันทยาวตั้งคืบ

สาเหตุการเลือกบทประพันธ์ : เป็นเนื้อเรื่องที่ประพันธ์ขึ้นจากลิเกราชาฉากสด และมีการอนุรักษ์ สืบทอดบอกเล่าด้วยถ้อยคำจากปากสู่ปาก ทำให้ครูสุภณา รุ่งเรืองนำบทบาทแสดงเรื่องชุนโจรเวจีมาประพันธ์ขึ้นโดยมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและอนุรักษ์สืบไป ซึ่งในบทบาทนี้เป็นนางตลกที่อยู่กับนางร้าย คอยพูดจาเสียดสีหรือการเปรียบเปรย ทำให้นางร้ายมีอารมณ์หงุดหงิด ทั้งมีการยกย่องทำให้ดูดี เป็นบทที่ให้ข้อคิดและสร้างความตลกขบขันให้กับผู้ชมระหว่างนางตลกและนางร้าย

ผู้ถ่ายทอด : ครูสุภณา รุ่งเรือง

ผู้ได้รับการถ่ายทอด : นางสาววรรณวิภา วงวาน

อธิบายท่ารำ : ผู้วิจัยอธิบายท่ารำดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 43 กระทบท่ารำของบทบาทนางตลก คำร้อง ฉันทเกิดเป็นสาวชาววัง

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
19	ฉันทเกิดเป็นสาว ชาววัง	ทิส : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางที่หน้าขา มือซ้ายจับเข้าหาอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	- นั่งเตี้ย - จังหวะแรกทิ้ง น้ำหนักไปข้างหน้า จังหวะที่สองทิ้ง น้ำหนักไปข้างหลัง

ภาพที่ 44 กระบวนท่ารำของบทบาทนางตลก คำร้อง ฉันทแต่งตัวออกมา นั่ง
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
20	ฉันทแต่งตัวออกมา นั่ง	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางข้างลำตัวด้านขวา มือซ้ายมือวางที่หน้าขาขวา ศีรษะ : เอียงขวา	- นั่งเดียว - ลักคอ เปลี่ยนเอียง ตามจังหวะ

ภาพที่ 45 กระบวนท่ารำของบทบาทนางตลก คำร้อง อยู่ที่ข้างฉากหลีบ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
21	อยู่ที่ข้างฉาก หลีบ	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาชี้ไปด้านข้างลำตัว มือซ้ายวางที่หน้าขาขวา ศีรษะ : เอียงซ้าย	- นั่งเดียว

ภาพที่ 46 กระบวนท่ารำของบทบาทนางตลก คำร้อง ตั้งแต่ฉันท
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
22	ตั้งแต่ฉันท	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางที่หน้าขาขวา มือซ้ายจับเข้าหาอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	- นั่งเดียว

ภาพที่ 47 กระบวนท่ารำของบทรำนางตลก คำร้อง เป็นสาว
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
23	เป็นสาว	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางที่หน้าขาขวา มือซ้ายไข่ฝ่ามือแตะที่แก้มซ้าย ศีรษะ : เอียงซ้าย	- นั่งเดียว

ภาพที่ 48 กระบวนท่ารำของบทบาทนางตลก คำร้อง ตูนฉันทวยตั้งคืบ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
24	ตูดฉันทวยตั้งคืบ	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาจับที่ก้นด้านขวา มือซ้ายฝ่ามือแตะแก้มซ้าย ศีรษะ : เอียงขวา	- นั่งเดียว

จากกระบวนการรำกล่าวข้างต้นได้นำมาวิเคราะห์ในด้านของการประพันธ์บท การด้นกลอน กระบวนท่ารำ การแต่งกาย การแต่งหน้า การใช้สีหน้าและอารมณ์ดังต่อไปนี้

1. การประพันธ์บท : การประพันธ์บทบาทนางตกอยู่ในเนื้อเรื่องขุนโจรเวณี บทบาทตัวละครของอาหมิน เป็นนางตกที่คอยติดตามนางร้าย ใช้การเจรจาสอดแทรกมุขตลกโดยการสังเกตช่วงจังหวะของตัวละคร เพื่อไม่ทำตัวเองให้โดดเด่นกว่าตัวละครอื่นหรือเป็นการแย่งซีน เป็นบทบาทที่สร้างความตลกขบขันและสร้างความสนุกสนานกับผู้ชม ผู้ประพันธ์จะเขียนบทที่สอดแทรกมุขตลกสองแง่สองง่ามเป็นคำที่สามารถตีความหมายได้ 2 นัย คือพูดดูเหมือนปรกติแต่มีความหมายไปในทางหยาบโลน เพื่อให้การไม่หยาบโลนจนเกินไป ใช้คำที่เข้าใจง่าย ทำให้ผู้ชมเข้าใจการดำเนินเรื่องของตัวละคร การประพันธ์บทต้องคำนึงถึงสัมผัสพยัญชนะ-สระที่คล้องจองกันและสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน โดยผู้แสดงจะใช้การขับร้องเพื่อสร้างความดึงดูดผู้ชมด้วยการใช้เสียงพ่อนหนัก-เบา การเน้นคำร้องต่างๆเพื่อสร้างอารมณ์ให้กับผู้ชม

2. การด้นกลอน : การด้นกลอนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการแสดงลิเก ซึ่งจะใช้การด้นกลอนและการเจรจาเป็นหลัก ผู้แสดงจะฝึกร้องเพลงไทยเดิมเพื่อเป็นแนวทางในการด้นกลอนลิเก ทั้งนี้ในตัวละครนางตกจะไม่เน้นเสียงในการขับร้องแต่ต้องมีความสามารถร้องเพลงไทยชั้นเดียวและสองชั้นได้ จะเลือกผู้แสดงตามความเหมาะสมและผู้ที่มีปฏิภาณไหวพริบที่ดี ทั้งสามารถสอดแทรกมุขตลกในการแสดงลิเก สร้างอารมณ์ขัน พูดเจรจาชัดเจน ผู้แสดงต้องพัฒนาเทคนิคการขับร้องฝึกการหายใจ การใช้ลม การทอดเสียง และสามารถตีความหมายของบทกลอน ถ่ายทอดอารมณ์ออกมาได้ดี การขับร้องจะร้องเต็มเสียง ในการเริ่มต้นของบทกลอนมีเสียงที่สูงแต่เมื่อลงกลอนจะใช้เสียงต่ำ มีการออกเสียงพยัญชนะและสระที่ชัดเจน ทั้งภาษาที่ใช้สามารถใช้คำพูดสองแง่สองง่ามนำมาประพันธ์ในบทกลอนได้เพื่อเรียกความตลกขบขันให้กับผู้ชม การขับร้องจะใช้การลงเสียงหนัก-เบาสลับกันตามคำร้อง จะลงเสียงหนักที่พยางค์สุดท้าย ในพยางค์อื่นๆจะออกเสียงหนัก-เบาตามส่วนประกอบของพยัญชนะ-สระ ดังคำร้อง “ฉันทเกิดเป็นสาวชาววัง ฉันทแต่งตัวออกมานั่ง” ใช้เสียงสูง แหลม มีการครั้นเสียงในแต่ละวรรค และในวรรคที่ขับร้องว่า “อยู่ที่ข้างฉากหลับ” จะใช้การหลบเสียงจากเสียงสูงมาเสียงต่ำและใช้การทอดเสียงที่สั้น ในวรรค “ตั้งแต่ฉันทมาเป็นสาว” ใช้เสียงสูงและการครั้นเสียงเป็นการทำให้เสียงสะดุด สะเทือนเป็นระยะๆ และในวรรค “ตูดฉันทยาวตั้งคืบ” เป็นการขับร้องในลักษณะการพูด มีการเน้นคำ ออกเสียงชัดเจนและกระชับ ทั้งนี้ผู้ขับร้องจะมีเทคนิคในการเอื้อนและการทอดเสียง หลบเสียงเพื่อทำให้เสียงร้องมีความโดดเด่นและน่าสนใจ ทั้งนี้ในการด้นกลอนของบทกลอนนี้สามารถนำไปใช้ในเนื้อเรื่องอื่นๆที่ตัวละครมีบุคลิกและองค์ประกอบต่างๆคล้ายคลึงกัน

3. กระบวนการรำ : ผู้แสดงในบทบาทนางตลกจะต้องสามารถขับร้องและรำได้ ซึ่งอาจจะนำพื้นฐานละครรำนามาปรับใช้ในการแสดงลิเก เช่น ทำนาฏยศัพท์และภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย เป็นต้น ในกระบวนการรำได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ท่า มือ ลำตัว ศีรษะ มีการใช้ลำตัวในการกอดเอว การโย้ตัว ศีรษะปรับเปลี่ยนการเอียง ใช้มือปฏิบัติท่ารำและการใช้เท้าในการวางโน้ตต่าง ๆ เช่นการเหลื่อมเท้าหรือผสมเท้า เมื่อการปฏิบัติท่ารำใช้องค์ประกอบของร่างกายร่วมกันทำให้เกิดท่ารำที่สามารถสื่อความหมายทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจคำพูดที่มีความสอดคล้องกันโดยได้มีการวิเคราะห์กระบวนการรำดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์กระบวนการรำในบทบาทนางตลก

ลำดับที่	คำร้อง	อธิบายท่ารำ	ความหมายภาษา ท่าทางนาฏศิลป์ไทย	หมายเหตุ
1	ฉันเกิดเป็นสาว ชาววัง	มือ : มือขวาวางที่หน้าขา มือซ้ายแต่ฝ่ามือที่อก ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าตัวเรา	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา
2	ฉันแต่งตัวออกมา นั่ง	มือ : มือขวาวางข้างลำตัว ด้านขวา มือซ้ายมือวางที่ หน้าขาขวา ศีรษะ : เอียงขวา	ทำนั่งตัวนาง	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา
3	อยู่ที่ข้างฉากหลับ	มือ : มือขวาชี้ไปด้านข้าง ลำตัว มือซ้ายวางที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าที่นี่	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา
4	ตั้งแต่ฉันโตเป็น สาว	มือ : มือขวาวางที่หน้าขา มือซ้ายไขฝ่ามือแตะที่แก้ม ซ้าย ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าอาย	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา

ลำดับที่	คำร้อง	อธิบายทำรำ	ความหมายภาษา ทำทางนาฏศิลป์ไทย	หมายเหตุ
5	ตูดฉันทยาว	มือ : มือขวาจับที่ก้น ด้านขวา มือซ้ายฝ่ามือแตะ แก้มซ้าย ศิระษะ : เอียงขวา	ทำอายและการจับที่ สะโพก	นั่งเฉียงตัว ทางขวา 45 องศา

กระบวนการรำ มีการกอดเอว กอดไหล่ และใช้กิริยาทำทางที่คล่องคล่อง กระฉับกระเฉง เป็นตัวละครที่ไม่เน้นกระบวนการรำและการขับร้อง เน้นการเจรจาเป็นหลัก ทั้งนี้ในบทบาทนางตลก ใช้กระบวนการรำภาษาทำนาฏศิลป์ไทยและทำทางที่เกิดจากการเลียนแบบธรรมชาติคือการเคลื่อนไหวอริยาบทตามธรรมชาติมนุษย์ ทั้งนี้สามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการรำได้แต่ต้องใช้กระบวนการรำที่สื่อความหมายคล้ายคลึงกัน ในการรำจะรำตามคำร้องหรือเรียกว่าการตีบทตามคำร้อง ผู้แสดงจะนั่งเพียงเพื่อขับร้องและรำไปพร้อมกัน

4. การใช้สีหน้าและอารมณ์ : ในบทบาทนางตลกจะต้องมีไหวพริบและจินตนาการในการแสดงอารมณ์ ใช้แสดงอารมณ์ผ่านสีหน้า สายตา เสียงในการร้องและเจรจาเพื่อสื่ออารมณ์ ความรู้สึก ความร่าเริงของตัวละคร สายตาว่องไวและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมอยู่เสมอ สามารถปรับเปลี่ยนอารมณ์ได้ชัดเจนให้เกิดความตลกขบขันตามบทบาทที่ได้รับ ในบทบาทนางตลกได้รับการถ่ายทอดจากนางระเบียบ มีสะอาดและเก็บเกี่ยวประสบการณ์การแสดงลิเก การเป็นครูพักลักจำในการชมการแสดงลิเก ภาพยนตร์ การ์ตูนและนำมาปรับมาใช้ในการแสดง ทำให้ผู้ชมเข้าถึงบทบาทของตัวละครได้ดี

5. การแต่งหน้า : ในบทบาทนางตลกจะต้องสามารถปรับเปลี่ยนการแต่งหน้าได้ตลอดการแสดง เนื่องจากจะสร้างความโดดเด่นให้กับตัวละคร มีทั้งการแต่งหน้าในลักษณะตัวละครทั่วไปและการเขียนหน้า ปากและตาด้วยสีสันท่างๆ เขียนปาก ตาให้ใหญ่ตามจินตนาการ เขียนไฝบนใบหน้าเพื่อสื่อถึงลักษณะเฉพาะของนางตลกที่มีความโดดเด่นในการแต่งหน้าไปจากบทบาทอื่นๆ เป็นการสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม ซึ่งผู้แสดงจะต้องมีทักษะและจินตนาการในการแต่งหน้าอีกด้วย

6. เครื่องแต่งกายเครื่องประดับ : ใส่เครื่องแต่งกายทั้งแบบเครื่องเพชร พื้นเมืองและตามเนื้อเรื่อง ซึ่งในบางเนื้อเรื่องจะมีการปลอมตัวจึงต้องมีการใส่เครื่องแต่งกายให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและตัวละครเอก เป็นตัวละครที่ติดตามตัวละครเอกจึงต้องแต่งตัวให้คล้ายคลึงกัน ทั้งมีเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับที่โดดเด่น สร้างความขบขันและประหลาดใจให้กับผู้ชม

4.4 บทบาทนางเอกปลอมเป็นชาย

จุดประสงค์การใช้ : ใช้ในบทบาทผู้หญิงปลอมตัวเป็นชาย

เรื่อง : อาญารัก

ตัวละคร : สุมามาน

เนื้อเรื่อง :	คูสีซัวร์หรือไม่ซัวร์	เมื่อมาแต่งตัวเป็นชาย
	แต่ส่วนลึกในหัวใจ	ไม่มีอะไรเพียบพร้อม
	คนอื่นเขาย่อมปลอมแบงค์	แต่เรามาแต่งตัวปลอม

สาเหตุการเลือกบทประพันธ์ : เป็นเนื้อเรื่องที่ประพันธ์ขึ้นจากลิเกราชาฉากสด และอนุรักษ์สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน โดยได้แนวคิดมาจากพงศาวดารพม่า ซึ่งครูสุภณา รุ่งเรือง ได้แสดงเรื่องอาญารักตั้งแต่สมัยวัยรุ่นจนถึงปัจจุบัน โดยได้รับบทบาทนางเอกที่ปลอมตัวเป็นผู้ชาย เป็นบทบาทตัวละครมีความโศกเศร้า เสียใจและร้องไห้ในเนื้อเรื่องบ่อยจึงต้องหมั่นฝึกหัด ฝึกฝน การเข้าถึงบทบาทตัวละครและวิธีการบีบน้ำตาได้ตามต้องการ จึงเป็นเนื้อเรื่องที่มีความท้าทายทางอารมณ์

ผู้ถ่ายทอด : ครูสุภณา รุ่งเรือง

ผู้ได้รับการถ่ายทอด : นางสาววรรณวิภา วنوان

อธิบายท่ารำ : ผู้วิจัยอธิบายท่ารำดังตารางต่อไปนี้

ภาพที่ 49 กระบวนท่ารำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง ดุสิซัวร์หรือไมซัวร์
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
25	ดุสิซัวร์หรือไมซัวร์	ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายวางเหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายชี้นิ้วไป ด้านหน้าและตัววัดเข้า หาดัว ศีรษะ : เอียงขวา	

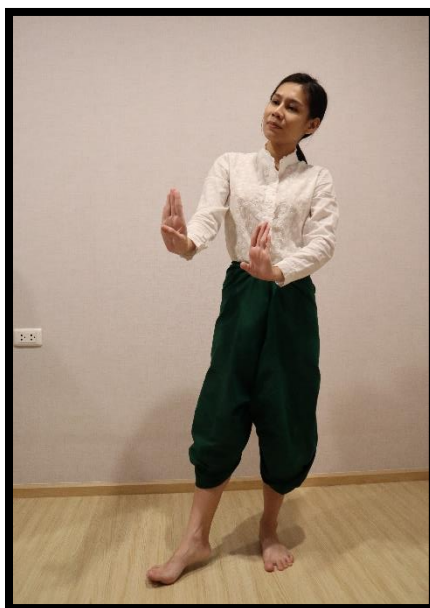
ภาพที่ 50 กระบวนท่ารำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง เมื่อมาแต่งตัวเป็นชาย
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
26	เมื่อมาแต่งตัวเป็นชาย	ทศ : หน้า เท้า : เทลือมเท้าขวา มือ : มือทั้งสองจับระดับศีรษะม้วนมือ ออกเป็นตั้งวงกลาง ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 51 กระบวนท่ารำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง แต่ส่วนลึกในหัวใจ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา จงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
27	แต่ส่วนลึกในหัวใจ	ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาวางเหลื่อมเท้าซ้าย ขาข้าง สองตั้ง มือ : มือขวากำมือวางไว้ที่หน้าขา มือซ้ายแตะมือเข้าหาอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 52 กระบวนท่ารำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง ไม่มีอะไรเพียบพร้อม
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
28	ไม่มีอะไร เพียบพร้อม	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือขวาตั้งวงสายข้อมือระดับเอว มือซ้ายตั้งวงสายมือระดับอก ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 53 กระบวนท่ารำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง คนอื่นเขาย้อมปลอมแบงค์

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
29	คนอื่นเขาย้อม ปลอมแบงค์	ทศ : หน้า เท้า : เท้าชิดเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายชี้ไป ด้านข้างและตัวมือเข้าหาตัวเอง ศรัษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 54 กระบวนท่ารำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย คำร้อง แต่เรามาแต่งตัวปลอม
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
30	แต่เรามาแต่งตัวปลอม	ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองแตะที่ศีรษะและลากลง มาระดับเอวแล้วม้วนมือออกเป็นตั้งวง แตะที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงขวา	

1. การประพันธ์บท : ในบทประพันธ์กลอนผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชายเรื่องอาญารัก บทบาทของสุมามาน เป็นตัวละครในบทบาทนางเอกที่ปลอมตัวเป็นผู้ชายไปช่วยพระเอกเพื่อไม่ให้ผู้อื่นจดจำตัวเองได้ เป็นบทที่มีความห่วงใยและกล้าหาญในการเสี่ยงชีวิตช่วยเหลือคนรัก ทั้งนี้ผู้ประพันธ์จะต้องเรียนรู้ลักษณะตัวละครด้านอารมณ์ ความรู้สึกของมนุษย์ในการปกปิดตัวเองหรือการปลอมตัวนำมาปรุงแต่งเป็นบทละคร เพื่อสื่อให้ผู้ชมเข้าใจ Character ของตัวละคร ในบทกลอนสื่อถึงความวิตกกังวนในการปลอมตัว โดยกล่าวถึงความรู้สึกนึกคิดของตัวละครเล่าผ่านบทกลอน โดยใช้เสียงบุคลิกและส่ายตาเป็นองค์ประกอบ ซึ่งผู้ประพันธ์จะต้องคำนึงถึงจำนวนคำและสัมผัสคล้องจองของพยัญชนะ-สระในการประพันธ์บทกลอนเพื่อให้ความสละสลวย

2. การด้นกลอน : กลอนลิเกอยู่ในกลุ่มของกลอนเพลง เป็นรูปแบบของคำกลอนที่ได้ถ่ายทอดออกมาเป็นการขับร้องแบบเพลงไทยเดิม ขับร้องเต็มเสียงด้วยพยัญชนะและสระที่ชัดเจน การเปล่งเสียงร้องจะใช้การทำงานระหว่างกล้ามเนื้อและลมหายใจออกจากปอด ซึ่งจะทำให้เสียงมีความก้องกังวาน มีการใช้เสียงหลบและการเอื้อน ความหมายบทกลอนคือการกล่าวถึงความรู้สึกและความคิดของผู้หญิงที่ปลอมตัวเป็นผู้ชาย มีการพรรณนาเกี่ยวกับตัวละคร ทั้งนี้ในกระแสเสียงการขับร้องบ่งบอกถึงความกังวลใจตามความรู้สึกของตัวละคร ซึ่งจะขับร้องด้วยเสียงสูงที่มีลักษณะทุ้มมีเสียงที่หนักแน่น โดยในท้ายคำของแต่ละวรรคมีการเอื้อนเสียงลากสั้นและทอดเสียงให้เบาลง ซึ่งเป็นการเปล่งเสียงที่ก่อให้เกิดความสะเทือนไม่มากนักน้อยตามความต้องการของผู้ร้อง ดังคำร้องว่า “ดูสิ ชัวร์หรือไม่ชัวร์ เมื่อมาแต่งตัวเป็นชาย” ในบทร้อง “แต่ส่วนลึกในหัวใจ ไม่มีอะไรเปรียบเทียบ” จะใช้การหลบเสียงจากเสียงสูงไปเสียงต่ำและการเอื้อนเสียงลากสั้น มีการเน้นคำหนัก-เบาสลับกัน และในคำร้อง “คนอื่นเขาย่อมปลอมแรงค์ แต่เรามาแต่งตัวปลอม” จะใช้เสียงสูงและการหลบเสียงทั้งมีการเอื้อนจังหวะสั้นทอดเสียงให้เบาลง อีกทั้งในบทเจรจาจะใช้โทนเสียงที่ทุ้มให้คล้ายคลึงเสียงของผู้ชาย ซึ่งผู้แสดงจะต้องถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครผ่านกระแสเสียง ทั้งนี้ต้องมีการฝึกหัด ฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญและใช้คำที่สัมผัสกัน

3. กระบวนท่ารำ : ในการปฏิบัติท่ารำใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเข้ามาประกอบ ได้แก่ เท้า มือ ศีรษะ ลำตัว เป็นต้น เท้าใช้ในการปรับเปลี่ยนจากการเหลื่อมเท้าขวาและการเหลื่อมเท้าซ้าย มือนำมาใช้ในการรำตีบท เป็นการแสดงท่าทางตามคำร้องโดยการใช้ภาษาท่าทางทางนาฏศิลป์ไทยแทนคำพูด ความรู้สึก ทั้งศีรษะที่มีการปรับเปลี่ยนเอียงตามกระบวนท่ารำและลำตัวเป็นการโย้ตัวหรือกุดเอวกุดไหล่เพื่อให้เกิดความสมดุลของการสรีระใช้ร่างกาย โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์กระบวนท่ารำดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์กระบวนการท่ารำในบทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย

ลำดับที่	คำร้อง	อธิบายท่ารำ	ความหมายภาษา ท่าทางนาฏศิลป์ไทย	หมายเหตุ
1.	คูลีซัวร์หรือไมซัวร์	เท้า : เท้าซ้ายวางเหลื่อมเท้า ขวา ขาทั้งสองตั้งมือ : มือ ขวาทำวสะเอว มือซ้ายขึ้นนิ้ว ไปต้นหน้าและตัวตักเข้า หาค ตัว ศีรษะ : เอียงขวา	ท่าที่นี้	
2.	เมื่อมาแต่งตัวเป็น ชาย	เท้า : เท้าซ้ายก้าวข้าง มือ : มือทั้งสองจับระดับ ศีรษะและคลายออก วาดมือ ทั้งสองมาเป็นตั้งวงกลาง ศีรษะ : เอียงขวา	ท่าแต่งตัว	
3.	แต่ส่วนลึกในหัวใจ	เท้า : เท้าขวาวางเหลื่อมเท้า ซ้าย ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือขวากำมือวางไว้ที่ หน้าขา มือซ้ายจับเข้าหาอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าตัวเรา	
4.	ไม่มีอะไร เพียบพร้อม	เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้ง สองตั้ง มือ : มือขวาตั้งวงสายข้อมือ ระดับเอว มือซ้ายตั้งวงสาย มือระดับอก ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าปฏิเสธ	

ลำดับที่	คำร้อง	อธิบายท่ารำ	ความหมายภาษา ท่าทางนาฏศิลป์ไทย	หมาย เหตุ
5.	คนอื่นเขาย้อม ปลอมแบงค์	ทิต : หน้า เท้า : เท้าซ้ายวางเหลื่อมเท้า ขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือขวาชี้ไปด้านข้าง และตัวดมือมาข้างหน้า มือ ซ้ายไขว้หลัง ศีรษะ : เอียงขวา	ทำซึ่บุคคล	
6.	แต่เรามาแต่งตัว ปลอม	ทิต : หน้า เท้า : เท้าขวาวางเหลื่อมเท้า ซ้าย ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองแตะที่ศีรษะ และลากลงมาระดับเอวแล้ว ม้วนมือออกเป็นตั้งวง ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าแต่งตัว	

ในบทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชายใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยของตัวพระในการรำ เนื่องจากปลอมตัวเป็นผู้ชายจึงต้องมีบุคลิก พฤติกรรม และกระบวนท่ารำตัวพระเพื่อให้การแสดงมีความเสมือนจริง มีบุคลิกที่สง่า ลำตัวตรง หลังตั้ง มีเหลี่ยมของการตั้งวง การก้าวเท้าและการคลายมือ การชี้วาดมือที่กว้างขึ้น มีการยกไหล่ การกดไหล่ที่ชัดเจน เปิดปลายเท้าและรำตามคำร้องคล้ายกับละคร และทำให้ผู้ชมเกิดจินตนาการในการเข้าถึงตัวละคร โดยมีกระบวนท่ารำภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย ซึ่งกระบวนท่ารำสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามอิสระหรือตามพื้นฐานการรำแต่ยังคงความหมายของคำร้อง การรำท่าบนนั้นสามารถใช้คำร้องใน 1 วรรค เท่ากับ 1 ท่ารำหรือใน 1 วรรค 2 ท่ารำ ขึ้นอยู่กับผู้แสดง ซึ่งในการรำจะยืนเหลื่อมเท้าขวาสลับเท้าซ้าย อีกทั้งในบทที่มีการเจรจาจะใช้ท่าทางการ

กำมือข้างลำตัวและกำมือไขว้หลังในขณะที่เดินหรือการเจรจาเพื่อให้เห็นถึงความ กระฉับกระเฉงและ คล่องแคล่วของผู้

4. อารมณ์และความรู้สึก : ตัวละครมีความรู้สึกครุ่นคิด กังวล หวาดระแวง ลุกสี่ลุกกลนไม่อยู่นิ่ง มีสายตาลอกแล็ก ซึ่งจะแสดงออกอย่างชัดเจนทางสีหน้า สายตาและน้ำเสียงผู้แสดง ซึ่งจะสวม บทบาทของตัวละครและเรียนรู้พฤติกรรม ความรู้สึกของตัวละคร เพื่อถ่ายทอดให้กับผู้ชม ขณะแสดง จะต้องสวมบทบาทของตัวละครและสื่ออารมณ์ออกมาอย่างชัดเจน อีกทั้งในบทบาทของผู้หญิงปลอม เป็นผู้ชายได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือการปลอมเป็นผู้ชายตั้งแต่วัยเด็กและการปลอมเป็นผู้ชายที่มีความ จำเป็นในการช่วยเหลือผู้อื่น

5. การแต่งหน้า : แต่งหน้าเข้มเพื่อให้รับกับแสงไฟที่สว่าง ใช้โทนสีเปลือกตาสีม่วงเพื่อให้ ตาชัดและคม ทาสีปากด้วยโทนสีชมพูอ่อนให้คล้ายคลึงกับผู้ชาย ซึ่งเป็นตัวละครนางเอกที่ปลอมตัวมา เป็นผู้ชายจึงมีโทนสีในการแต่งหน้าที่คล้ายคลึงกัน

6. เครื่องแต่งกายเครื่องประดับ : สวมใส่เครื่องประดับและเครื่องแต่งกายคล้ายคลึงกับตัว ละครลูกผู้ชาย สวมเสื้อแขนสั้น-แขนยาวด้วยชุดเครื่องเพชร มีเข็มขัด ผ้าโพกศีรษะเพชรและ เครื่องประดับเพชร ไม่ติดขนนก สวมใส่ถุงเท้าสีขาวข้อมยาวถึงเข่า ทั้งนี้ในการแต่งกายจะเหมือนผู้ชาย เพื่อให้ผู้ที่พบเห็นสามารถรับรู้ว่าเป็นผู้ชายและสามารถสวมบทบาทตัวละครนั้นได้ดี

4.5 บทบาทรำเกี่ยวเข้าพระเข้านาง

จุดประสงค์ในการใช้ในการแสดง : ใช้ในการเกี่ยวตัวพระ-นางในบทบาทของพระเอกกับ นางเอก

เรื่อง : แสดงได้ทุกเรื่องที่มีการเกี่ยวเข้าพระ-เข้านาง

ตัวละคร : บทบาทนางเอก

ทำนองเพลงที่ใช้ : เจี้ยวรำลึก

ผู้ประดิษฐ์คำร้อง : ครูมะสะลุม นาฏวรรตริก

เนื้อร้อง : (ชาย) พุงแสงทองแสงสาดส่องอาบนภา

อาบผิวน้ำกลั่นแกมมวลชวนโลมลูบ

ลมโชยฉิวกลิ่นแก้มปลิวหิววูบ

ชายได้จับนวลปรางค์แสนชานคารม

(หญิง) ช่างสรรเสกเหมือนพระเอกในนิยาย

อวดลวดลายใช้เชิงชายหมายเซยชม

หลอกลวงหญิงใช้ลมลื่นอารมณ์

ใจหมายข่มอารมณ์ให้สมอุรา

(ชาย) โลกเขาสรางมวดดอกไม้คู่ภมร

(หญิง) ฟ้าอัมพรทินกรคู่จันทรา

(ชาย) จมูกแหลมๆคู่พวกแก้มสุกนมา

(หญิง) ใจกล้าๆ ขอเพชรเม็ดเท่ามือ

(ชาย) หนุ่มเอ๋ยหนุ่มต้องกลุ้มใจไม่เคยเจอ

(หญิง) ซื่อแสนเชื่อมาจุมพิตคิดไม่ซื่อ

(ชาย) จุมพิตคิดอย่างไร

(หญิง) อายคนลือ

(ชาย) ยอมเสียชื่อ

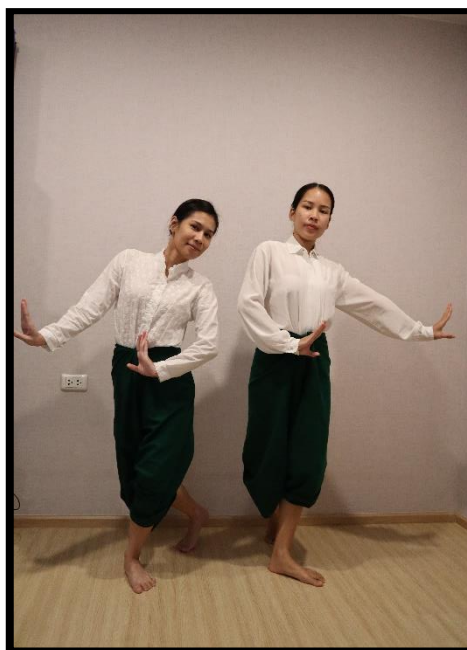
(หญิง) อย่างนะเดี๋ยวจะอายแฟน

สาเหตุการเลือกใช้บทประพันธ์นี้ : เป็นบทประพันธ์ที่क्रमะสะลุม นามวรรคติดกมอบให้เป็น
บทเพลงเกี่ยวเฉพาะของครูสุกนมา รุ่งเรือง

ผู้ถ่ายทอด : ครูสุกนมา รุ่งเรือง

ผู้ได้รับการถ่ายทอด : นางสาววรรณวิภา วงวาน

อธิบายทำรำ : ผู้วิจัยอธิบายทำรำดังตารางต่อไปนี้

ภาพที่ 55 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง 1

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
31	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาตั้งวงล่าง มือซ้ายตั้งวงข้าง ลำตัวระดับเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาตั้งวงด้านข้างระดับเอว มือ ซ้ายตั้งวงล่าง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	ทำสลับข้างไป- มาจนหมด จังหวะหรือ เรียกว่าท่าเดิน

ภาพที่ 56 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง 2

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
32	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาวางที่เอวตัวนาง มือซ้ายจับที่คางตัวนางและวาดมือออกเป็นตั้งวง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายจับที่คางและวาดออกเป็นตั้งวง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 57 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวละคร-ตัวนาง 3
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
33	ทำนองดนตรี	<p>ตัวละคร ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายวางที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาจับส่งหลัง มือซ้ายใช้ฝ่ามือแตะที่แก้มซ้าย ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	สลับเอียงไป-มาตามทำนองดนตรี

ภาพที่ 58 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวกับตัวละคร-ตัวนาง คำร้อง ฟุ้งแสงทอง
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
34	ฟุ้งแสงทอง	<p>ตัวพระ ทิศ : ขวา เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือขวาวางที่เอวตัวนาง มือซ้ายชี้ นิ้วไปด้านหน้าระดับสายตา ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายจับหงาย ชายพก ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 59 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง แสงสาดส่องอาบนภา
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
35	แสงสาดส่องอาบนภา	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวข้าง มือ : มือขวาวางที่เอวตัวนาง มือซ้ายจับหางและคลายมือออกระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายจับหางชายพก ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 60 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง อาบผิวหน้ากลืนแก้มवलชนโลมลูบ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
36	อาบผิวหน้ากลืน แก้มवलชนโลม ลูบ	ตัวพระ ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวข้าง มือ : มือขวาจับที่คางตัวนาง มือซ้ายทำ สะเอว ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายปิดมือตัว พระที่คาง ศีรษะ : เอียงซ้าย	ทำซ้ำ 2 ครั้ง

ภาพที่ 61 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ลมโชยฉิว

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
37	ลมโชยฉิว	<p>ตัวพระ</p> <p>ทิศ : หน้า</p> <p>เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย ขาทั้งสองตั้ง</p> <p>มือ : มือขวาวางที่เอวตัวนาง มือซ้ายจับหงายและคลายมือออกระดับศีรษะ</p> <p>ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง</p> <p>ทิศ : หน้า</p> <p>เท้า : เหลื่อมเท้าขวา</p> <p>มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายใช้ฝ่ามือแตะที่อกตัวพระ</p> <p>ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 62 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวกับพระ-ตัวนาง คำร้อง กลิ่นแก้มปลิวหวิว

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
38	กลิ่นแก้มปลิวหวิว วুব	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวข้าง มือ : มือขวาจับที่แก้มตัวนาง มือซ้าย ท้าวสะเอว ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาปิดมือตัวพระที่แก้ม มือซ้าย ท้าวสะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 63 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ชายได้จูบนวลปรางค์แสนชานคารม
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
39	ชายได้จูบนวล ปรางค์แสนชาน คารม	ตัวพระ ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาจับที่เอวตัวนาง มือซ้ายจับ หงายที่คางตัวนาง ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาปิดมือตัวพระที่คาง มือซ้าย ทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 64 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวกับตัวละคร-ตัวนาง คำร้อง ช่างสรรเสก

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
40	ช่างสรรเสก	ตัวละคร ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : กำมือทั้งสองไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวไปด้านข้าง มือ : มือขวาชี้ที่อกตัวละคร มือซ้ายทำว สะเอว ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 65 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง เหมือนพระเอกในนิยาย
ที่มา : นางสาววรรณวิภา จงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
41	เหมือนพระเอกใน นิยาย	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวข้าง มือ : กำมือทั้งสองไว้ด้านหน้า ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา มือ : มือทั้งสองวางที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 66 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวกับตัวละคร-ตัวนาง คำร้อง อวดลวดลายใช้เชิงชายหมายเซยชม
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วจวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
42	อวดลวดลายใช้เชิง ชายหมายเซยชม	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวข้าง มือ : กำมือทั้งสองไว้ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวากำมือที่เอว มือซ้ายใช้ฝ่ามือ แตะที่แก้มซ้าย ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 67 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง หล่อลากดิน

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
43	หล่อลากดิน	<p>ตัวพระ</p> <p>ทิศ : หน้า</p> <p>เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย ขาทั้งสองตั้ง</p> <p>มือ : มือทั้งสองจับมือตัวนางที่กำลังเขยคางตนเอง</p> <p>ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง</p> <p>ทิศ : หน้า</p> <p>เท้า : เหลื่อมเท้าขวา</p> <p>มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายหงายมือเขยคางตัวพระ</p> <p>ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 68 กระทบนทำรำการรำเกี้ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ใช้ลมลินคารม

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
44	ใช้ลมลินคารม	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวข้าง มือ : มือทั้งสองกำไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาชี้ที่ปาก มือซ้ายกำมือไว้ข้าง ลำตัว ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 69 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ใจหมายข่ม

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
45	ใจหมายข่ม	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายจับ เข้าอก ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 70 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวกับตัวละคร-ตัวนาง คำร้อง อารมณีให้สมอุรา

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
46	อารมณีให้สมอุรา	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองประสานกันที่อก ศีรษะ : เอียงขวาซ้ายศีรษะ	

ภาพที่ 71 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง โลกเขาสร้าง

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จวงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
47	โลกเขาสร้าง	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวข้าง มือ : มือขวากำมือไว้ที่สะโพก มือซ้ายไว้ มือระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายจับหงาย ข่ายพัก ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 72 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง มวลดอกไม้คู่ภุมร
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
48	มวลดอกไม้คู่ภุมร	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวข้าง มือ : มือทั้งสองใช้นิ้วชี้วางคู่กันด้านหน้าระดับเอว ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองปิดแขนตัวพระ ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 73 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ฟ้าอัมพร
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
49	ฟ้าอัมพร	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำมือไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวากำมือไว้ที่หน้าขา มือซ้ายหงายมือขึ้นด้านหน้าระดับศีรษะ : เอียงขวา	ตัวพระหมุนตัว

ภาพที่ 74 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวกับตัวละคร-ตัวนาง คำร้อง ทินกรคู่จันทรา

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วจวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
50	ทินกรคู่จันทรา	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตึง มือ : มือทั้งสองกำมือไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายชี้ไป ด้านหน้าระดับสายตา ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 75 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง จมูกแหลม ๆ

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
51	จมูกแหลมแหลม	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือขวาโอบเอวตัวนาง มือซ้ายชี้นิ้ว เข้าที่จมูก ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายปิดที่มือ ตัวพระ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 76 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง คู่พวงแก้มสุกษา
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
52	คู่พวงแก้มสุกษา	ตัวพระ ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาโอบเอวตัวนาง มือซ้ายจับที่ แก้มตัวนางแล้ววาดออกมาเป็นตั้งวง ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายปิดที่มือ ตัวพระ ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 77 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ใจกล้ำกล้ำ

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จวงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
53	ใจกล้ำกล้ำ	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำมือไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายแตะที่อก</p> <p>ตัวพระ ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 78 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ขอเพชรเม็ดเท่ามือ

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
54	ขอเพชรเม็ดเท่า มือ	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำมือไว้ที่หน้าขา ศิโรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายกำมือขึ้น ระดับสายตา ศิโรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 79 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง หนุ่มเอ๋ยหนุ่มต้องกลุ่มใจไม่เคยเจอ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
55	หนุ่มเอ๋ยหนุ่มต้อง กลุ่มใจไม่เคยเจอ	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตึง มือ : มือขวากำมือข้างระดับสะโพก มือ ซ้ายแตะที่อก ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายจับหงาย ชายพก ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 80 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวกับตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ชื่อ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
56	ชื่อ	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำมือระดับเอว ศีรษะ : เอียงขวา ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายผลักไปที่ ไหล่ตัวพระ ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 81 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง แสนเช่อ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วจวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
57	แสนเช่อ	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำมือระดับเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายชี้นิ้วไป ด้านข้างระดับไหล่และตัวัดเข้าหาตัว ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 82 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง มาจุมพิตคิดไม่ชื้อ

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
58	มาจุมพิตคิดไม่ชื้อ	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำมือไขว้หลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายใช้ฝ่ามือ แตะแก้มซ้าย ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 83 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวกับตัวละคร-ตัวนาง คำร้อง จูบจุมพิต
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
59	จูบจุมพิต	ตัวละคร ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาโอบเอวตัวนาง มือซ้ายเซย คางตัวนางแล้ววาดออกมาเป็นตั้งวง ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาท้าวสะเอว มือซ้ายปิดที่มือ ตัวละคร ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 84 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง คิดอย่างไรอายคนลือ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
60	คิดอย่างไรอายคน ลือ	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำมือไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายจับหงาย ชายพก ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 85 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง ยอมเสียชื่อ

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
61	ยอมเสียชื่อ	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวข้าง มือ : มือทั้งสองคว่ำมือด้านหน้าและ หงายมือออกไปข้างลำตัว ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองปิดมือตัวพระ ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 86 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง อย่างนะ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
62	อย่างนะ	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำมือไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองส่ายมือด้านหน้าระดับ เอว ศีรษะ : เอียงขวา	ตัวพระหมุด รอบตัวเอง 1 รอบ

ภาพที่ 87 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง คำร้อง เดี่ยวจะอายุแพน
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
65	เดี่ยวจะอายุแพน	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าขวา ขาทั้งสองตั้ง มือ : มือทั้งสองกำมือไว้ที่หน้าขา ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 88 กระบวนท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง 1

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
66	ทำนองดนตรี	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : ประเท้าซ้าย มือ : มือทั้งสองจับคว่าด้านหน้าระดับ เอว ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : ประเท้าซ้าย มือ : มือทั้งสองจับคว่าด้านหน้าระดับ เอว ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 89 กระบวนทำรำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง 2
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
67	ทำนองดนตรี	ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาโอบเอวตัวนาง มือซ้ายตั้งวง กลางแขนตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายตั้งวง กลางแขนตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย	

จากการศึกษาข้างต้นผู้วิจัยได้นำการค้นกลอน และกระบวนทำรำการรำเกี่ยวพระ-นาง ใน เพลงทุ่งแสงทองมาวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 วิเคราะห์การขับร้องและกระบวนกรรำเกี่ยวพระ-นาง เพลงทุ่งแสงทอง

ลำดับที่	คำร้อง	ความหมายของ ภาษาทำรำ (ตัวพระ)	ความหมายของ ภาษาทำรำ (ตัวนาง)	หมายเหตุ
1.	ทำนองดนตรี	ทำเดิน	ทำเดิน	
2.	ทำนองดนตรี	ทำเขยคาง	ทำปัด	
3.	ทุ่งแสงทอง	ทำชี้ท้องฟ้า	ทำยื่น	
4.	แสงสาดส่องอาบนภา	ทำยิ่งใหญ่	ทำยื่น	
5..	อาบผิวหน้ากลิ่นแก้วนวลชวนโลม ลูป	ทำเขยคาง	ทำปัด	
6.	ลมโชยฉิว	ทำยิ่งใหญ่	ทำแตะอกตัว พระ	
7.	กลิ่นแก้มปลิวหวิวูบ	ทำเขยคาง	ทำปัด	
8.	ชายได้จูบนวลปรางค์แสนช่าน อารมณ์	ทำเขยคาง	ทำปัด	
9.	ช่างสรรเสก	ทำยื่น	ทำช็อกตัวพระ	
10.	เหมือนพระเอกในนิยาย	ทำยื่น	ทำยื่น	
11.	อวดลวดลายใช้เชิงชายหมายเขย ชม	ทำยื่น	ทำอาย	
12.	หลอกลวงหญิง	ทำเขยคาง	ทำปัด	
13.	ใช้ลมลิ้นคารม	ทำยื่น	ทำชี้ที่ปาก	
14.	ใจหมายข่ม	ทำยื่น	ทำตัวเรา	
15.	อารมณ์ให้สมอรุรา	ทำยื่น	ทำหวนคิดถึง	
16.	โลกเขาสร้างๆ	ทำไว้มือ	ทำยื่น	
17.	มวดดอกไม้คู่ภุมร	ทำคู่ครอง	ทำปัด	
18.	ฟ้าอัมพร	ทำยื่น	ทำขอ	
19.	ทินกรคู่จันทร์รา	ทำยื่น	ทำชี้ท้องฟ้า	
20.	จุมูกแหลมแหลม	ทำชี้จุมูก	ทำปัด	

ลำดับที่	คำร้อง	ความหมายของ ภาษาท่ารำ (ตัวพระ)	ความหมายของ ภาษาท่ารำ (ตัวนาง)	หมายเหตุ
21.	คู่พวกแก้วสุกษา	ท่าเซยคาง	ท่าปัด	
22.	ใจกล้ำกล้า	ทำยีน	ท่าแตะอกตัว พระ	
23.	ขอเพชรเม็ดเท่ามือ	ทำยีน	ท่ากำมือ	
24.	หนุ่มเอ๋ยหนุ่มต้องกลุ้มใจไม่เคย เจอ	ท่าตัวเรา	ทำยีน	
25.	ชื่อ	ทำยีน	ท่าผลักไหล่	
26.	แสนเซ่อ	ทำยีน	ทำยีน	
27.	มาจุมพิตคิดไม่ชื่อ	ทำยีน	ท่าอาย	
28.	จูบจุมพิต	ท่าเซยคาง	ท่าปัด	
29.	คิดอย่างไรอวยคนลือ	ทำยีน	ท่ามอง	
30.	ยอมเสียชื่อ	ท่าหมดสิ้น	ท่าปัด	
31.	อย่านะ	ทำยีน	ท่าปฏิเสธ	
32.	เดี๋ยวจะอายแฟน	ทำยีน	ทำยีน	
33.	ทำนองดนตรีเพลงรัว	ท่าจับมือ	ท่าจับมือ	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการศึกษากระบวนการท่ารำการรำเกี่ยวเข้าพระเข้านาง ผู้วิจัยได้นำมาทำการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่ การประพันธ์บท การด้นกลอน กระบวนการรำ อารมณ์และความรู้สึก

1. การประพันธ์คำร้อง : เพลงที่ใช้ในการเกี่ยวเข้าพระนางคือเพลงทุ่งแสงทอง ใช้ทำนองเพลงเงี้ยวลาลึก ซึ่งได้รับการประพันธ์จากครูมะสะลุม นาฎวรรดิกล มอบให้กับครูสุกษา รุ่งเรืองเป็นเพลงประจำตัว ในบทร้องผู้ประพันธ์มีชื่อครูสุกษา รุ่งเรืองร่วมประพันธ์ในคำร้อง ทั้งนี้เป็นบทเพลงที่หยอกล้อระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ผู้ประพันธ์จะต้องจินตนาการถึงตัวละคร 2 คนที่พบกันและเกิดความรัก ซึ่งใช้เพลงในการสื่อความรัก ผู้รำเกี่ยวจะต้องเป็นบทบาทพระเอกและนางเอกเท่านั้น ทั้งนี้ในปัจจุบันผู้ที่แสดงอาชีพลิเกได้นำเพลงทุ่งแสงทองมาขับร้องในการรำเกี่ยวเข้าพระเข้านาง และได้มีการปรับเปลี่ยนคำร้องเพื่อให้เข้ากับผู้แสดงโดยการนำชื่อครูสุกษา รุ่งเรืองออกจากบทเพลง แต่ยังคงทำให้เพลงทุ่งแสงทองเป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน

1. การขับร้อง : ครูสุกฤษา รุ่งเรืองจะใช้การขับร้องด้วยเสียงสูง เป็นเสียงที่หวานมีความออกอ่อน ชัดถ้อยชัดคำและมีการเอื้อนในลักษณะที่สั้นเพื่อให้การขับร้องมีความกระชับและมีการเล่นคำในจังหวะของเพลงที่สามารถสอดแทรกคำร้องได้ เนื่องด้วยครูสุกฤษา รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดการขับร้องเพลงไทยเดิมทั้งมีทักษะในการร้องเพลงลูกทุ่ง จึงได้นำมาพลิกเพลงโดยอาศัยความชำนาญในการปรับโทนเสียงขับร้องและการเล่นคำ อีกทั้งในการร้องเพลงคู่ผู้แสดงจะต้องมีโทนเสียงคล้ายคลึงกัน เพื่อให้เกิดความสมดุลในเสียงร้อง จึงต้องมีการนัดหมาย ฝึกซ้อมร่วมกันและต้องมีปฏิภาณไหวพริบที่ดี

2. การรำ : ผู้แสดงใช้กระบวนการรำการเกี่ยวของตัวพระ-ตัวนางเข้ามาสอดแทรกในบทเพลง ซึ่งใช้ท่ารำทำยีน ท่าอาย ท่าเขยคาง ท่ารัก ท่าโลม และใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยมาประกอบ ในการขับร้องจะสลับร้องผู้หญิง-ผู้ชาย โดยมีการรำที่แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือช่วงที่ 1 เป็นการใช้ท่าเดินทางนาฏศิลป์ไทยในการเริ่มต้นพบเจอระหว่างผู้ชาย-ผู้หญิง ใช้ท่าเดินหรือท่ามอง ช่วงที่ 2 คือการร้องเกี่ยวพาราสี เป็นการสลับร้องและรำตามบทร้อง และในช่วงที่ 3 จะเป็นการจับมือระหว่างตัวพระ-ตัวนางเดินเป็นวงกลมด้านหน้าเวทีและจบการรำเกี่ยวพระ-นาง โดยเข้าสู่การดำเนินการแสดงในบทบาทถัดไป ทั้งนี้ตลอดการแสดงรำเกี่ยวผู้แสดงจะรำตามบทร้องและปฏิบัติท่ารำตลอดการแสดง ซึ่งกระบวนการท่ารำเฉพาะในการรำเกี่ยวแบ่งเป็น 3 ท่า คือ 1. ทำยีนตัวนาง มือขวาทำวสะเอว มือซ้ายจับหงายชายพก เปลี่ยนเอียงพร้อมกับกระทบจังหวะ 2. ท่ามอง กำมือทั้งสองข้างลำตัว ก้าวหน้าเท้าซ้าย เปลี่ยนเอียงพร้อมกับกระทบจังหวะ 3. ท่าผายมือออกจากลำตัวหรือผายมือขึ้นไปเหนือศีรษะผู้แสดงจะโน้มตัวไปด้านหน้าอย่างชัดเจน ทั้งนี้ผู้แสดงสามารถรำเข้าหาตัวพระก่อนโดยไม่รอบทรวงของตัวเอง การรำมีการปรับเปลี่ยนเอียงและกระทบจังหวะอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความสมดุลของกระบวนการท่ารำ ซึ่งจะต้องเป็นผู้แสดงที่มีบทบาทตลอดการแสดงและสวมบทบาทตัวละครอย่างมีความรู้สึกร่วม มีลีลาและจริตของมารยาทหญิงร่วมในการแสดงทำให้ผู้แสดงคล้อยตามบทบาทของตัวละคร อีกทั้งในการรำผู้แสดงจะเป็นผู้หญิงและผู้ชายที่เป็นตัวเอกของการแสดงลูก ผู้หญิงจะอยู่ฝั่งขวา ผู้ชายจะอยู่ฝั่งซ้ายตามแบบแผนของนาฏศิลป์ไทย

3. อารมณ์และความรู้สึก : ในบทบาทการรำเกี่ยวเป็นบทบาทของตัวเอกที่มีความรู้สึกชื่นชอบหรือเกิดความรักระหว่างผู้หญิง-ผู้ชาย โดยใช้เพลงท่วงแสงทองในการสื่อความรู้สึกเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ซึ่งผู้แสดงอยู่ในช่วงอารมณ์ที่มีความสุข ใช้การเล่นหน้า แสดงความรู้สึกผ่านทางสีหน้า สายตาและรอยยิ้ม ทำให้ผู้ชมคล้อยตามบทบาทของการเกี่ยวของตัวละครพระเอก-นางเอก

4.6 บทบาทการออกตัวของตัวนาง

จุดประสงค์การใช้ : ใช้ในบทบาทการรำออกตัวด้านหน้าเวทีของตัวนาง

เรื่อง : ใช้ได้ทุกเรื่อง

ตัวละคร : ทุกบทบาทของตัวนาง

ทำนองเพลงที่ใช้ : เพลงเชิด

ผู้ถ่ายทอด : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

ผู้ได้รับการถ่ายทอด : นางสาววรรณวิภา วงวาน

อธิบายท่ารำ : ผู้วิจัยอธิบายท่ารำดังตารางต่อไปนี้

ภาพที่ 90 กระบวนท่ารำทำออกตัว 1

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
68	ทำนองดนตรี	ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาตั้งวงล่าง มือซ้ายจับสังหลัง แขนตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 91 กระบวนท่ารำทำออกตัว 2

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
69	ทำนองดนตรี	ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาจับสังหลังแขนตั้ง มือซ้ายตั้ง วงล่าง ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 92 กระบวนท่ารำทำออกตัว 3

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
70	ทำนองดนตรี	ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองจับคว่ำและคลายมือ ออกเป็นมือขวาตั้งวงบน มือซ้ายทำว สะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย	

ภาพที่ 93 กระบวนท่ารำทำออกตัว 4

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
71	ทำนองดนตรี	ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาตั้งวงบน มือซ้ายจิบหงาย ชายพก ศีรษะ : เอียงซ้าย	ชอยเท้า หันหลัง ขึ้นเตียง

ภาพที่ 94 กระบวนท่ารำทำออกตัว 5

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
72	ทำนองดนตรี	ทิศ : หลัง เท้า : เท้าขวาก้าวข้าง มือ : มือขวาตั้งวงบน มือซ้ายจับส่งหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย	ชอยเท้ามา ด้านหลัง

ภาพที่ 95 กระบวนท่ารำทำออกตัว 6

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
73	ทำนองดนตรี	ทิศ : หน้า เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางข้างลำตัวแขนตั้ง มือ ซ้ายจับคว่ำด้านหน้าระดับสายตา ศีรษะ : เอียงขวา	หมุนตัว ทางขวา ทิศหน้า แล้วนั่งเตียง

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์กระบวนการรำการรำออกตัวของตัวนาง

ลำดับที่	อธิบายท่ารำ	ความหมายของท่ารำ	หมายเหตุ
1.	เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาตั้งวงล่าง มือซ้ายจับส่งหลังแขนตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา	ท่าเดิน	
2.	เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาจับส่งหลังแขนตั้ง มือซ้ายตั้งวงล่าง ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าเดิน	
3.	เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองจับคว่ำและคลายมือออกเป็นมือ ขวาตั้งวงบน มือซ้ายท้าวสะเอว ศีรษะ : เอียงขวา	ท่าค้ำบั	
4.	เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาตั้งวงบน มือซ้าย จบหงายชายพก ศีรษะ : เอียงซ้าย	ท่าสอดสร้อยมาลา แปลง	
5.	เท้า : เหลื่อมเท้าซ้าย มือ : มือขวาวางข้างลำตัวแขนตั้ง มือซ้ายจับ คว่ำด้านหน้าระดับสายตา ศีรษะ : เอียงขวา	ท่ามอง	

1. การรำ : ผู้วิจัยได้สรุปจากการวิเคราะห์การรำออกตัวที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะของครูสุภา
รุ่งเรือง ซึ่งได้รับการถ่ายทอดกระบวนการรำจากครูระเบียบ มีสะอาด (มารดา) ในช่วงอายุ 9 ปี ต่อมา
จึงได้มีการพัฒนาการรำออกตัวมาตามลำดับจากการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางด้านการแสดงลิเกและ
ได้นำกระบวนการรำมาสร้างสรรค์เป็นกระบวนการรำออกตัวที่เป็นลักษณะเฉพาะบุคคล โดยแบ่ง
กระบวนการรำเป็น 4 ท่า ดังนี้

1. ท่าเดินที่ใช้มือเดียวในการเคลื่อนไหวในการเดิมมือ
2. ท่าค้ำนับ มือขวาตั้งวงบน มือซ้ายทำวสะเอวและก้มศีรษะลงเล็กน้อย
3. ท่าสอดสร้อยมาลาแปลง การชอยเท้าและประเท้าในการขึ้นเตียง
ก่อนการขึ้นเตียงจะก้าวเท้าหมุนรอบตัวเอง
4. ท่ามอง มือขวาวางที่หน้าขา มือซ้ายจับด้านหน้าระดับสายตา เพื่อ
เป็นสัญลักษณ์ให้กับผู้บรรเลงดนตรีเพื่อลงปีพาทย์

การรำออกตัวใช้ทำนองเพลงเชิดประกอบการรำ มีกระบวนท่ารำน้อยทำให้การแสดงเกิดความกระชับของเวลา ในกระบวนท่าที่เป็นลักษณะเฉพาะคือการขึ้นเตียง ซึ่งครูสุภณา รุ่งเรืองจะก้าวข้างเท้าขวาแล้วหันหน้าไปทิศหลังโดยไม่ทอดสายตาให้กับผู้ชมและหมุนตัวกลับมาทิศหน้า เป็นการเน้นใช้กระบวนท่ารำอย่างกระชับและชัดเจน ทั้งกตโหล่ กตเอียงเพื่อให้เห็นสรีระของร่างกายและการกระทบจังหวะที่เด่นชัด ซึ่งในปัจจุบันการรำออกตัวมีการปรับเปลี่ยนกระบวนท่ารำมาตามลำดับ เป็นการนำประสบการณ์ ความรู้พื้นฐานนำมาสร้างสรรค์และปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานที่ที่ใช้แสดงและตามบทบาทตัวละคร

2. อารมณ์และความรู้สึก : การรำออกตัวเป็นการรำเพื่อแนะนำผู้แสดงให้เป็นที่รู้จักกับผู้ชม ซึ่งจะต้องมีสีหน้า สายตาและการยิ้มที่โน้มน้าวผู้ชมให้เกิดความสนใจ ทำให้ผู้ชมคล้อยตามและจดจำในการยิ้มเป็นการส่งสัญญาณให้ผู้ชมรู้สึกสบายใจ สามารถส่งผลกระทบต่อความรู้สึกภายในได้เป็นอย่างดี

4.7 บทบาทการรำอาวุธ

4.7.1 รำดาบ

จุดประสงค์การใช้ : ใช้ในตัวละครที่มีการรำดาบเพื่อต่อสู้

เรื่อง : เรื่องที่มีบทบาทการต่อสู้ในเรื่อง

ตัวละคร : ทุกตัวละคร

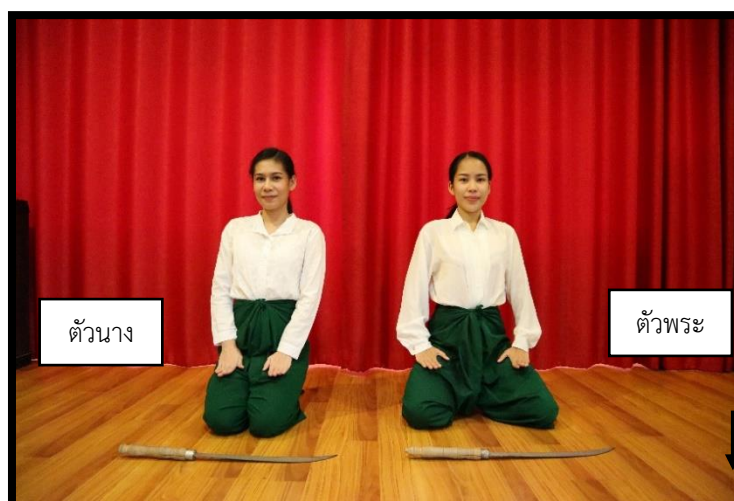
ทำนองเพลงที่ใช้ : เพลงเดิน

ผู้ถ่ายทอด : ครูสุกฤณา รุ่งเรือง

ผู้ได้รับการถ่ายทอด : นางสาววรรณวิภา วงวาน

สาเหตุที่เลือกกระบวนการรำนี้ : เป็นการรำพื้นฐานของการแสดงลิเกและได้รับการถ่ายทอดจากมารดา ครูอาจารย์ด้านลิเกและนาฏศิลป์ไทย การเป็นครูที่กล้าจ๋านนำมาปรับใช้สร้างสรรค์เป็นการรำทวนในลักษณะเฉพาะ

อธิบายท่ารำ : ผู้วิจัยอธิบายท่ารำดังตารางต่อไปนี้

ภาพที่ 96 กระบวนท่ารำการรำดาบ 1

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
74	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพบุตร มือ : มือทั้งสองวางที่หน้าขา ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพธิดา มือ : มือทั้งสองวางที่หน้าขา ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 97 กระบวนทำรำการรำดาบ 2

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

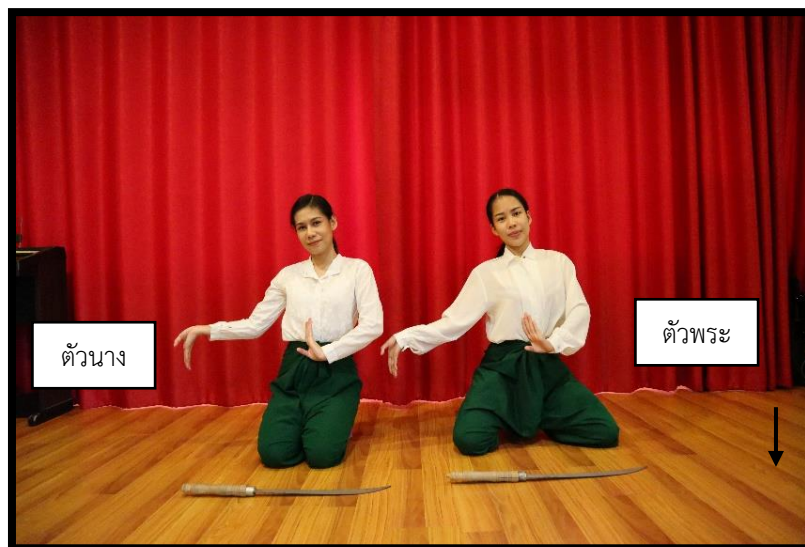
ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
75	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพบุตร มือ : มือทั้งสองประนมมือไหว้ นิ้วโป้ง จรดแง่ศีรษะ ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพธิดา มือ : มือทั้งสองประนมมือไหว้ นิ้วโป้ง จรดแง่ศีรษะ ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 98 กระบวนท่ารำการรำดาบ 3

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
76	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพบุตร มือ : มือทั้งสองประนมที่อก ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพธิดา มือ : มือทั้งสองประนมที่อก ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 99 กระบวนท่ารำการรำดาบ 4

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
77	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพบุตร มือ : มือขวาตั้งวงแขนปลายนิ้วลงพื้นข้าง ลำตัวระดับเอว มือซ้ายตั้งวงล่าง ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพธิดา มือ : มือขวาตั้งวงแขนปลายนิ้วลงพื้นข้าง ลำตัวระดับเอว มือซ้ายตั้งวงล่าง ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 100 กระบวนท่ารำการรำดาบ 5

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

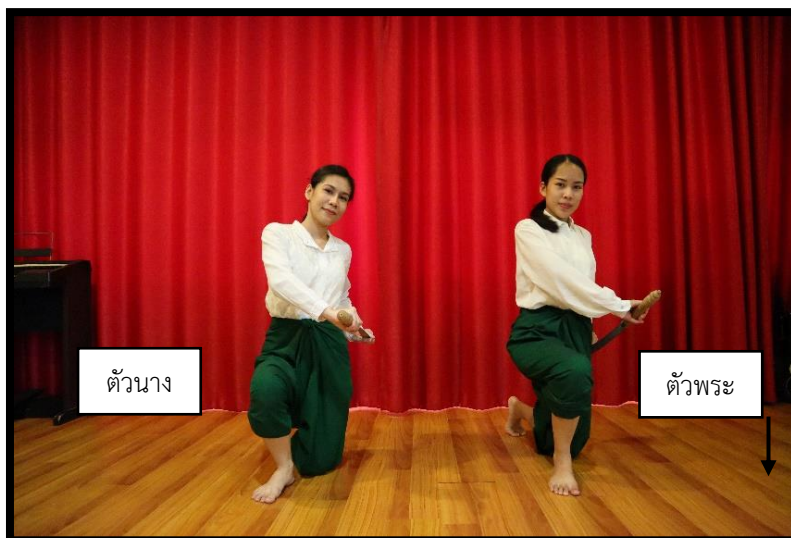
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
78	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพบุตร มือ : มือขวาหยิบดาบด้านหน้าที่วางไว้ มือซ้ายจับหงายชายพก ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : นั่งท่าเทพธิดา มือ : มือขวาหยิบดาบด้านหน้าที่วางไว้ มือซ้ายจับหงายชายพก ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 101 กระบวนท่ารำการรำดาบ 6

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
79	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ</p> <p>ทิศ : หน้า</p> <p>เท้า : นั่งท่าเทพบุตร</p> <p>มือ : มือขวาควงดาบระดับศีรษะ มือ</p> <p>ซ้ายจับหงายชายพก</p> <p>ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง</p> <p>ทิศ : หน้า</p> <p>เท้า : นั่งท่าเทพธิดา</p> <p>มือ : มือขวาควงดาบระดับศีรษะ มือ</p> <p>ซ้ายจับหงายชายพก</p> <p>ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 102 กระบวนท่ารำการรำดาบ 7

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วจวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
80	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : ตั้งเข่าขวาขึ้น มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : ตั้งเข่าขวาขึ้น มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 103 กระบวนท่ารำการรำดาบ 8

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
81	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : ยกเท้าขวา มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หน้า เท้า : ยกเท้าขวา มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 104 กระบวนท่ารำการรำดาบ 9

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
82	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ซ้าย เท้า : ยกเท้าซ้าย มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง ทิศ : ขวา เท้า : ยกเท้าซ้าย มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงขวา</p>	<p>ก้าวเท้าขวา ซ้าย ขวา ซ้าย ยก</p>

ภาพที่ 105 กระบวนท่ารำการรำดาบ 10

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
83	ทำนองดนตรี	ตัวพระ ทิศ : หลัง เท้า : ยกเท้าขวา มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : หลัง เท้า : ยกเท้าขวา มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย	ก้าวเท้าซ้าย ขวา ซ้าย ขวา ยก

ภาพที่ 106 กระบวนทำรำการรำดาบ 11

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
84	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ขวา เท้า : ยกเท้าซ้าย มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง ทิศ : ซ้าย เท้า : ยกเท้าซ้าย มือ : มือขวาจับที่ด้ามดาบทางเอวซ้าย มือซ้ายทำวสะเอว ศีรษะ : เอียงขวา</p>	ก้าวเท้าขวา ซ้าย ขวา ซ้ายยก

ภาพที่ 107 กระบวนทำรำการรำดาบ 12

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
85	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ขวา เท้า : ยกเท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบในระดับตั้งวงบน มือซ้ายจับหงายชายพก ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : ซ้าย เท้า : ยกเท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบในระดับตั้งวงบน มือซ้ายจับหงายชายพก ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 108 กระบวนท่ารำการรำดาบ 13

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
86	ทำนองดนตรี	ตัวพระ ทิศ : ขวา เท้า : ยกเท้าขวา มือ : มือขวาถือดาบข้างหน้าระดับเอว มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย ตัวนาง ทิศ : ซ้าย เท้า : ยกเท้าขวา มือ : มือขวาถือดาบข้างหน้าระดับเอว มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย	- ก้าวเท้าซ้าย ขวา ซ้าย ขวา ยกเท้า - ควางดาบ ในขณะ เปลี่ยนท่ารำ

ภาพที่ 109 กระบวนท่ารำการรำดาบ 14

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
89	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : ยกเท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบในระดับตั้งวงบน มือซ้ายจับหงายชายพก ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หลัง เท้า : ยกเท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบในระดับตั้งวงบน มือซ้ายจับหงายชายพก ศีรษะ : เอียงขวา</p>	<p>ควงดาบ ในขณะ เปลี่ยนท่ารำ</p>

ภาพที่ 110 กระบวนท่ารำการรำดาบ 15

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จวงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
90	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ</p> <p>ทิศ : หน้า</p> <p>เท้า : ยืนผสมเท้า</p> <p>มือ : มือขวาถือดาบตั้งวงกลาง มือซ้ายตั้งวงบน</p> <p>ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง</p> <p>ทิศ : : หลัง</p> <p>เท้า : ยืนผสมเท้า</p> <p>มือ : มือขวาถือดาบตั้งวงกลาง มือซ้ายตั้งวงบน</p> <p>ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>- มือขวาควางดาบ</p> <p>- หักหน้าเข้าหาคู่และเขย่งเท้าตามจังหวะเดินตามเข็มนาฬิกา</p>

ภาพที่ 111 กระบวนท่ารำการรำดาบ 16

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
91	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ขวา เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาถือดาบระดับตั้งวงกลาง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาถือดาบระดับตั้งวงกลาง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	<p>-เขย่งเท้าสลับที่กัน -มือขวาควงดาบตามจังหวะก้าว</p>

ภาพที่ 112 กระบวนท่ารำการรำดาบ 17

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
90	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาถือดาบระดับตั้งวงกลาง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : หลัง เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาถือดาบระดับตั้งวงกลาง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>-เท้าสลับที่กัน -มือขวาควงดาบตาม จิ้งหะก้าว</p>

ภาพที่ 113 กระบวนท่ารำการรำดาบ 18

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

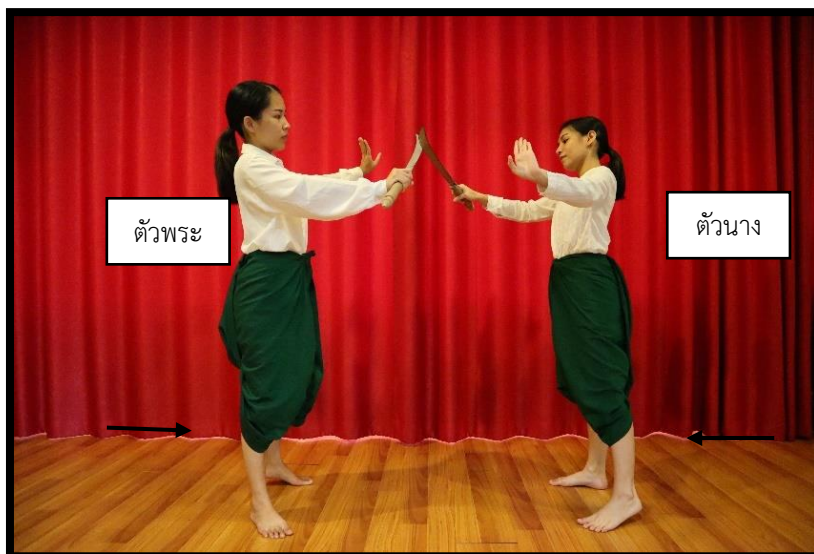
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
91	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ซ้าย เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับ สายตา มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : ขวา เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับ สายตา มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 114 กระบวนท่ารำการรำดาบ 19

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
92	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ซ้าย เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าขวา มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับ สายตา มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง ทิศ : ขวา เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าขวา มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับ สายตา มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 115 กระบวนท่ารำการรำดาบ 20

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

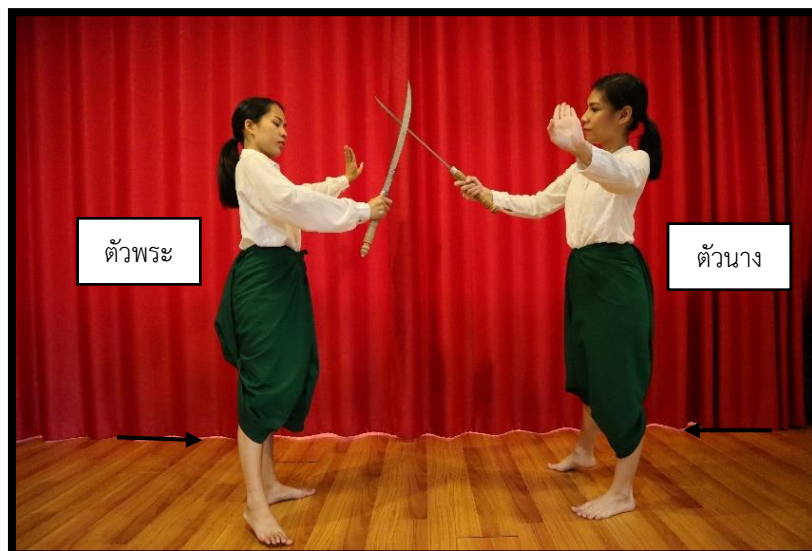
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
93	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ซ้าย เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับเอว มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : ขวา เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับเอว มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 116 กระบวนท่ารำการรำดาบ 21

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
94	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ซ้าย เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าขวา มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับเอว มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง ทิศ : ขวา เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าขวา มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับเอว มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 117 กระบวนท่ารำการรำดาบ 22

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
95	ทำนองดนตรี	<p>ตัวพระ ทิศ : ซ้าย เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับ สายตา มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง ทิศ : ขวา เท้า : ยืนตรงทิ้งน้ำหนักตัวไปที่เท้าซ้าย มือ : มือขวาถือดาบด้านหน้าระดับ สายตา มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

จากการศึกษาพบว่า การรำดาบเป็นการรำประเภทรำคู่ที่มีการสลับทันในการต่อสู้ ในลักษณะเป็นวงกลม มีการปรับเปลี่ยนทิศทางจนจบการแสดง โดยได้มีการแบ่งสัญลักษณ์

ทิศทางออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- คือสัญลักษณ์ของ วงกลม
- ◡ คือสัญลักษณ์ของ ครึ่งวงกลม
- ↓ คือสัญลักษณ์ของ ทิศหน้า
- ↑ คือสัญลักษณ์ของ ทิศหลัง
- คือสัญลักษณ์ของ ทิศขวา
- ← คือสัญลักษณ์ของ ทิศซ้าย

ตารางที่ 10 วิเคราะห์กระบวนการรำดาบ

ลำดับที่	หัวข้อ	ช่วงที่ 1	ช่วงที่ 2	ช่วงที่ 3
1.	ท่าไหว้ครู	ท่านั่ง		
		ท่าถวายบังคม		
		ท่าหยิบดาบ		
		ท่าเหน็บดาบ		
2.	ท่ามองเชิง		ท่ามอง	
	ผู้ต่อสู้		ท่าควงดาบ	
3.	ท่าต่อสู้			ท่าฟันดาบด้านบน
				ท่าฟันดาบด้านล่าง

1. การรำ : จากการวิเคราะห์การรำดาบสรุปได้ว่า เป็นลักษณะการรำประเภทของการรำคู่ ผู้แสดงจะแสดงได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิงตามโอกาสในการแสดง ใช้ทำนองเพลงเดิน หมั่นฝึกฝน ฝึกซ้อม และนับจังหวะในการรำอย่างชัดเจน ทั้งนี้ครูสุกฤมา รุ่งเรืองได้นำประสบการณ์และได้รับการถ่ายทอด การรำจากครู อาจารย์ทางด้านลิเกและนาฏศิลป์ไทยนำมาสร้างสรรค์เป็นกระบวนการรำดาบ ได้แบ่งการแสดงออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 คือการไหว้ครู เริ่มต้นจากท่านั่ง ท่าไหว้และท่าเหินบดาบไว้ข้างลำตัว เป็นการรำอวดฝีมือก่อนการต่อสู้

ช่วงที่ 2 คือการมองเชิงผู้ต่อสู้ จะใช้กระบวนท่ารำที่แข็งแรง กระฉับกระเฉง ใช้สีหน้าและบุคลิกน่าเกรงขาม เพื่อให้คู่ต่อสู้หวั่นเกรง

ช่วงที่ 3 คือการต่อสู้เพื่อชัยชนะ

การรำดาบจะต้องมีการฝึกหัดและฝึกฝนอย่างเคร่งครัด ซึ่งมีจังหวะการต่อสู้ คือการตีบน บน ล่าง ล่าง ล่าง บนในการตีจะใช้ข้อมือในการกำหนดทิศทางของดาบคือการตีหางข้อมือหรือตีพลิกข้อมือ ขณะต่อสู้มีการสลับเปลี่ยนทิศทาง ซึ่งจะมีการใช้กระบวนท่ารำท่าควงดาบในการเคลื่อนไหวร่างกาย อีกทั้งในการรำดาบเป็นศิลปะการต่อสู้ที่จะต้องมีความคล่องแคล่วว่องไวและตัดสินใจเด็ดขาด ซึ่งผู้แสดงจะมีบุคลิกที่สง่างาม น่าเกรงขาม โดยมีกระบวนท่ารำของการนั่ง การยืน การเดิน เพื่อสื่อถึงความคล่องแคล่ว ทะมัดทะแมงของผู้แสดง ทั้งใช้ทำนองดนตรีในการกระตุ้นเพื่อให้เกิดความฮึกเหิม

2. อารมณ์และความรู้สึก : การรำดาบเป็นการแสดงความรู้สึกผ่านทางสีหน้า สายตา และกระบวนท่ารำ ซึ่งต้องมีสายตาที่สะท้อนความรู้สึก ว่องไว มองผู้ต่อสู้และที่ทักษะ สมารถกับตัว

4.7.2 กระบวนท่ารำการรำทวน

จุดประสงค์การใช้ : ใช้ในบทบาทการรำออกแสดงหน้าเวทีของตัวนาง

เรื่อง : เรื่องที่มีบทบาทการต่อสู้ในเรื่อง

ตัวละคร : ทุกตัวละคร

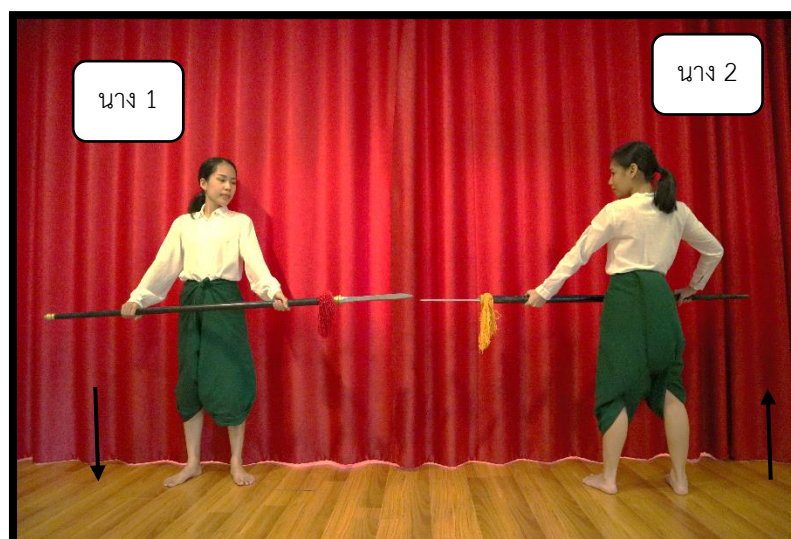
ทำนองเพลงที่ใช้ : เพลงเดิน

ผู้ถ่ายทอด : ครูสุกัญญา รุ่งเรือง

ผู้ได้รับการถ่ายทอด : นางสาววรรณวิภา วงวาน

สาเหตุที่เลือกกระบวนท่ารำนี้ : เป็นการรำขั้นสูงและได้รับการถ่ายทอดจากมารดา ครูอาจารย์ด้านลีเกและนาฏศิลป์ไทย การเป็นครูพักลักจำนำมาปรับใช้สร้างสรรค์เป็นการรำทวนในลักษณะเฉพาะ

อธิบายท่ารำ : ผู้วิจัยอธิบายท่ารำดังตารางต่อไปนี้

ภาพที่ 118 กระบวนทำรำการรำทวน 1

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

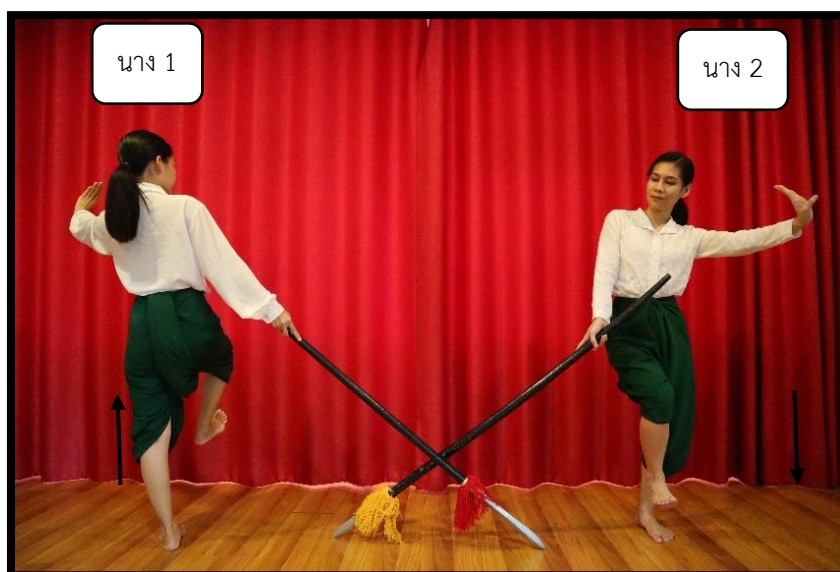
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
96	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หน้า เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หลัง เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 119 กระบวนท่ารำกรรำทวน 2

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

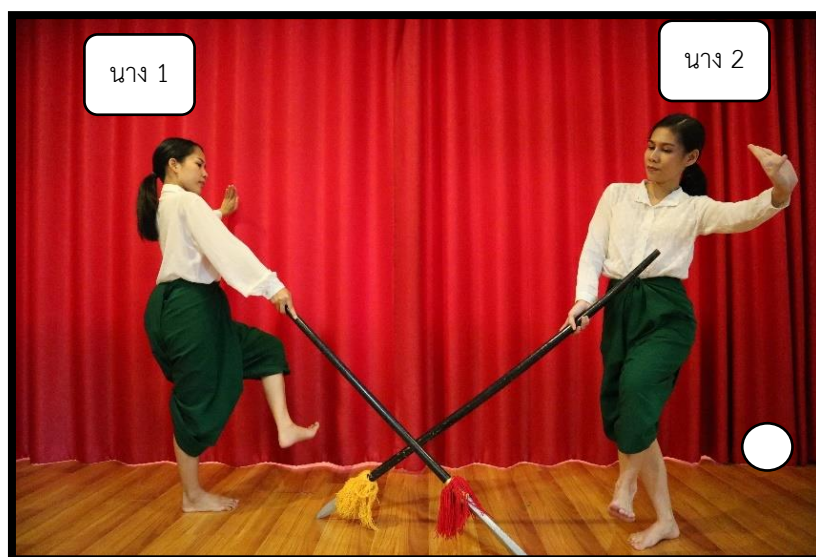
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
97	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หน้า เท้า : ก้าวหน้าเท้าขวา มือ : มือขวานำทวนวนรอบศีรษะ มือซ้ายตั้งวงกลาง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หลัง เท้า : ก้าวหน้าเท้าขวา มือ : มือขวานำทวนวนรอบศีรษะ มือซ้ายตั้งวงกลาง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	หมุนตัว ครึ่งรอบ

ภาพที่ 120 กระบวนท่ารำการรำทวน 3

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

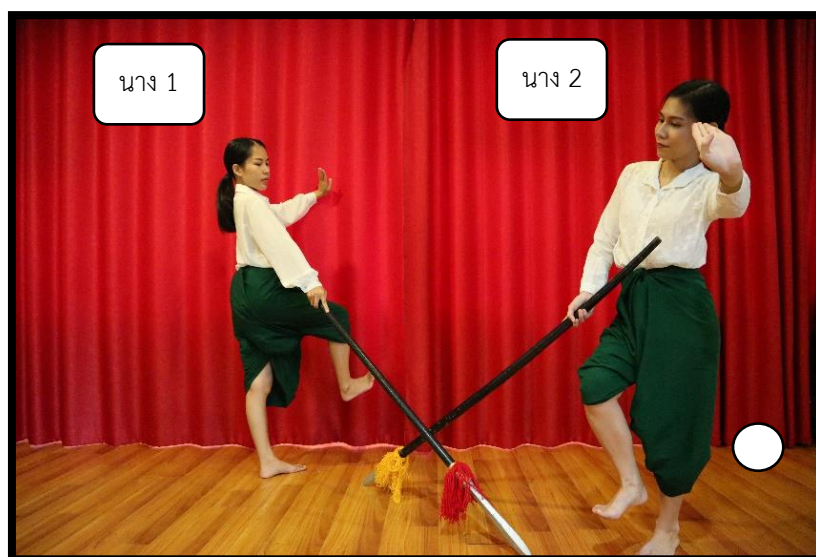
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
98	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หลัง เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง พื้น มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หน้า เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง พื้น มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 121 กระบวนท่ารำการรำทวน 4

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
99	ทำนองดนตรี	ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : ประเท้าซ้าย มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง ฟัน มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : ประเท้าซ้าย มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง ฟัน มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา	

ภาพที่ 122 กระบวนท่ารำการรำทวน 5

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
100	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง พื้น มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง พื้น มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 123 กระบวนท่ารำการรำทวน 6
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

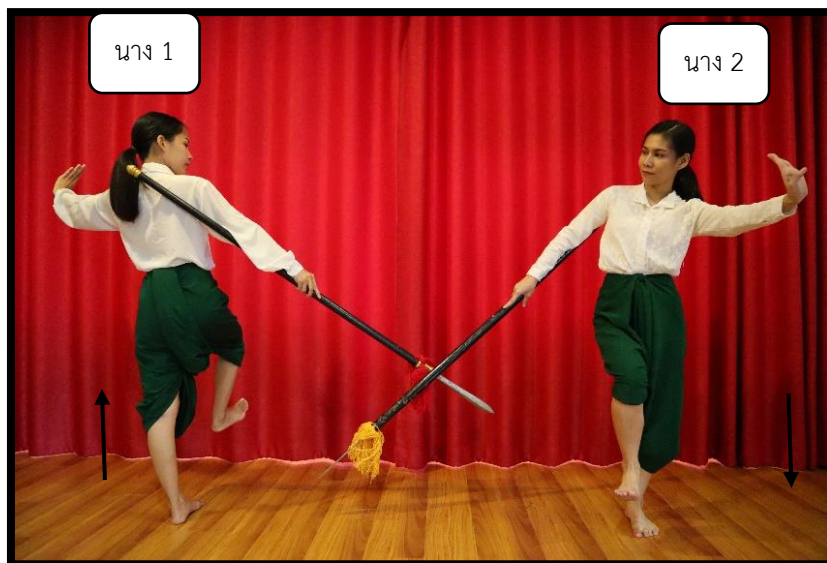
ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
101	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หลัง เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง พื้น มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง พื้น มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 124 กระบวนท่ารำกรรรำทวน 7

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
102	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง ฟัน มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือขวาถือทวนแทงปลายทวนลง ฟัน มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 125 กระบวนท่ารำการรำทวน 8

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
103	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หลัง เท้า : ประทับขา มือ : มือขวาถือทวนตีทวนหลังมือ มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หน้า เท้า : ประทับขา มือ : มือขวาถือทวนตีทวนหลังมือ มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 126 กระบวนท่ารำการรำทวน 9

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วังวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
104	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวนกระทบกันระดับ ศีรษะ</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวนกระทบกันระดับ ศีรษะ</p> <p>ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>หมุนรอบ ๆ ตัวเอง 1 รอบ</p>

ภาพที่ 127 กระบวนท่ารำการรำทวน 10

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

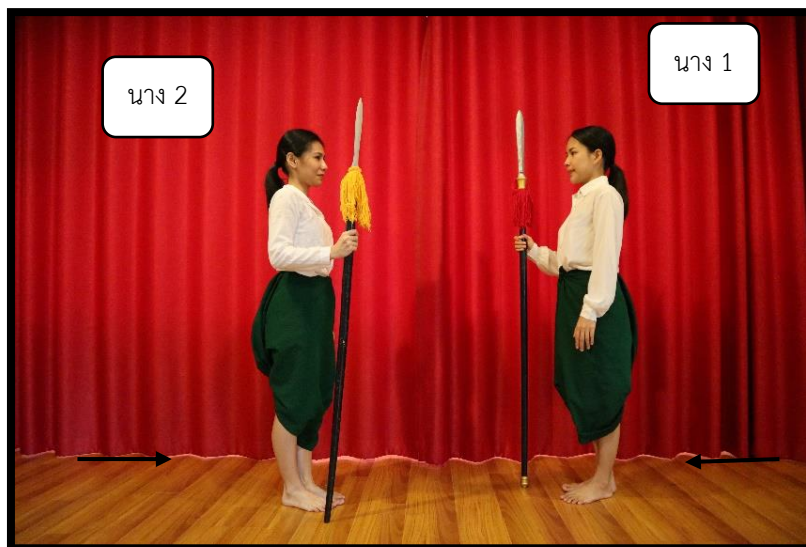
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
105	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : :หลัง เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอว แขนทั้งสองตั้ง</p> <p>ศิระษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอว แขนทั้งสองตั้ง</p> <p>ศิระษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 128 กระบวนท่ารำการรำทวน 11

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จงวาน

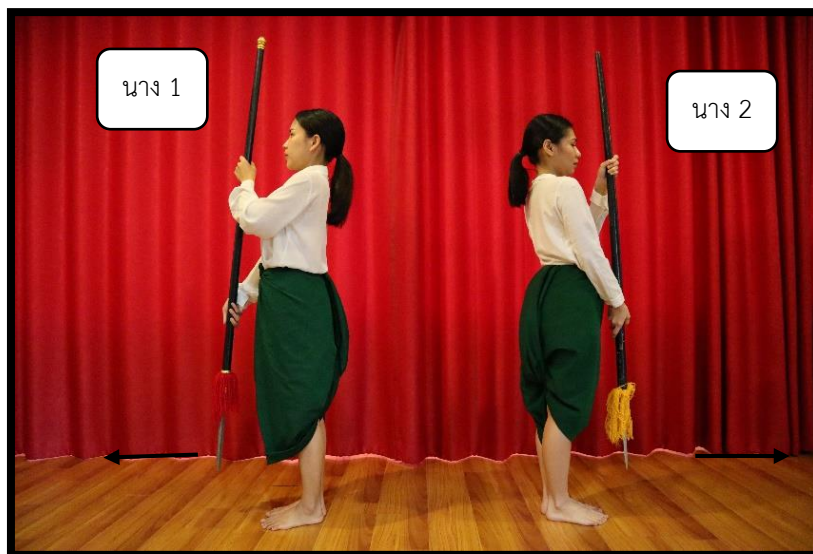
ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
106	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอว แขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หลัง เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอว แขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 129 กระบวนท่ารำการรำทวน 12

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

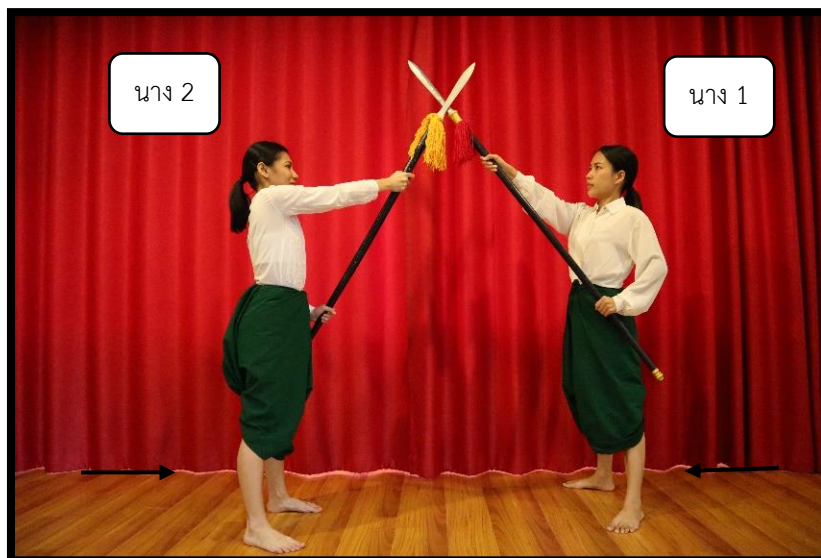
ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
107	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือขวาถือทวนด้านหน้า นำปลายทวนขึ้นด้านบน มือซ้ายแนบลำตัว ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือขวาถือทวนด้านหน้า นำปลายทวนขึ้นด้านบน มือซ้ายแนบลำตัว ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 130 กระบวนท่ารำการรำทวน 13

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
108	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ซอยเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนด้านหน้า ทั้งปลายทวนลงพื้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ซอยเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนด้านหน้า ทั้งปลายทวนลงพื้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	<p>ซอยเท้า สลับที่กัน</p>

ภาพที่ 131 กระบวนท่ารำการรำทวน 14

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

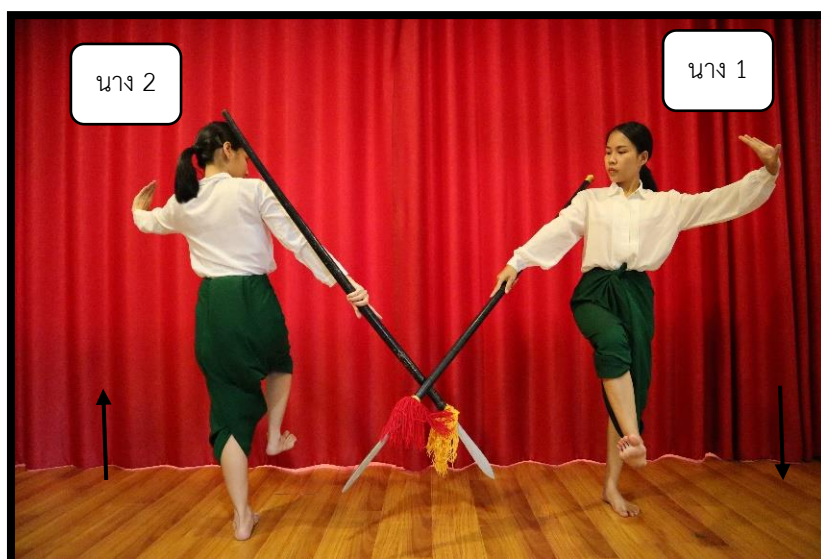
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
109	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	ชอยเท้า สลับที่กัน

ภาพที่ 132 กระบวนท่ารำการรำทวน 15

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
110	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1</p> <p>ทิศ : ขวา</p> <p>เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง</p> <p>มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน</p> <p>ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก</p> <p>ด้านหลัง</p> <p>ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2</p> <p>ทิศ : ซ้าย</p> <p>เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง</p> <p>มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน</p> <p>ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก</p> <p>ด้านหลัง</p> <p>ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>วนทวนมา</p> <p>ทางขวา</p> <p>ลง</p> <p>ด้าน</p> <p>ล่าง</p> <p>และยกขึ้น</p> <p>กระทบกัน</p>

ภาพที่ 133 กระบวนท่ารำการรำทวน 16

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
111	ทำนองดนตรี	ตัวนาง 1 ทิศ : หน้า เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา ตัวนาง 2 ทิศ : หลัง เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา	หมุนรอบ ตัวเอง 1 รอบ

ภาพที่ 134 กระบวนท่ารำการรำทวน 17

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
112	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 135 กระบวนท่ารำการรำทวน 18

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
113	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>วนทวนมา ทางขวา ด้านล่างและ ยกขึ้นกระทบ กัน</p>

ภาพที่ 136 กระบวนท่ารำการรำทวน 19

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
114	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	หมุนรอบ ตัวเอง 1 รอบ

ภาพที่ 137 กระบวนท่ารำการรำทวน 20

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วจวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
115	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 138 กระบวนทำรำการรำทวน 21

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

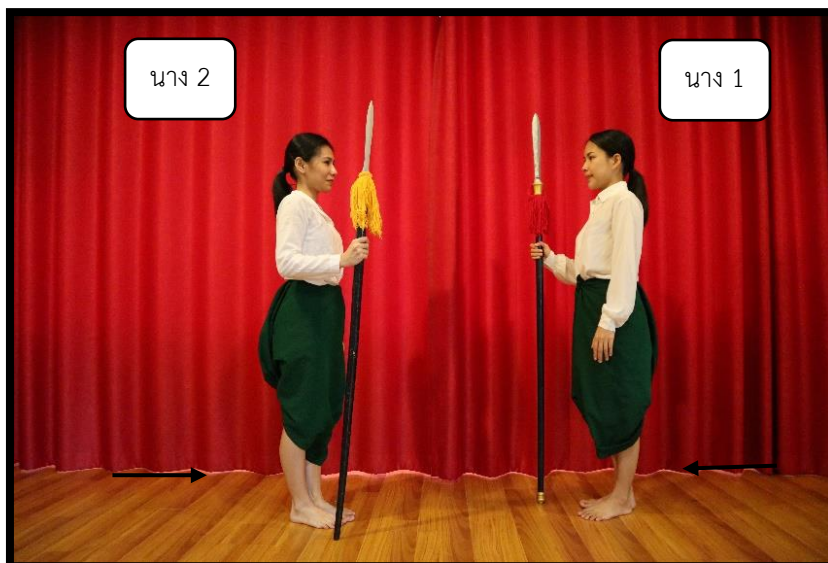
ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
116	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 139 กระบวนท่ารำการรำทวน 22

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

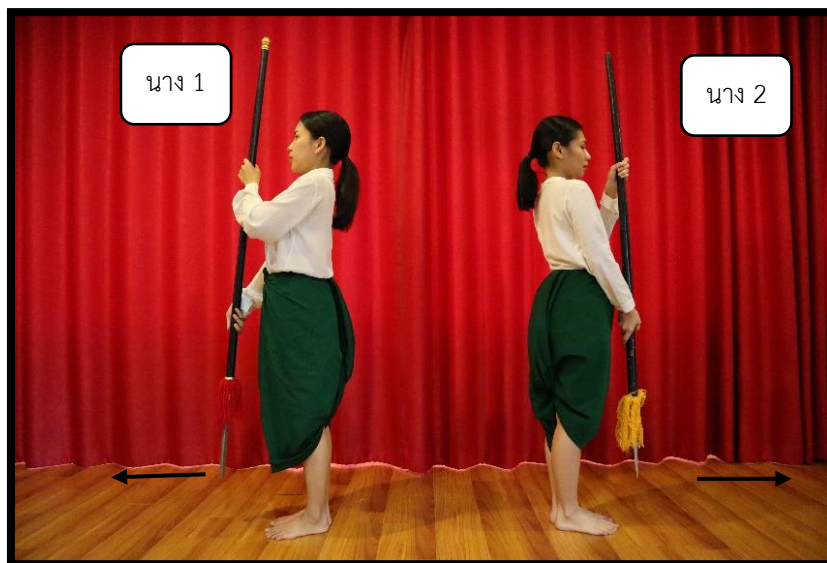
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
117	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หลัง เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 140 กระบวนท่ารำการรำทวน 23

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

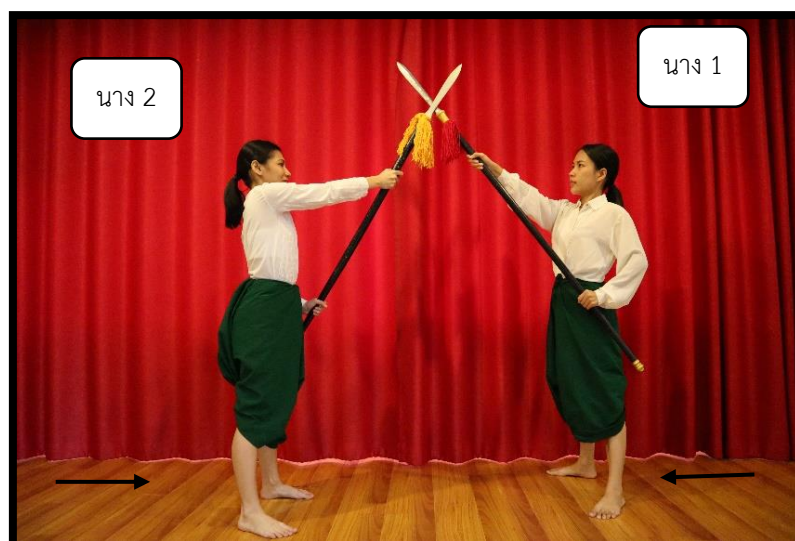
ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
118	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือขวาถือทวนด้านหน้า นำปลายทวนขึ้นด้านบน มือซ้ายแนบลำตัว ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือขวาถือทวนด้านหน้า นำปลายทวนขึ้นด้านบน มือซ้ายแนบลำตัว ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 141 กระบวนท่ารำการรำทวน 24

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
119	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ซอยเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนด้านหน้า ทิ้งปลายทวนลงพื้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ซอยเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนด้านหน้า ทิ้งปลายทวนลงพื้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	<p>ซอยเท้า สลับที่กัน</p>

ภาพที่ 142 กระบวนท่ารำการรำทวน 25

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
120	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 143 กระบวนทำรำการรำทวน 26

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
121	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าขวาไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 144 กระบวนทำรำการรำทวน 27

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
122	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนล่างโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 145 กระบวนทำรำการรำทวน 28

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
123	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าขวาไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 146 กระบวนทำรำการรำทวน 29

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
125	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 147 กระบวนทำรำการรำทวน 30

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
125	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	วนทวนมา ทางขวา ลง ด้านล่าง และยกขึ้น กระทบกัน

ภาพที่ 148 กระบวนท่ารำการรำทวน 31

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
127	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	หมุนรอบ ตัวเอง 1 รอบ

ภาพที่ 149 กระบวนท่ารำการรำทวน 32

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

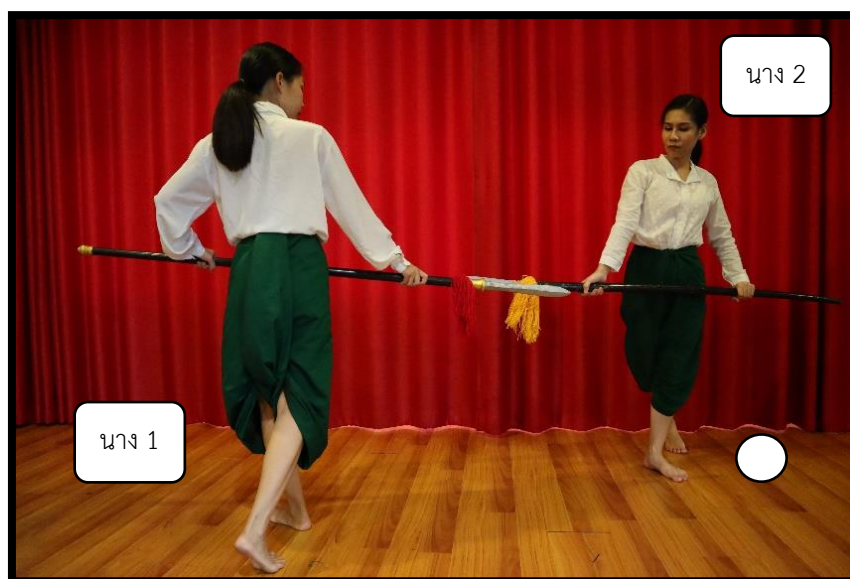
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
127	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 150 กระบวนท่ารำการรำทวน 33

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
128	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p>	เดินสลับที่กัน

ภาพที่ 151 กระบวนท่ารำการรำทวน 34

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
129	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	เดินกลับมาที่ตมอง

ภาพที่ 152 กระบวนท่ารำการรำทวน 35

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
130	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 153 กระบวนท่ารำการรำทวน 36

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
131	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าขวาไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 154 กระบวนทำรำการรำทวน 37

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
132	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนล่างโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 155 กระบวนท่ารำการรำทวน 38

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
133	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าขวาไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 156 กระบวนท่ารำการรำทวน 39

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
134	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 157 กระบวนทำรำการรำทวน 40
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
135	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>วนทวนมา ทางขวา ด้านล่าง และยกขึ้น กระทบกัน</p>

ภาพที่ 158 กระบวนท่ารำการรำทวน 41

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
136	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หน้า เท้า : ประทับขา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หลัง เท้า : ประทับขา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	<p>หมุนรอบ ตัวเอง 1 รอบ</p>

ภาพที่ 159 กระบวนท่ารำการรำทวน 42

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
137	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 160 กระบวนท่ารำการรำทวน 43

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

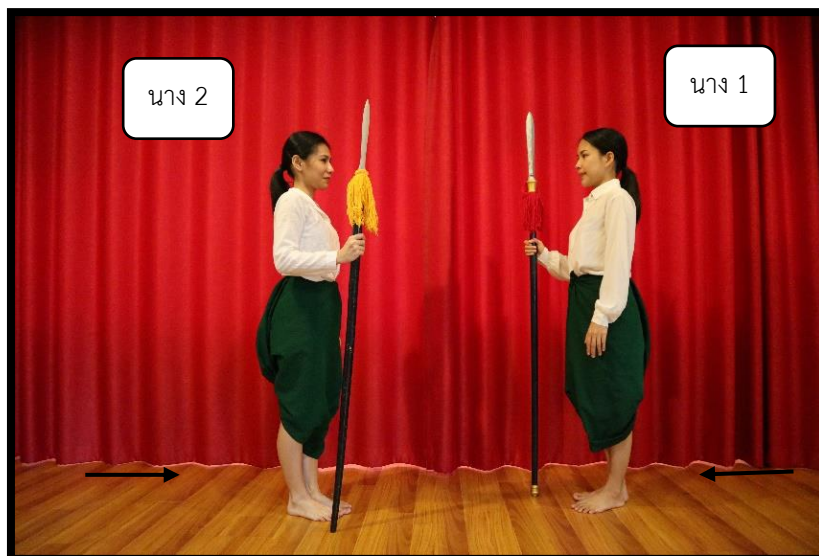
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
138	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง</p> <p>ศิระษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง</p> <p>ศิระษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 161 กระบวนทำรำการรำทวน 44

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จงวาน

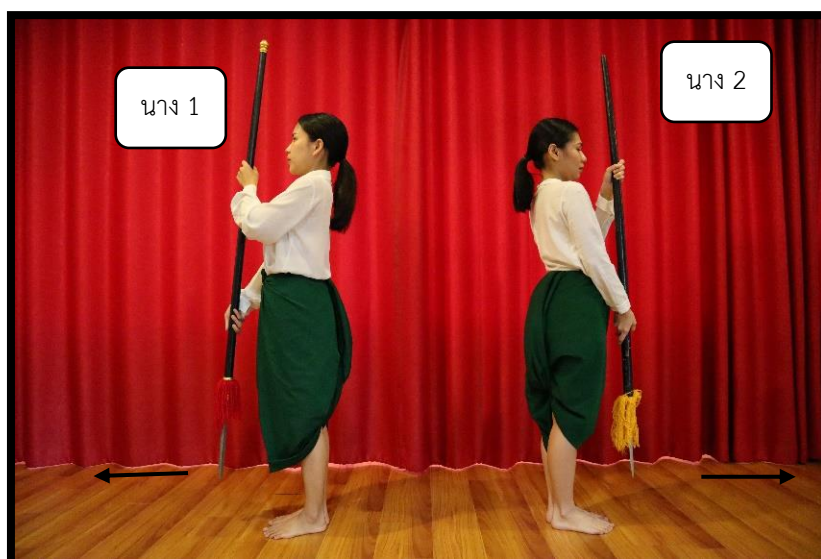
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
139	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หน้า เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หลัง เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 162 กระบวนท่ารำการรำทวน 45

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

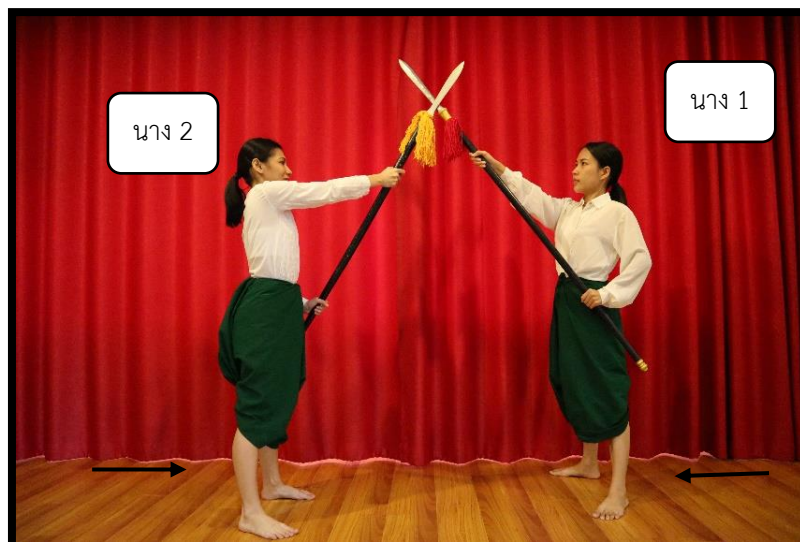
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
140	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือขวาถือทวนด้านหน้า นำปลายทวนขึ้นด้านบน มือซ้ายแนบลำตัว ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือขวาถือทวนด้านหน้า นำปลายทวนขึ้นด้านบน มือซ้ายแนบลำตัว ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 163 กระบวนท่ารำการรำทวน 46

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

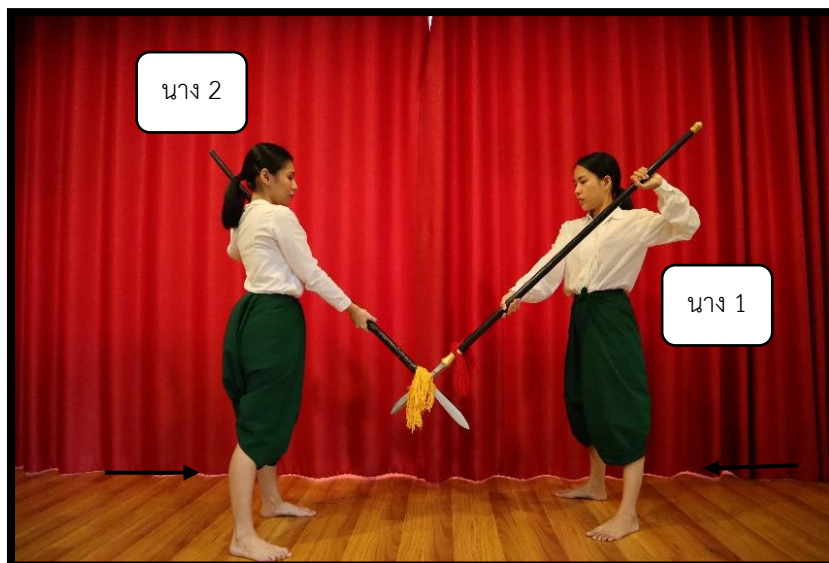
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
141	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ซอยเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนด้านหน้า ทิ้งปลายทวนลงพื้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ซอยเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนด้านหน้า ทิ้งปลายทวนลงพื้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	ซอยเท้า สลับที่กัน

ภาพที่ 164 กระบวนท่ารำการรำทวน 47

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

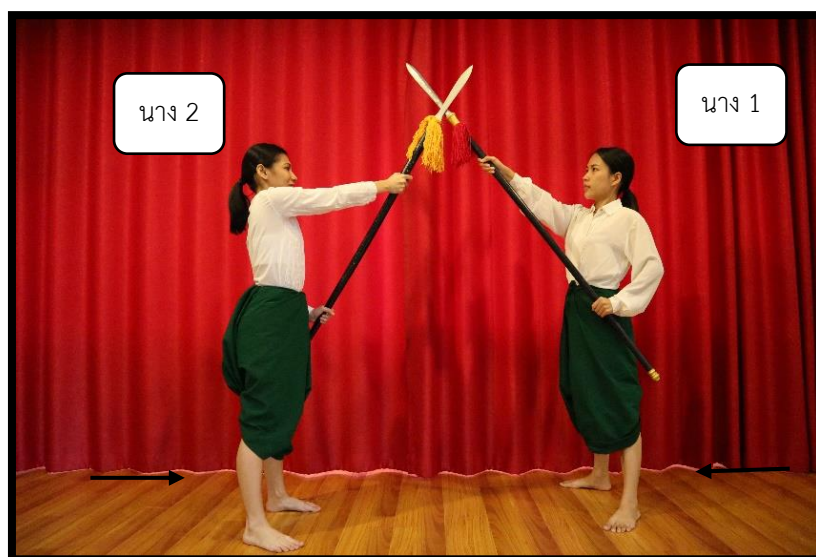
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
142	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	ซอยเท้า สลับที่กัน

ภาพที่ 165 กระบวนทำรำการรำทวน 48

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
143	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิวศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ปลายทวน ศิวระ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิวศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ปลายทวน ศิวระ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 166 กระบวนทำรำการรำทวน 49

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
144	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 167 กระบวนทำรำการรำทวน 50

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

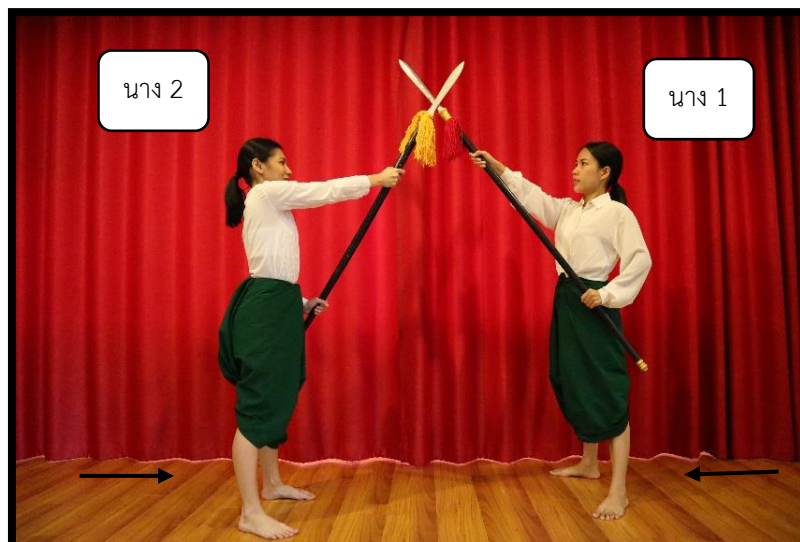
ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
145	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	วนทวนมา ทางขวา ลง ด้านล่าง และยกขึ้น กระทบกัน

ภาพที่ 168 กระบวนท่ารำการรำทวน 51

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
146	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หน้า เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หลัง เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	<p>หมุนรอบ ตัวเอง 1 รอบ</p>

ภาพที่ 169 กระบวนท่ารำการรำทวน 52

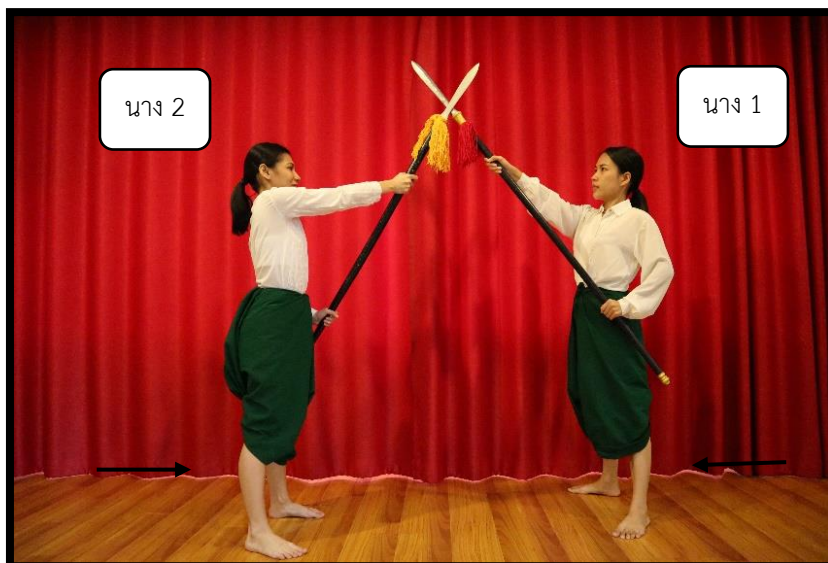
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วังวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
147	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>วนทวนมา ทางขวา ลง ด้านล่าง และยกขึ้น กระทบกัน</p>

ภาพที่ 170 กระบวนท่ารำการรำทวน 53
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
148	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 171 กระบวนท่ารำการรำทวน 54

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
149	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 172 กระบวนทำรำการรำทวน 55

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
150	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>วนทวนมา ทางขวา ทางด้านล่าง และยกขึ้น กระทบกัน</p>

ภาพที่ 173 กระบวนท่ารำการรำทวน 56

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
151	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	<p>หมุนรอบ ตัวเอง 1 รอบ</p>

ภาพที่ 174 กระบวนทำรำการรำทวน 57

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
152	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หลัง เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หน้า เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>วนทวนมา ทางขวา ลง ด้านล่าง และยกขึ้น กระทบกัน</p>

ภาพที่ 175 กระบวนท่ารำการรำทวน 58

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จงวาน

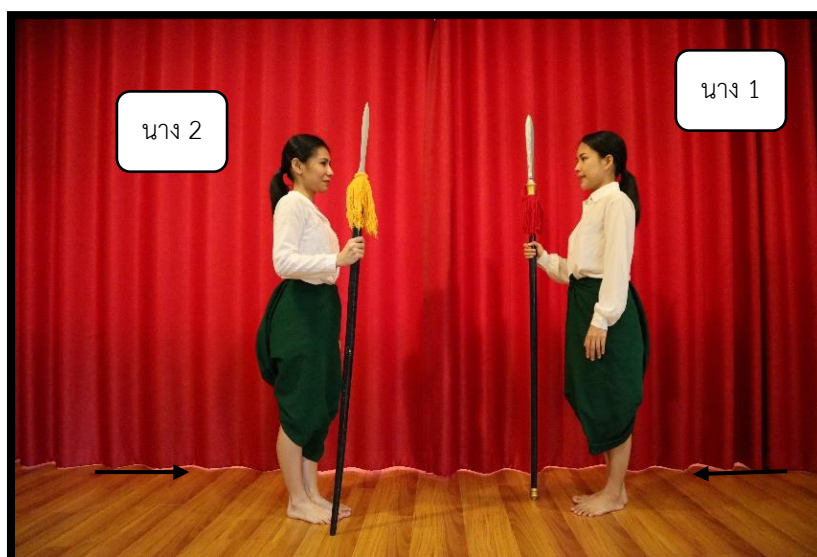
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
153	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หลัง เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 176 กระบวนท่ารำการรำทวน 59

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

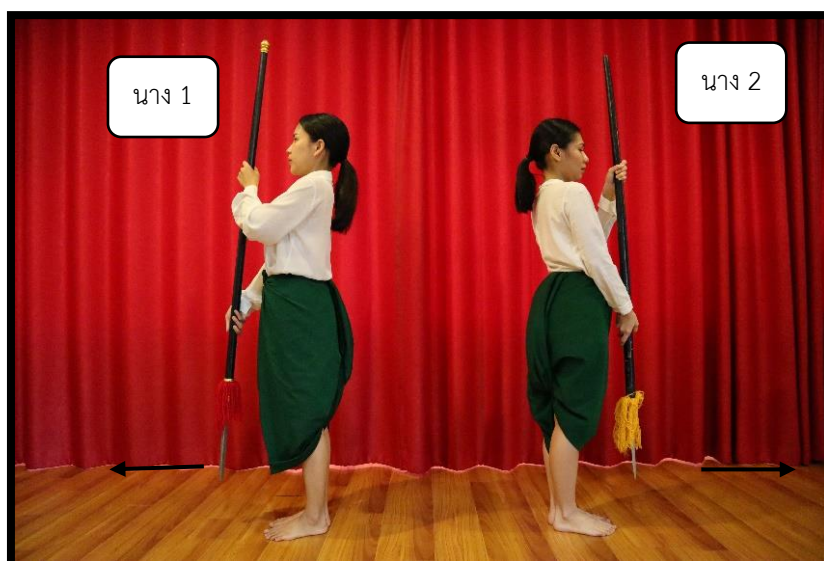
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
154	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 177 กระบวนท่ารำการรำทวน 60

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
155	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือขวาถือทวนด้านหน้า นำปลายทวนขึ้นด้านบน มือซ้ายแนบลำตัว ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ยืนผสมเท้า มือ : มือขวาถือทวนด้านหน้า นำปลายทวนขึ้นด้านบน มือซ้ายแนบลำตัว ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 178 กระบวนท่ารำการรำทวน 61

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

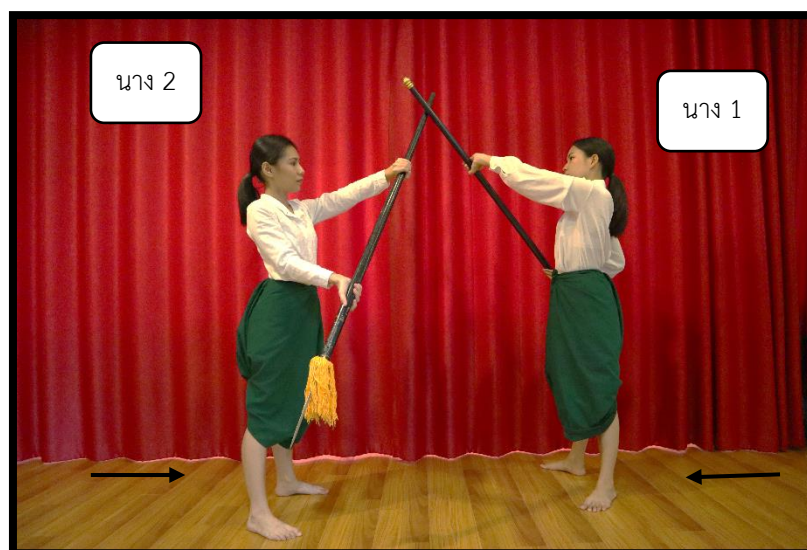
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
156	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ซอยเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนด้านหน้า ทั้งปลายทวนลงพื้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ซอยเท้า มือ : มือทั้งสองถือทวนด้านหน้า ทั้งปลายทวนลงพื้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	ซอยเท้า สลับที่กัน

ภาพที่ 179 กระบวนทำรำการรำทวน 62

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
157	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 180 กระบวนทำรำการรำทวน 63

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

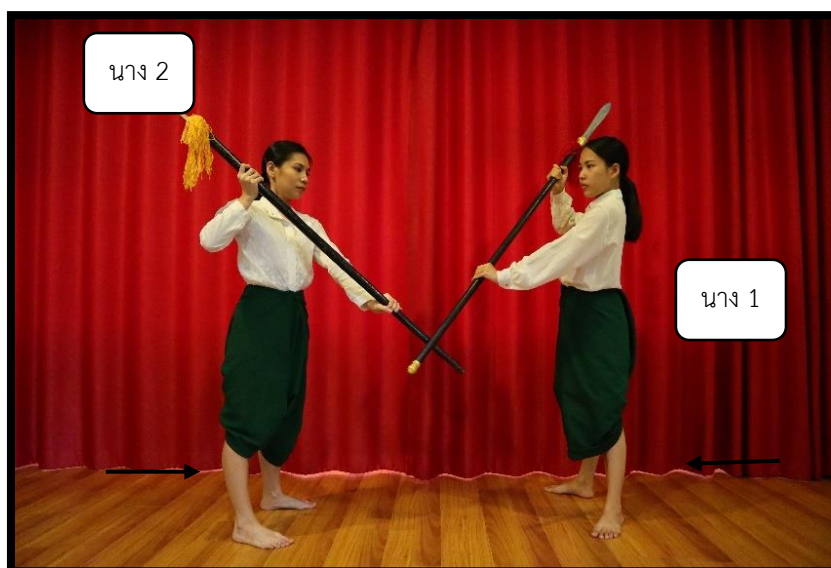
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
158	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าขวาไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 181 กระบวนท่ารำการรำทวน 64

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
159	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนล่างโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 182 กระบวนท่ารำการรำทวน 65
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
160	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าขวาไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านล่างโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 183 กระบวนท่ารำการรำทวน 66

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วรวาน

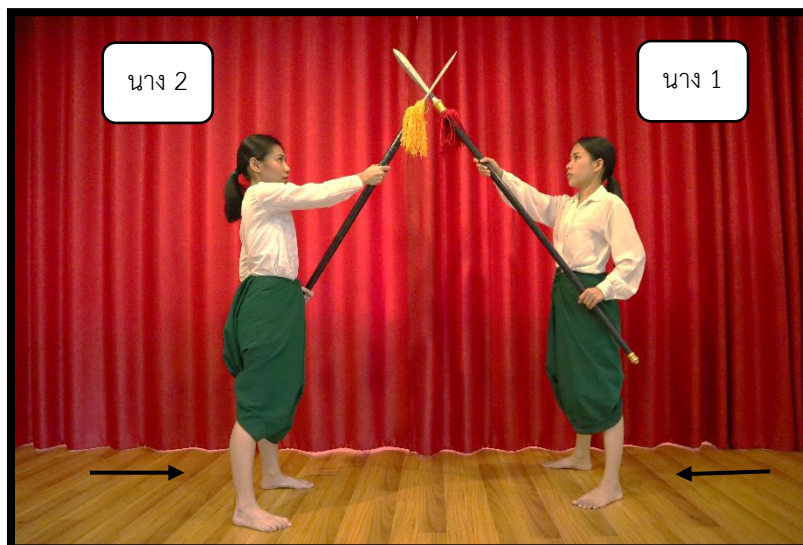
ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
161	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวน นำปลายทวนตี ไปด้านหน้าและงัดขึ้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าซ้ายก้าวลงหลัง มือ : มือทั้งสองถือทวนยกขึ้นระดับ ศีรษะ ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 184 กระบวนท่ารำการรำทวน 67

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จงวาน

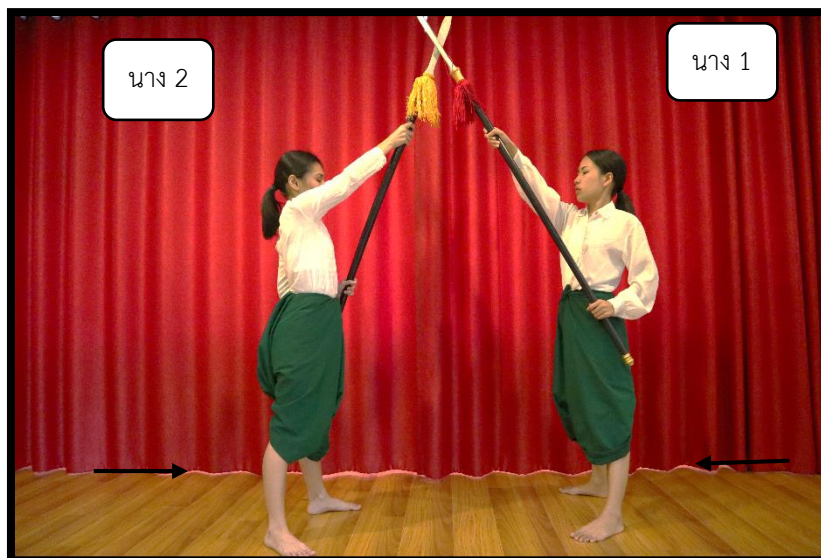
ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
162	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวน นำด้ามทวนตีไป ด้านหน้าและงัดขึ้น ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าขวาก้าวลงหลัง มือ : มือทั้งสองถือทวนยกขึ้นระดับ ศีรษะ ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 185 กระบวนทำรำการรำทวน 68

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
163	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 186 กระบวนทำรำการรำทวน 69

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
164	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะโดยกระทบจาก ด้านหลัง ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	<p>วนทวนมา ทางขวา ด้านล่าง และยกขึ้น กระทบกัน</p>

ภาพที่ 187 กระบวนท่ารำการรำทวน 70

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
165	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ขวา เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ซ้าย เท้า : ประเท้าขวา มือ : มือขวาถือทวงและนำมากระทบกัน ด้านล่าง มือซ้ายตั้งวงบน ศีรษะ : เอียงขวา</p>	<p>หมุนรอบ ตัวเอง 1 รอบ</p>

ภาพที่ 188 กระบวนท่ารำการรำทวน 71

ที่มา : นางสาววรรณวิภา จงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
166	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 189 กระบวนท่ารำการรำทวน 72

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
167	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : หลัง เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : หน้า เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับเอวแขนทั้งสองตั้ง ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 190 กระบวนท่ารำการรำทวน 73

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
168	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน กระทบทวน ด้านบนระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 191 กระบวนท่ารำการรำทวน 74

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
169	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน ใช้นิ้วชี้ทวน กระทบกันระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน ใช้นิ้วชี้ทวน กระทบกันระดับศีรษะ ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 192 กระบวนท่ารำการรำทวน 75

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อเรื่อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
170	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน ไข้ปลายทวน กระทบกันระดับเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน ไข้ปลายทวน กระทบกันระดับเอว ศีรษะ : เอียงซ้าย</p>	

ภาพที่ 193 กระบวนท่ารำการรำทวน 76

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
171	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน ใช้นิ้วชี้ทวน กระทบกันระดับเอว ศีรษะ : เอียงขวา</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : ก้าวเท้าซ้ายไปด้านข้าง มือ : มือทั้งสองถือทวน ใช้นิ้วชี้ทวน กระทบกันระดับเอว ศีรษะ : เอียงขวา</p>	

ภาพที่ 194 กระบวนทำรำการรำทวน 77

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
172	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าซ้ายก้าวลงหลัง มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับศีรษะ ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าขวาก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนตีไปด้านหน้าและ งดขึ้นโดยใช้ปลายทวน ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 195 กระบวนท่ารำการรำทวน 78

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
173	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าขวาก้าวลงหลัง มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับศีรษะ ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนตีไปด้านหน้าและ งัดขึ้นโดยใช้ด้ามทวน ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ภาพที่ 196 กระบวนทำรำการรำทวน 79

ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ลำดับที่	เนื้อร้อง	อธิบายท่ารำ	หมายเหตุ
174	ทำนองดนตรี	<p>ตัวนาง 1 ทิศ : ซ้าย เท้า : เท้าซ้ายก้าวลงหลัง ตั้งเข่าขวาขึ้น มือ : มือทั้งสองถือทวนระดับศีรษะ ศีรษะ : ศีรษะตรง</p> <p>ตัวนาง 2 ทิศ : ขวา เท้า : เท้าซ้ายก้าวหน้า มือ : มือทั้งสองถือทวนตีไปด้านหน้าโดย ใช้ปลายทวน ศีรษะ : ศีรษะตรง</p>	

ในกระบวนการร่ำทวนจะมีการปรับเปลี่ยนทิศทางตามทำนองเพลงไปตามท่วงทำนองทำนองต่อผู้ เป็นกระบวนการร่ำต่อผู้ด้วยการใช้ทวนเป็นอาวุธ ในการร่ำจะสลับปรับเปลี่ยนทิศทางของตัวละคร เพื่อกระตุ้นความฮึกเหิม สร้างความสนใจให้กับผู้ชม โดยได้มีการแบ่งสัญลักษณ์ของทิศทางออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- คือสัญลักษณ์ของ วงกลม
- ◡ คือสัญลักษณ์ของ ครึ่งวงกลม
- ↓ คือสัญลักษณ์ของ ทิศหน้า
- ↑ คือสัญลักษณ์ของ ทิศหลัง
- คือสัญลักษณ์ของ ทิศขวา
- ← คือสัญลักษณ์ของ ทิศซ้าย

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์กระบวนการทำรำการร่ำทวน

ลำดับที่	ไม้ที่ 1	ไม้ที่ 2	ไม้ที่ 3	ไม้ที่ 4
1.	ตีทวนเหนือศีรษะ			
2.	วนทวนตีทวนเหนือ ศีรษะ			
3.	พลิกข้อมือตีทวน เหนือศีรษะ			
4.	ตีทวนเหนือศีรษะ			
5.		ตีทวนเหนือศีรษะ		
6.		ตีทวนเหนือศีรษะ		
7.		ตีทวนระดับเข้า		
8.		ตีทวนระดับเข้า		
9.		ตีทวนเหนือศีรษะ		
10.		วนทวนตีทวนเหนือ ศีรษะ		
11.		พลิกข้อมือตีทวน เหนือศีรษะ		

ลำดับที่	ไม้ที่ 1	ไม้ที่ 2	ไม้ที่ 3	ไม้ที่ 4
12.		ตีทวนเหนือศีรษะ		
13.			ตีทวนเหนือศีรษะ	
14.			ตีทวนระดับเข่า	
15.			ตีทวนเหนือศีรษะ	
16.			วนทวนตีทวนเหนือ ศีรษะ	
17.			พลิกข้อมือตีทวน เหนือศีรษะ	
18.			ตีทวนเหนือศีรษะ	
19.				ตีทวนเหนือศีรษะ
20.				ตีทวนเหนือศีรษะ
21.				ตีทวนระดับเข่า
22.				ตีทวนระดับเข่า
23.				ตีทวงไปที่กลาง ทวนผู้ต่อสู้
24.				จัดทวนขึ้น
25.				ตีทวงไปที่กลาง ทวนผู้ต่อสู้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. การรำทวนเป็นการรำอาวุธชั้นสูง ที่จะต้องได้รับการถ่ายทอดจากครู อาจารย์และผู้ที่มีความรู้ทางนาฏศิลป์ไทย ซึ่งครูสุภณา รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดกระบวนท่ารำการรำทวนจากครูอาจารย์ทางด้านลิเกและนาฏศิลป์ไทยนำมารวมยอดสร้างสรรค์เป็นการแสดงรำทวนในลักษณะเฉพาะของครูสุภณา รุ่งเรือง ทั้งนี้ผู้แสดงต้องมีไหวพริบ กระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไว และแข็งแรง และการจดจำกระบวนท่ารำ เพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุในระหว่างทำการแสดงหน้าเวที ในขณะที่ทำการแสดงผู้แสดงจะมุ่งเน้นอารมณ์ความรู้สึกผ่านทางสีหน้า สายตาและท่าทางในการต่อสู้ การรำทวนนี้เป็นการรำอวดฝีมือและยังช่วยเสริมบทละครให้สมจริงและเกิดความน่าสนใจ โดยได้แบ่งกระบวนท่ารำทวนเป็น 4 ไม้ ดังนี้

ไม้ที่ 1: ตีทวนบน ตีทวนบน ตีทวนพลิกข้อมือ ตีทวนบน

ไม้ที่ 2 : ตีทวนบน ตีทวนบน ตีทวนล่าง ตีทวนล่าง ตีทวนบน ตีทวนบน ตีทวนพลิก
ข้อมือ ตีทวนบน

ไม้ที่ 3 : ตีทวนบน ตีทวนล่าง ตีทวนบน ตีทวนบน ตีทวนพลิกข้อมือ ตีทวนบน

ไม้ที่ 4 : ตีทวนบน ตีทวนบน ตีทวนล่าง ตีทวนล่าง ตีทวนลงด้านหน้าและจัดทวนขึ้น
ตีทวนบน ตีทวนพลิกข้อมือ ตีทวนบน

ทวนเป็นอาวุธที่มีลักษณะยาวสามารถใช้ในการรำได้ทั้งสองด้านคือด้ามทวนและปลายทวน
ในการรำจะแบ่งออกเป็น 4 ไม้ ใน 1 ไม้จะรำซ้ำ 2 ครั้ง แต่เมื่อการแสดงถึงต้องการให้มีความการ
กระชับขึ้น จึงต้องรำ 1 ครั้งทั้ง 4 ไม้ไม่ต้องรำซ้ำ รูปแบบการแสดงเริ่มจากการรำคู่แข่งครูต่อสู้และจึง
ทำการต่อสู้เพื่อหาผู้ชนะ โดยมีการรำในลักษณะวงกลมหันหน้าเข้าหากัน เดินตามเข็มนาฬิกา มีการ
ปรับเปลี่ยนตำแหน่งในการรำตลอดการรำทวน ผู้แสดงจะต้องฝึกหัด ฝึกฝนท่ารำอย่างสม่ำเสมอและ
จดจำจังหวะการตีทวนได้อย่างแม่นยำเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุในการแสดง

2.อารมณ์และความรู้สึก : ผู้แสดงมีอารมณ์ร่วมในการรำ ใช้การแสดงออกสีหน้า สายตาและ
ท่ารำที่มีความมุ่งมั่น กล้าหาญ น่าเกรงขาม เครื่องขีมิ โดยจะแสดงออกทางสายตาในการมองผู้ต่อสู้
และท่ารำที่มีความกระฉับกระเฉง คล่องแคล่วว่องไวได้ได้อย่างชัดเจน

จากการกล่าวมาข้างต้นได้สรุปบทที่ 4 ดังนี้

ครูสุกญา รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดการแสดงลิเกตั้งแต่ช่วงอายุ 9 ปี จากครอบครัวบิดาและ
มารดา ภายหลังเมื่อได้ออกไปจัดแสดงลิเกกับมาดาจึงทำให้เกิดการเรียนรู้และจดจำนำมาปรับใช้กับ
การแสดงลิเกของตนเอง ทั้งได้รับการถ่ายทอดการแสดงลิเกในกระบวนการขับร้องและการรำจากครู
อาจารย์ด้านลิเกและนาฏศิลป์ไทย ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติที่ร่วมในการถ่ายทอดคือครูบุญเลิศ นาคพิณิจ
และครูวิโรจน์ วีรพัฒนานนท์ ทำให้ครูสุกญา รุ่งเรืองเก็บเกี่ยวความรู้ประสบการณ์ทางด้านการแสดง
นำมาปรับใช้และสร้างสรรค์จนกระทั่งประสบผลสำเร็จทางด้านการประกอบอาชีพลิเก ในด้านผลงาน
การแสดงบนเวที การแสดงทางสถานีโทรทัศน์ การประพันธ์บทและกำกับการแสดง จนได้รับรางวัล
อันทรงเกียรติ คือรางวัลดาวเมขลา ทำให้เป็นที่ยอมรับในวงการลิเกไทย ปัจจุบันจึงได้ถ่ายทอด
บทบาทนางลิเกให้กับนางสาวศรัญญา นาคศิริและถ่ายทอดให้กับผู้ที่ให้ความสนใจในการแสดงลิเก
และร่วมอนุรักษ์ลิเกไทยสืบไป

บทบาทในการแสดงนางลิเกได้แบ่งออกเป็น 7 บทบาท คือบทบาทนางเอก บทบาทนางร้าย บทบาทนางตลก บทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย การรำเกี่ยว การรำออกตัว การรำอาวูช ซึ่งในแต่ละบทบาท Character บทบาทการแสดงลิเก การร้องและรำที่แตกต่างกัน ทำให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะในบทบาทต่างๆ ผู้วิจัยได้สรุปไว้ ดังนี้

บทบาทนางเอก ได้สร้างสรรค์ประพันธ์บทบาทนางเอกนี้จากวิถีชีวิตของคนในสังคม นำมาปรับแต่งให้เกิดข้อคิดให้กับผู้ชมและสร้างตัวละครให้มีความน่าสนใจ เรื่อง สาปสรรค ในบทของช่อเอื้อง ซึ่งตัวละครนี้เป็นสาวชาวบ้าน ที่ได้พบกับพระราชโอรสจากเมืองหนึ่งและเกิดความรัก โดยต้องผ่านอุปสรรคต่าง ๆ จนทำให้ได้ใช้ชีวิตคู่กัน ซึ่งในบทร้องเป็นฉากแรกของตัวละครที่จะกล่าวถึงความเป็นมา ผู้แสดงจะต้องถ่ายทอดบทร้องผ่านเสียงร้อง อากัปกริยา ท่ารำ สีหน้าเป็นสำคัญ โดยมีเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ การแต่งหน้าเป็นองค์ประกอบของตัวละคร ในการขับร้องผู้แสดงจะใช้โทนเสียงสูง ร้องโน้ตตัวที่สูงมากจึงทำให้เกิดเสียงหลบ และค่อยๆเพิ่มความดังขึ้นตามการออกเสียงคำร้องนั้นๆ มีเสียงที่นุ่ม ใช้พลังเสียงที่แน่นและขับร้องในจังหวะที่ช้าเพื่อสอดคล้องกับการออกท่าทางการรำที่มีความประณีต ไม่กระทบจังหวะใช้การเคลื่อนไหวท่ารำตามจังหวะเพลงและการร้องในจังหวะที่ช้า ใส่ลีลาท่ารำที่แซมซ้อย ในการรำท่าบสามารถปรับเปลี่ยนท่ารำได้ตามพื้นฐานนาฏศิลป์ไทยของผู้แสดงและทำท่ารำตามบทร้องจนจบบทเพื่อสร้างความสมดุลของบทบาทนางเอก อีกทั้งมีการแสดงออกทางสายตาและการยิ้มเป็นการสื่ออารมณ์ของผู้แสดงได้เด่นชัด บทบาทนี้ผู้แสดงจะต้องมีรูปร่าง หน้าตาที่สวยงามมีรอยยิ้มที่หวานทำให้ผู้ชมคล้อยตาม สายตาและรอยยิ้มนี้เป็นการสื่ออารมณ์ของตัวละครได้ดีและเป็นลักษณะเฉพาะของตัวละคร

บทบาทนางร้าย เป็นบทลิเกที่ครอบครัวนางระเบียบ มีสะอาด (มารดา) ได้ประพันธ์ขึ้นและได้สืบทอดมาจากครูสุภณา รุ่งเรืองโดยสืบทอดกันมาโดยอาศัยการเล่าด้วยถ้อยคำจากปากสู่ปาก ซึ่งในการแสดงแต่ละบทบาทจะแสดงตามลักษณะของตัวละครในท้องเรื่อง เช่นในบทบาทนางร้าย เรื่องขุนโจรเอเวจี ตัวละครชื่อนารีกา มีลักษณะนิสัยเสแสร้งทำกิริยาหรือวาจาเกินพอดี แต่ยังคงมีความฮาวควบคู่ด้วย มีลักษณะการเจรจาชัดเจน พูดซ้ำด้วยน้ำเสียงออดอ้อน ไม่ทำกิริยาโหวกเหวกโวยวาย เนื่องด้วยยังคงแสดงตามลักษณะของตัวละคร การขับร้องจะร้องในจังหวะปานกลาง ใช้เสียงสูงในระดับไม่มาก รู้เทคนิคการหายใจ มีการปรับโทนเสียงสูงไปเสียงต่ำโดยมีการทอดเสียงไม่ขาดและเน้นคำร้องด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน มีการเอื้อนที่ไม่ยาวมากเพื่อทำให้การขับร้องมีความกระชับ อีกทั้งมีการแต่งหน้าด้วยสีปากที่เด่นชัดคือสีแดง สวมใส่เครื่องแต่งกายที่มีความย้วยวน ผ่าข้างที่ไม่สูงเกินไป ใส่เครื่องประดับเพชร และเป็นตัวที่ใช้การยกคิ้ว สายตาและปากชัดเจนในการสื่ออารมณ์ความรู้สึก

บทบาทนางตลก ได้ประพันธ์ไว้ในเรื่องขุนโจรเวจ ในบทบาทของอามิน เป็นตัวละครนางตลกที่ติดตามนางร้าย ในบทร้องที่กล่าวมานี้เป็นการกล่าวถึงความเป็นมาของตัวละคร ซึ่งในบทบาทนางตลกจะไม่เน้นการขับร้องแต่จะเน้นการเจรจา จะมีการนัดแนะตัวละครอื่นที่แสดงร่วมและหาจังหวะในการสอดแทรกมุขตลก ทำให้เกิดความตลกขบขัน มุขตลกที่ใช้มีลักษณะสองแง่สองง่าม มีไหวพริบที่ดีและมีกลวิธีในการใช้คำ ทั้งมีเครื่องแต่งกายและการแต่งหน้ามาเป็นส่วนประกอบทำให้มีบุคลิกลักษณะที่เด่นชัดมากขึ้น เครื่องแต่งกายมีเครื่องเพชร ชาวบ้านหรือตามลักษณะตัวละครในเรื่อง มีเทคนิคการแต่งหน้าที่มีความสร้างสรรค์ ตลกขบขันให้กับผู้ชม มีการเล่นหน้าเล่นตาที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดอารมณ์ในการชม

บทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย เป็นการประพันธ์เนื้อเรื่องเกี่ยวกับชนชาติมอญ ในเรื่องอาญารัก บทบาทของสุมามาน ซึ่งเป็นตัวละครในบทบาทนางเอกที่ปลอมตัวเป็นผู้ชายเพื่อไปช่วยพระเอกจากการถูกคุมตัวเป็นเชลยในเมืองหนึ่ง ผู้แสดงจะขับร้องบทกลอนด้วยเสียงสูงแต่ยังคงมีเนื้อเสียงที่ทุ้มมีเสียงหนักแน่น ในบทร้องคำท้ายจะมีการเอื้อนเสียงลากสั้นเพื่อให้เกิดความกระชับในการร้องและจะต้องมีความคำร้องที่ชัดเจน ทั้งมีการหลบเสียงสูงลากไปเสียงต่ำ มีการกระบวนทำรำตัวพระและสวมใส่เครื่องประดับตัวพระเพื่อให้มีองค์ประกอบต่างๆคล้ายคลึงกับผู้ชาย อีกทั้งมีการการยกคิ้วสายตาที่เด่นชัดในการสื่ออารมณ์ความรู้สึก

บทบาทการรำออกตัว ได้รับการถ่ายทอดกระบวนทำรำจากครูระเบียบ มีสะอาด (มารดา) เป็นผู้เริ่มต้นการถ่ายทอดกระบวนทำรำการออกตัวเพื่อสื่อความเป็นลักษณะเฉพาะของผู้แสดงและทำให้ผู้ชมเกิดความจดจำผู้แสดง ในกระบวนทำรำการออกตัวมีทำรำที่น้อย เนื่องจากทำให้การแสดงลึกลับมีความกระชับเวลาในการแสดง ภายหลังจากเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลง จึงทำให้ครูสุกญา รุ่งเรืองได้เรียนรู้กระบวนทำรำจากครู อาจารย์ด้านลึกลับ ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ไทยและประสบการณ์นำมาปรับเปลี่ยน สร้างสรรค์ขึ้นใหม่เพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงตามขนาดสถานที่และลักษณะของตัวละครแต่ยังคงความกระชับของกระบวนทำรำไว้

บทบาทการรำเกี่ยว ได้รับการประพันธ์บทจากครูมะสะลุม นาฏวรรตลภประพันธ์ให้กับครูสุกญา รุ่งเรือง ในการขับร้องจะใช้เสียงที่สูง อีกทั้งในการขับร้องคู่กับพระเอกจะต้องมีโทนเสียงที่ใกล้เคียงกันเพื่อทำให้การขับร้องอยู่ในโทนเสียงเดียวกัน การขับร้องมีการเอื้อนด้วยเสียงที่สั้นเพื่อให้เกิดความกระชับ และมีการเล่นคำในจังหวะของเพลงที่สามารถสอดแทรกคำร้องได้ กระแสเสียงมีความไพเราะ คำร้องชัดเจน ทั้งสามารถผ่อนเสียงสูงไปต่ำได้โดยมีเทคนิคในการหายใจ กระบวนทำรำที่ใช้

เป็นภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยในการนำมารำตามคำร้อง โดยผู้แสดงจะรำตามคำร้องทุกคน มีลักษณะเฉพาะในทำขึ้นและท่ามองแบบละคร ในการรำไม่รอให้พระเอกมารำเกี่ยวแต่จะรำเกี่ยวพระเอกก่อน เนื่องจากผู้แสดงมีอารมณ์ร่วมกับตัวละครและไม่ทำให้การแสดงดูเบื่อหน่าย ซึ่งผู้แสดงจะแสดงออกทางสายตาและการยิ้มที่สื่อถึงความรู้สึกของตัวละคร

บทบาทการรำอาวุธ ครูสุภณา รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดท่ารำจากครู อาจารย์หลายท่านและการสั่งสมประสบการณ์การแสดงในช่วงวัยเด็กจนถึงปัจจุบัน นำมาปรับเปลี่ยน สร้างสรรค์เป็นการรำอาวุธในลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งในการรำดาบเป็นการรำพื้นฐานของการแสดงลิเกที่ผู้แสดงลิเกสามารถรำได้ โดยได้แบ่งกระบวนการรำออกเป็น 3 ช่วงคือการไหว้ครู มองเชิงและต่อสู้อีกทั้งในการรำทวนที่เป็นการรำอาวุธชั้นสูง เนื่องจากต้องมีผู้ช่วยถ่ายทอดให้อย่างแม่นยำ มีลักษณะที่ยาวและใช้งานได้ทั้งสองฝั่งได้แบ่งออกเป็น 4 ไม้ แต่จะปฏิบัติท่ารำซ้ำไม้ละ 2 รอบ ทั้งนี้อยู่ที่ระยะเวลาในการแสดงซึ่งสามารถรำ 4 ไม้ ไม่ปฏิบัติท่ารำซ้ำเพื่อให้กระชับเวลาการแสดง แต่ยังคงครบกระบวนการรำ

ในบทบาทนางลิเกที่กล่าวมานี้ได้รับการถ่ายทอดจากครูอาจารย์หลายท่าน สั่งสมประสบการณ์ตลอดช่วงระยะเวลา 45 ปี นำมาปรับใช้ในการแสดงลิเกในบทบาทต่างๆตามลักษณะของตัวละครได้ดี ซึ่งต้องเรียนรู้การประพันธ์บท บทบาทอารมณ์ Characterตัวละคร เพื่อนำมาสร้างเป็นลักษณะเฉพาะให้กับบทบาทตัวละครนั้นๆ เพื่อสร้างความโดดเด่นที่บ่งบอกถึงบทบาทของตัวละครแต่ละตัวได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้ชมชื่นชมผู้แสดงและมีอารมณ์สในการชม

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์เรื่องบทบาทการแสดงลิเกของครูสุกญา รุ่งเรือง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทนางลิเกของครูสุกญา รุ่งเรือง ผู้วิจัยได้ศึกษาประวัติความเป็นมาและบทบาทนางลิเกโดยศึกษาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์และการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากการสังเกต สัมภาษณ์ ทั้งรับการถ่ายทอดบทบาทนางลิเกจากครูสุกญา รุ่งเรือง เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงเทคนิควิธีการขับร้อง การรำและคุณสมบัติของนางลิเก ซึ่งได้ศึกษาจากตัวละครทั้ง 7 บทบาท ได้แก่ 1. บทบาทนางเอก 2. บทบาทนางร้าย 3. บทบาทนางตลก 4. บทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย 5. บทบาทการรำเกี่ยวกับพระ-ด้วงนาง 6. บทบาทการรำออกตัว 7. บทบาทการรำอาวุธ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

ลิเกเป็นการแสดงพื้นบ้านที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นของการด้นกลอน การรำ โดยได้กำเนิดจากพิธีสวดทางศาสนาของชาวฮินดูที่เป็นการสวดสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าของชาวมลิมรับมาใช้ในเชิงศาสนาในพิธีสวดสมาธิสรรเสริญพระอัลล่าห์ในสุเหร่า ในปัจจุบันลิเกได้เกิดการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบของฉาก แสง สี เสียง เครื่องดนตรี เครื่องแต่งกาย การรำและการขับร้องมาตามลำดับ เพื่อให้เข้ากับยุคสมัยและเป็นที่ยอมรับในสังคมอีกครั้ง ทั้งนี้ในการแสดงลิเกเป็นการนำศาสตร์หลายแขนงมารวมกันเพื่อให้เกิดเป็นการแสดงลิเก เช่น คีตศิลป์ไทย นาฏศิลป์ไทย จิตรกรรม วรรณกรรมและประยุกต์ศิลป์ เป็นต้น แต่ยังคงมีการขับร้อง การรำเป็นองค์ประกอบหลักในการแสดงลิเก เนื่องจากศิลปินลิเกจะต้องมีการขับร้องในการดำเนินเรื่อง ใช้กระแสวิงก้องกังวานมีความโดดเด่น ถ้อยคำชัดเจน มีกระบวนการรำที่งดงาม ในปัจจุบันมีผู้ให้ความสนใจการแสดงลิเกจนเกิดเป็นอาชีพเพิ่มขึ้น ศิลปินลิเกจึงได้พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ นำประสบการณ์ที่ได้รับมาต่อยอดในการแสดงลิเกและสร้างเป็นอัตลักษณ์เฉพาะในการแสดงลิเก

ครูสุกญา รุ่งเรืองเป็นศิลปินลิเกที่มีผลงานโดดเด่นทั้งการแสดงหน้าเวทีและทางโทรทัศน์จึงได้รับรางวัลดาวเมขลาในปี พ.ศ. 2559 เป็นรางวัลเกียรติยศทำให้เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียง ซึ่งได้รับการถ่ายทอดการแสดงลิเกจากครอบครัวของบิดา มารดา เป็นบุตรของนายพินิจ รุ่งเรืองและนางระเบียบ มีสะอาด โดยเริ่มต้นเป็นศิลปินลิเกช่วงอายุ 9 ปี จากการเต้นระบำแขก และได้ฝึกหัดฝึกซ้อมบทบาทตัวประกอบ นางตลก นางร้ายและบทบาทนางเอกมาตามลำดับ จึงได้ประจำคณะเทพบัญชาหอมหวลหนุ่ม ภายหลังได้ปรับเปลี่ยนชื่อคณะลิเกเทพบัญชา สุกญา รุ่งเรืองและยกย่องให้เป็น

ลิเกโรงใหญ่จากสำนักข่าวไทยรัฐ แต่ด้วยปัญหาชีวิตคู่ระหว่างนายเทพบัญชา นาคศิริและครูสุกฤษา รุ่งเรืองจึงได้แยกมาตั้งคณะลิเกสุกฤษา รุ่งเรือง ทั้งได้รับการเชิญชวนไปแสดงลิเกของคุณวิญญู จันทร์เจ้า ทางโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 และช่อง 5 จนได้กระแสการตอบรับจากผู้ชมเป็นอย่างดี แต่ด้วยความวิริยะอุสาหะอย่างสม่ำเสมอ จึงได้ศึกษากระบวนการขับร้องเพลงไทยเดิม การขับร้องกลอนลิเกและการรำจากครูอาจารย์หลายท่านเพื่อเป็นความรู้ต่อยอดด้านการแสดงลิเก ได้แก่ครอบครัวหอมหวล ครูระเบียบ มีสะอาด ครูเทียนชัย สายเพชร ครูสมคิด ลูกพระร่วง ครูดำรง ชื่นสมทรง ครูฉัตร ทัมทิมธรรมนาถ ครูสวอง นาคศิริ ครูระเบียบ มีสะอาด ครูสวาท นาคศิริ ครูมะสะลุม นาวาวรรดิกร ครูแจ่ม ชาวไร่ ครูบุญเลิศ นาคพินิจและครูวิโรจน์ วีรพัฒน์นันท เป็นต้น ทำให้มีกลวิธีการขับร้องมาจากเพลงไทยเดิมและมีท่ารามาจากละคร แต่ด้วยมีการเรียนรู้และทักษะในการสร้างสรรค์ การดัดแปลง จึงปรับเปลี่ยนกระบวนการทำให้เป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง เพื่อนำมา ปรับใช้ในการแสดงในบทบาทต่างๆ ซึ่งเป็นการสร้างลักษณะเฉพาะให้กับตัวละคร

จากการศึกษาบทบาทการนางเอก พบว่าได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้ในการแสดงสังคีตสรารมณณ์ เรื่อง สุปสวรรค์ บทบาทของช่อเอื้องเป็นตัวละครสาวชาวบ้าน มีการแต่งกายแบบชาวบ้านเพื่อสื่อถึง บทบาทของเรื่องอย่างชัดเจน การแต่งกายเป็นการบ่งบอกถึงบทบาทและลักษณะเฉพาะของตัวละคร เพื่อให้มีความเหมือนจริงซึ่งเป็นองค์ประกอบของบทบาท ทั้งนี้ในการขับร้องบทกลอนจะใช้เสียงที่สูง มีความกังวาน เสียงใสและจะเน้นความการออกเสียงที่ชัดเจนเป็นสำคัญ ใช้การเอื้อนเสียงที่สั้น เพื่อให้กระชับ โดยใช้การปรับเสียงสูง-เสียงต่ำได้โดยใช้เทคนิคในการหายใจไม่ให้ขัดและมีเสียงร้องที่ ผ่อนเบาแต่ยังคงความกังวานของเสียง จังหวะการขับร้องจะช้าตลอดบทกลอน มีการเคลื่อนไหว กระบวนการรำด้วยภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยที่ช้า ไม่มีการกระทบจังหวะที่ชัดเจน แต่จะใช้การ กรายมือไปตามบทร้องตามทำนองดนตรีต่อเนื่องไม่ขาดสาย เป็นตัวละครที่จะแสดงออกทางสายตา และรอยยิ้มชัดเจนซึ่งเป็นเอกลักษณ์ในบทบาทของนางเอก

ในบทบาทนางร้าย พบว่าบทที่ใช้ นำมาจากการสืบทอดจากที่เล่าจากถ้อยคำปากสู่ปากจาก ลิเกราชาฉากสดและได้นำมาสร้างเป็นบทประพันธ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรนำมาจัดแสดงอีกครั้ง โดยมี บทละครและตัวละครที่ยังคงมีลักษณะเฉพาะในบทบาทของเรื่องสุปสวรรค์ บทบาทของดาริกา เป็นตัวละครนางร้ายที่มีอายุเยอะ ดัดจริต เสแสร้งแต่ยังคงมีความตลกโปกฮา ซึ่งครูสุกฤษา รุ่งเรืองจะ เล่นตามลักษณะบทบาทของตัวละคร เรียนรู้ Character ของตัวละครและนำมาถ่ายทอดโดยไม่มีการ ปรับเปลี่ยน Character เพื่อสร้างความแปลกใหม่ในบทบาทนางร้ายในรูปแบบที่มีความแตกต่างกัน ด้านกระบวนการขับร้องจะใช้เสียงสูง มีการเน้นคำร้องและกลยุทธ์ในการใช้คำร้อง ใช้เสียงสูงลงมา

เสียงต่ำได้อย่างชัดเจนชัดคำ กระบวนท่ารำที่ใช้เป็นภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยมีการรำที่ กระฉับกระเฉง คล่องแคล่ว กระทบจังหวะชัดเจน มีสายตาที่ว่องไว ทั้งแสดงความรู้สึกจากสีหน้า การส่ายข้อมือมุขปาก การแบะปากและการแสดงออกทางสายตาที่เป็นการสื่อถึงอารมณ์ ความสุข ความเศร้า เกลียด เยาะเย้ยหรือกลัวได้อย่างชัดเจน อีกทั้งมีการแต่งกายที่ยั่วยวน กระโปรงผ่าข้าง ที่ออกแบบโดยครูสุภณา รุ่งเรือง

บทบาทนางตลก พบว่าบทที่นำมาวิเคราะห์จากเรื่องสาปสวรรค์ บทบาทของอำมรินทร์ ซึ่งเป็นตัวละครนางตลกที่ติดตามนางร้าย ในบทบาทเป็นตัวละครที่ไม่เน้นการขับร้องแต่จะเน้นการเจรจาเป็นหลัก ใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยและการแสดงท่าทางอิสระผสมผสานกันในการรำท่าบท ใช้การกอดเอว กอดไหล่ เอี้ยวตัวและสรีระร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นตัวละครที่มีกลวิธีในการเจรจาและการใช้คำในการโน้มน้ามนักผู้ชมให้เกิดความบันเทิงและตลกขบขัน มีไหวพริบ สามารถหาจังหวะในการสอดแทรกมุขตลกได้โดยใช้มุขตลกลักษณะสองแง่สองง่ามและไม่ใช้บ่อยจนเกินไป อีกทั้งเมื่ออยู่กับตัวละครตัวเอกที่กำลังแสดงร่วมไม่ควรสร้างความโดดเด่นหรือการแย่งซีนตัวละคร ในบทบาทมีองค์ประกอบที่บอกลักษณะบทบาทได้อีกคือการแต่งหน้า แต่งกายที่บ่งบอกความเป็นลักษณะเฉพาะ ซึ่งจะแต่งตามลักษณะเนื้อเรื่องและบทบาทตัวละคร เช่น การแต่งกายเครื่องเพชร ชาวบ้าน คนมอญ ผู้ชาย คนบ้าและในการสวมบทบาทอื่นๆอีกมากมาย ทั้งการแต่งหน้าที่สร้างสรรค์จากจินตนาการ เพื่อให้เกิดความโดดเด่นและผู้ชมจดจำ

บทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย ประพันธ์ในเนื้อเรื่องที่มีการปลอมตัวไปช่วยคนรัก บทร้องนี้เป็นการแสดงในเรื่องอาญารัก บทบาทของสุมามาน ซึ่งเป็นตัวละครนางเอกที่ปลอมตัวไปช่วยพระเอกจากเมืองหนึ่งเพื่อทำให้ผู้ที่พบเห็นไม่เกิดความระแคะระคาย ผู้แสดงจะขับร้องด้วยเสียงที่สูงและมีความทุ้มของกระแเสเสียง มีการดัดเสียงเพื่อให้เข้ากับตัวละคร ใช้การเอื้อนที่สั้นและเน้นคำที่สามารถแสดงความรู้สึกได้ชัดเจน เมื่อจบบทกลอนจะทอดเสียงเบาลงแต่ยังคงมีความชัดเจนของคำร้อง อีกทั้งมีการแต่งกายคล้ายคลึงผู้ชาย มีการสวมเสื้อ นุ่งผ้าที่ประดับด้วยเพชร สวมถุงเท้ายาว มีผ้าพันรอบศีรษะแต่ไม่ติดพุ่มขนนก ใช้กระบวนท่ารำของตัวพระตั้งวงที่กว้างและมีเหลี่ยมขา ลำตัวตรง มีบุคลิกสง่า เปิดส้นเท้าในการรำ การรำจะใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยในการท่าบท รำตามคำร้องทุกคำหรือทุกวรรคเพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ในการรับชมและรับรู้อารมณ์ความรู้สึกผ่านทางกระบวนท่ารำ น้ำเสียง สายตา สีหน้า การยกคิ้วเป็นการสื่ออารมณ์ได้ดี

การรำออกตัว เป็นบทบาทในการรำฉากแรกของการแสดงลิเก ซึ่งครูสุภณา รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดกระบวนท่ารำจากครูระเบียบ มีสะอาด (มารดา) นำมาสร้างสรรค์เป็นการรำออกตัว

ในลักษณะเฉพาะของตัวเอง แต่ต่อมาเมื่อได้เรียนรู้กระบวนการรำจากอาจารย์หลายท่านและการสั่งสมประสบการณ์การแสดงลิเกจึงทำให้มีการปรับเปลี่ยนและสร้างสรรค์ชิ้นใหม่ตามลำดับ แต่ยังคงกระบวนการทำรำที่น้อยและกระชับเวลาในการแสดงและมีกระบวนการทำรำที่สื่อความหมายของท่ารำได้อย่างชัดเจน โดยมีการใช้สายตาและรอยยิ้มที่เปี่ยมล้นด้วยความรู้สึกที่ดีและปลื้มปรีดี

การรำเกี่ยวเข้าพระเข้านาง ได้รับการประพันธ์บทจากครุฑมະสะลุม นาฏวรรตลิกที่ประพันธ์ให้กับครุฑสุภญา รุ่งเรืองในชื่อเพลงทุ่งแสงทอง เป็นการพรรณนาถึงอารมณ์ ความรู้สึกระหว่างผู้ชาย-ผู้หญิงที่หยอกล้อเข้าไปตีสันททำให้หลงรัก โดยจะใช้เสียงที่สูง หวาน ปรับเปลี่ยนโทนเสียงสูงที่มาก-เสียงต่ำที่มากให้มีความสมดุล มีการเอื้อนที่สั้นและมีกลวิธีในการใช้คำเพื่อให้โดดเด่น ทั้งสื่อถึงความทะเล้นของตัวละคร อีกทั้งได้นำกระบวนการรำการเกี่ยวพาราสิแบบละครนำมาปรับใช้ร่วมกับภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทย ในการร้องเกี่ยวจะร้องควบคู่กับการรำ รำท่าบทุกคำร้องหรือตามวรรคแสดงท่ารำตลอดการเกี่ยวโดยใช้ทำยีนและท่ามองบ่อยครั้ง ทั้งสามารถชักชวนผู้ชายในการรำโดยไม่รอบทของตัวเองเนื่องจากเข้าถึงบทบาทอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครผ่านการขับร้องและกระบวนการรำ ทั้งมีการใช้สายตาและรอยยิ้มที่เปี่ยมล้นด้วยความสุข

จากการศึกษาการรำอาวุธทั้ง 2 ประเภทได้แก่ รำดาบ รำทวน พบว่าในกระบวนการรำการรำดาบเป็นการรำประเภทรำคู่ ใช้ผู้แสดง 2 คน โดยมีดาบเป็นอุปกรณ์ในการแสดง กระบวนการรำแบ่งออกเป็น 3 ช่วงคือ 1. การรำไหว้ครู การรำอาวุธฝีมือของผู้แสดง 2. การดูเชิงของผู้ต่อสู้ก่อนที่จะทำการต่อสู้ 3. การหาผู้ชนะและผู้แพ้ ทั้งนี้ผู้แสดงจะต้องมีความกระฉับกระเฉง แข็งแรง สายตาไวเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในระหว่างการต่อสู้ ในการต่อสู้จะเดินในลักษณะวงกลมมีการปรับเปลี่ยนทิศทางเพื่อหลีกหลบผู้ต่อสู้ อารมณ์ของผู้แสดงจะแสดงออกทางสีหน้าและสายตาถึงความกล้าหาญ อีกเทิมในการต่อสู้เพื่อให้ผู้ชมเข้าถึงอารมณ์ของผู้แสดง

ในกระบวนการรำของการรำทวนเป็นการรำชั้นสูง ที่ต้องมีผู้ถ่ายทอดเพื่อให้ครบกระบวนการรำเป็นการแสดงประเภทรำคู่ ใช้ผู้แสดง 2 คน มีทวนเป็นอุปกรณ์หลักในการต่อสู้ ใช้ทำนองเพลงเดินในการแสดง โดยมีกระบวนการรำการรำทวนแบ่งออกเป็น 4 ไม้ ดังนี้

ไม้ที่ 1: ตีทวนบน ตีทวนวน ตีทวนพลิกข้อมือ ตีทวนบน

ไม้ที่ 2 : ตีทวนบน ตีทวนบน ตีทวนล่าง ตีทวนล่าง ตีทวนบน ตีทวนวน ตีทวนพลิกข้อมือ ตีทวนบน

ไม้ที่ 3 : ตีทวนบน ตีทวนล่าง ตีทวนบน ตีทวนวน ตีทวนพลิกข้อมือ ตีทวนบน

ไม้ที่ 4 : ตีทวนบน ตีทวนบน ตีทวนล่าง ตีทวนล่าง ตีทวนลงด้านหน้าและจัดทวนขึ้น
ตีทวนบน ตีทวนพลิกข้อมือ ตีทวนบน

เมื่อสิ้นสุดการต่อสู้การรำทวน ผู้แพ้ใช้กระบวนท่ารำการนั่งตั้งเข้ามือทั้งสองถือทวนขึ้น
แนวนอน ผู้ชนะจะตีทวนลงไปกลางทวนของผู้ต่อสู้เพื่อสื่อถึงการเป็นผู้ชนะ ทั้งนี้ในการรำทวนจะแบ่ง
ออกเป็น 4 ไม้ ทำซ้ำไม้ละ 2 ครั้ง แต่เมื่อการแสดงมีเวลาที่กระชับสามารถรำ 4 ไม้โดยไม่ต้องรำซ้ำอีก
รอบ อารมณ์ของผู้แสดงจะมีความฮึกเหิมที่แสดงออกมาทางสีหน้า สายตา และท่าทางการรำ โดยผู้
แสดงจะมีความแข็งแรง สายตาอ่องไวเพื่อให้เกิดความแม่นยำในการต่อสู้และไม่เกิดอุบัติเหตุ

ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าครูสุกฤษ รุ่งเรืองมีมาตรฐานการแสดงลิเกเป็นที่ยอมรับของวงการลิเก โดยมี
ประสบการณ์การแสดงลิเกเป็นเวลา 45 ปี ร่วมแสดงลิเกทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทย ทั้งมีรูปร่าง
หน้าตา กระบวนท่ารำที่งดงาม มีเสียงสูงที่เป็นลักษณะเฉพาะและสามารถนำการรำแบบละครมาปรับ
ใช้ในการแสดงลิเก ซึ่งจะร้องและรำตีบทตามคำร้องตลอดบทกลอน มีการดัดแปลงกระบวนท่ารำและ
นำกลวิธีการขับร้องเพลงไทยเดิมมาดัดแปลงในการเอื้อน การทอดเสียง การเล่นคำให้มี
ลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง สามารถขึ้นคำร้องก่อนพิพากย์บรรเลงเพื่อเป็นแนวทางให้กับนักดนตรี
ในการขึ้นเสียงระนาดให้ตรงกับคีย์ผู้ร้องและกำหนดเพลงให้กับผู้บรรเลง จึงทำให้มีชื่อเสียงและสร้าง
มาตรฐานลิเกให้เป็นที่เลื่องลือ โดยได้แบ่งคุณลักษณะของครูสุกฤษ รุ่งเรืองเป็น 7 ลักษณะดังนี้

1. การประพันธ์บทและกำกับการแสดง เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญคอยควบคุมผู้แสดงให้แสดง
สมบทบาทตามบทบาทที่กำหนดไว้และเป็นผู้กำหนดจุดมุ่งหมาย แนวคิด แรงจูงใจในการประพันธ์บท
อย่างชัดเจนเพื่อสร้างตัวละครให้มีลักษณะโดดเด่น โดยได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์การแสดงลิเกตั้งแต่
วัยเด็กและรับมอบการประพันธ์บทจากครูมะสะลุม นาฎวรติลก ครูแจ่ม ชาวไร่ ทำให้เป็นแนวทางใน
การประพันธ์บท มีการปรับเปลี่ยน สร้างสรรค์ โดยได้แนวคิดจากพงศาวดาร นวนิยาย ละคร การ์ตูน
การดำเนินชีวิตมนุษย์มาดัดแปลงและสร้างสรรค์ลักษณะเฉพาะของตัวละครโดยมีการบันทึกเป็น
ลายลักษณ์อักษร

2. การด้นกลอนและเจรจา เป็นส่วนสำคัญของการแสดงลิเก ผู้แสดงจะต้องสามารถด้นกลอน
และเจรจาได้ ซึ่งครูสุกฤษ รุ่งเรืองได้รับการถ่ายทอดกระบวนกรขับร้องจากครู อาจารย์ด้านลิเกและ
นาฏศิลป์ไทยทำให้มีทักษะการด้นกลอนนำมาปรับใช้ให้เป็นลักษณะเฉพาะ โดยมีเสียงที่สูง การเอื้อน
ที่สั้น ถ้อยคำชัดเจน ซึ่งมีจังหวะในการเจรจาและเล่นคำในการด้นกลอน สามารถดัดแปลงโทนเสียง

ตามลักษณะตัวละคร ทั้งนี้การด้นกลอนและเจรจาเป็นการสื่ออารมณ์ได้อย่างชัดเจนผ่านกระแสเสียงของผู้แสดงเพื่อสื่ออารมณ์ให้กับผู้ชม

3. ออกแบบเครื่องแต่งกาย ผู้ออกแบบต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้สวมใส่ ซึ่งเป็นการส่งเสริมบุคลิกของตัวละครให้มีความโดดเด่น ซึ่งครูสุภณา รุ่งเรืองได้ออกแบบและตัดเย็บเครื่องแต่งกายตามบทบาทของตัวละครด้วยตนเอง ในบางครั้งจะนำไปตัดเย็บที่ร้าน ทั้งนี้ในการแสดงจะแต่งกายตามลักษณะบทบาทของตัวละครในเรื่องจึงมีการออกแบบเครื่องแต่งกายในลักษณะแบบชาวบ้าน ละครพันทาง เครื่องเพชรตัวพระ-ตัวนาง จึงต้องมีแนวคิดดัดแปลง ปรับแต่งผสมผสานกันและมีฝีมือในการตัดเย็บที่ประณีต

4. การแต่งหน้า ผู้แสดงสามารถแต่งหน้าด้วยตนเองโดยมีการปรับเปลี่ยนการแต่งหน้าตามบทบาทของตัวละคร ซึ่งการแต่งหน้าก็ไม่จำเป็นต้องตายตัวจึงสามารถแต่งตามจินตนาการและพื้นฐานของแต่ละบุคคล จะใช้สีโทนเข้มเพื่อให้มีมิติและความชัดเจนของใบหน้า ทำให้เครื่องแต่งกายมีความสมบูรณ์มากขึ้นเนื่องจากเป็นองค์ประกอบร่วมกันจึงทำให้การแต่งหน้ามีความสำคัญสำหรับนักแสดง

5. สามารถแสดงได้ทุกบทบาท ซึ่งครูสุภณา รุ่งเรืองสามารถปรับเปลี่ยนอารมณ์ได้รวดเร็วและเข้าถึงอารมณ์ของตัวละคร ทั้งการยิ้ม การร้องไห้ที่สามารถส่งน้ำตาได้หรือโหวกโหวกโวยวาย อารมณ์โกรธ สามารถแสดงได้หลายบทบาททั้งบทบาทนางเอก บทนางร้าย บทนางตลก บทแม่ บทคนบ้า บทคนเมา บทโสเภรี เป็นศิลปินที่มีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอทำให้สามารถแสดงได้ทุกบทบาทและถ่ายทอดการแสดงอารมณ์ทางสายตา สีหน้า การยิ้มได้ชัดเจน

6. ร้องและรำเป็น ซึ่งเป็นพื้นฐานของการแสดงลิเก โดยได้รับการฝึกหัดฝึกฝนตั้งแต่วัยเด็กและพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีการร้องด้วยเสียงที่สูง ปรับเปลี่ยนโทนเสียงตามบทบาทตัวละคร เช่น บทบาทผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชายจะใช้เสียงที่ทุ้ม มีเสียงต่ำที่นุ่มนวลและในบทบาทนางร้ายจะมีโทนเสียงแหลม มีการดัดแปลงเสียง ใช้การทอดเสียง การเอื้อน การเล่นคำที่มีลักษณะเฉพาะและใช้กระบวนการทำรำคล้ายละคร มีการดัดแปลงตามพื้นฐานของบุคคลและลักษณะของตัวละคร

7. แสดงลิเกได้ทั้งคืนโดยที่มีกระแสเสียงก้องกังวานสม่ำเสมอ ใช้เสียงสูง เสียงต่ำและหลบเสียงได้ดี มีการเอื้อนการใช้คำที่มีลักษณะเฉพาะและโดดเด่น ซึ่งครูสุภณา รุ่งเรืองฝึกฝนการขับร้องอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งในปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนตนเองเป็นผู้ให้ความรู้ทางด้านลิเกและได้ถ่ายทอดอัตลักษณ์ของครูสุภณา รุ่งเรืองให้กับบุตรสาวคือนางสาวศรัณญา นาคพิณิจ

อภิปรายผล

การแสดงลิเกในบทบาทต่างๆของครูสุกญา รุ่งเรืองเป็นศิลปินลิเกที่มีความโดดเด่นในด้านบทบาทการแสดงลิเก ซึ่งได้รับการถ่ายทอดการแสดงลิเกตั้งแต่วัยเด็กจากบิดา มารดาคือนายพินิจ รุ่งเรืองและนางระเบียบ มีสะอาด ฝึกหัด ฝึกฝนการแสดงลิเกและร้องเพลงในร้านอาหารเพื่อหารายได้ให้กับครอบครัว ต่อมาได้ร่วมแสดงในคณะอื่นๆและลิเกโทรทัศน์จนเกิดการสั่งสมประสบการณ์เป็นครูพักลักจำ และรับการถ่ายทอดบทบาทต่างๆจากมารดา ครู อาจารย์หลายท่าน นำมาดัดแปลงและสร้างสรรค์พัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดยั้ง โดยเริ่มต้นจากการเต้นระบำแขก นางตลก นางร้าย ผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย นางเอก การรำออกตัว รำเกี้ยว รำอาวุธ ซึ่งในกระบวนการรำมีความคล้ายคลึงกับละครคือการรำทำบทตามคำร้องทุกคำหรือทุกวรรคสามารถดัดแปลงได้โดยการลดถอนจังหวะแต่ยังคงรำด้วยกระบวนท่าเดิม ในการแสดงแต่ละบทบาทสามารถปรับเปลี่ยนทำรำได้แต่ยังคงยึดโครงสร้างเรื่องเก่า สามารถตัดกระบวนท่ารำให้กระชับมากขึ้นโดยการตัดถอนจังหวะ ทั้งกระบวนการรำทุกบทบาทจะมีการใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ไทยและท่าทำรำอิสระในการรำประกอบการขับร้องและเจรจา อีกทั้งเป็นศิลปินที่มีกระแสเสียงก้องกังวาน ใส มีการใช้เทคนิคการใช้เสียงสูงเสียงต่ำ ใช้การเอื้อนด้วยเสียงที่สั้นกระชับ ออกเสียงคำร้องที่ชัดเจน มีกลวิธีในการใช้คำ อีกทั้งในการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ผู้แสดงจะแสดงผ่านทางสีหน้า สายตา การยกคิ้ว รอยยิ้ม ซึ่งเป็นการสื่ออารมณ์ของตัวละครอย่างชัดเจน ปรับเปลี่ยนอารมณ์ได้รวดเร็วและแสดงได้สมบทบาทคล้ายคลึงกับละครสามารถสังน้ำตาได้ตามต้องการ ใช้การส่งสายตาตามลักษณะตัวละคร สิ่งสำคัญอีกหนึ่งคือการแต่งกายที่เป็นองค์ประกอบบอกความเป็นมาของตัวละครได้ เนื่องด้วยมีการแต่งกายตามบทบาทของเนื้อเรื่อนั้นๆ จากที่กล่าวมาเป็นบทบาทการแสดงนางลิเกของครูสุกญา รุ่งเรือง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาบทบาทการแสดงนางลิเกที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะของครูสุกญา รุ่งเรือง ซึ่งมีการแสดงหลายบทบาท เป็นองค์ความรู้และลักษณะเฉพาะควรมีการสืบทอดและศึกษาวิจัยบทบาทการแสดงนางลิเกของศิลปินลิเกท่านอื่นเพื่อศึกษาหาข้อมูลในส่วนที่เหมือนกันและแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

กรมศิลปากร. ศิลปะเกียติยศแห่งสยามพญากง-พญาพานแห่งสุวรรณภูมิ. กรุงเทพฯ: ไม่มีสถานที่พิมพ์, 2546.

นงคํ์นุช ไพบูลย์กิจ. ศิลปะ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอสทีพีเวิลด์มีเดีย, 2541.

สกุณา รุ่งเรือง. สัมภาษณ์, 5 สิงหาคม 2563.

สุจริต บัวพิมพ์. มรดกไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2538.

สุภาวดี บริบูรณ์นางกูร. การแสดงศิลปะในจังหวัดฉะเชิงเทรา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2559.

สุรพล วิรุฬห์รักษ์. ศิลปะ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539.

สุรียา สมุทคุปดี. แต่งองค์ทรงเครื่อง ศิลปะ ในวัฒนธรรมประเทศไทย. นครราชสีมา: โรงพิมพ์สมบูรณการพิมพ์, 2541.

อนุกุล โรจนสุขสมบูรณ์. ศิลปะ: การแสดงและการฝึกหัด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 197 สัมภาษณ์บทบาทการแสดงลิเกของครูสุกฤษ รุ่งเรือง
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ภาพที่ 198 ได้รับการถ่ายทอดทำรำการรำทวน
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ภาพที่ 199 ได้รับการถ่ายทอดท่ารำการรำเกี่ยวตัวพระ-ตัวนาง เพลงทุ่งแสงทอง
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ภาพที่ 200 ครูสุกฤณา รุ่งเรือง ปฏิบัติท่ารำการรำออกตัว
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ภาพที่ 201 ครูสุกฤณา รุ่งเรือง ปฏิบัติทำรำผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชาย
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ภาพที่ 202 ครูสุกฤณา รุ่งเรือง ปฏิบัติทำรำการรำในบทบาทนางเอก
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ภาพที่ 203 ครูสุกฤณา รุ่งเรือง ปฏิบัติทำรำการรำในบทบาทนางรำ
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ภาพที่ 204 ครูสุกฤณา รุ่งเรือง ปฏิบัติทำรำในบทบาทนางตลก
ที่มา : นางสาววรรณวิภา วงวาน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาววรรณวิภา วงวาน
วัน เดือน ปี เกิด	6 เมษายน 2539
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2562 ศีษาศาสตรบัณฑิต สาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ที่อยู่ปัจจุบัน	187 ซอยนิมิตรใหม่ 36 ถนนนิมิตรใหม่ เขตคลองสามวา แขวงสามวา ตะวันออก กรุงเทพมหานคร 10510

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY